

ΚΥΡΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ,

ΩΣ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΑ

EN OIS

ΠΑΝΤΑ ΤΗΣ ΕΚΑΤΕΡΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΩΣ ΟΛΒΙΟΤΑΤΑ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ.

DOMNI THEODORI PRODROMI
EPIGRAMMATA

UT VETUSTISSIMA ITA PISSIMA,

IN QUIBUS

OMNIA UTRIVSQUE TESTAMENTI CAPITA FELICISSIME COMPREHENDUNTUR.

(Basileæ-ap. Joannem Bebellum 1536. 8°.)

I ENEEIS.

Eis τὸ ἑξαήμερον ἔργον τοῦ Θεοῦ.

Ἐν ἡμέραις ἑξὶ τὴν κτίσιν κτίζεις, Λόγε,
Οὐχ ὡς ῥιπῆ τὸν κόσμον ἀσθενῶν κτίσαι·
Ἄλλ' ἵνα, ταῖς ἑξὶ προστιθεὶς τὴν ἑβδόμην,
Τὸν σαββατισμὸν τὸν τελευταῖον μάθω.

Eis τὸ αὐτό.

Ἦματι μὲν πρώτῳ γῆ καὶ πόλος, ἐν δὲ χυτὸν φῶς,
Δευτέρῳ αὖ στερέωμα, τρίτῳ δ' ἄλς, καὶ φυτὰ πάντα,
Ἀστέρες ἐν τετάρτῳ δὲ, πταινὰ δὲ νηκτὰ τε πέμ-

|πτῖρ,

Ἐκτῷ περὶ δὲ φύλα, βροτὸς δ' ἐπὶ τοῖσι δομήθῃ.

Eis τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου.

Ὡ καινὲ τέκτων οὐρανοῦ καὶ γῆς, Λόγε,

GENESIS.

In Dei opus sex diebus absolutum.

Sex tantum dies mundi opificio impendis, o Verbum, non quasi in oculi momento mundum creare non posses; sed ut ego seuis diebus abjecta septima, Sabbatismum supremum edocear.

In idem.

Die primo terra, et polus, sparsum præterea lumen; secundo vero firmamentum, tertio mare, plantæque omnes, stellæ quarto, volatilia, et natalilia quinto; sexto quadrupedum genera, post hæc omnium postremus homo conditus est.

In mundi creationem.

Stupende cæli et terræ opifex, o Verbum, primum egis, infirma deinde stabilis, et terram a

A Πρῶτα στεγάζεις, εἶτα σαθρὰ πηγνύεις,
Καὶ δημιουργεῖς οὐρανοῦ γῆν δευτέραν,
Καὶ ταῦτα τῆς σῆς πανσόφου λεπτοουργίας.

Eis τὸ αὐτό.

Εἰ κα θεοσροπίην Μωυτέως οὐασι βάλου
Σοῖσιν, Ἀριστότελες, τάχ' ἀν οὐρανὸν ἀμφενόητας
Κτίσμα Θεοῦ μέγαλοιο σάφ' ἐμμέναι, οὐδέ τε παιθοῖ
Κλεψινόφ' ἀγέννητον Ἐφησθά μιν, ἀλλὰ γενητόν.

Eis τὴν τοῦ στερέωματος κτίσιν.

Εἶδες Θεὸν χθὲς οὐρανοῦ πλάστην, ξένε,
Ὅρα τὸν αὐτὸν οὐρανοῦ πλάστην πάλιν.
Ὁ χθὲς μὲν ἦν ἀναστρος, ἡ πρώτη πλάσις,
Τὸν δευτέρον δὲ λαμπρόνουσιν ἀστέρες.

B cælo secundam procreas; idque tuæ sapientissimæ opus est, vel in tenuissimis rebus Industrie.

In idem.

Si Mosis oraculum tuis immissum auribus exaudivisses, o Aristoteles, forte cælum circumducto tandem animo cognovisses, idque luciferè, opus esse præpotentis Dei, neque persuasione, qua mente falsus es, illud increatum dixisses, sed creatum.

In firmamenti creationem.

Hæc Deum conspicatus es, o hospes, cæli conditor, eundem contemplare cælos iterato condentem, quod hesternum vidisti cælum, erat sine astris, quæ prima fuit formatio; quod vero secundo productum est, stellis illuminatur.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μεσσηγύς δύο πόντων οὐρανὸς ἀμφισταύσθη,
Ὅν μὲν ὑπερθε φέρων ἀπερείσιον, ὃν δ' ὑπένερθε.
Τῶν ἄρ' ἀποκριθέντων, θεσπεσίω τ' ἐνὶ φραγμῶ
Τὸν μὲν ἀνὴρ περᾶξ, τὸν δ' ἄτερον οὔτι πω ἴδμεν.
Εἰς τὸ, Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ βοτάνην καὶ ξύλα καρ-
ποφόρα.

Τῆς γῆς τὸ σῶμα γυμνὸν ἔκτισας, Λόγε,
Ἄλλ' ἐνδύεις νῦν, καὶ στολίζεις κοσμίως,
Χόρτοις, πόαις, ἅπαντι καρπίμῳ ξύλῳ,
Λόγῳ δὲ μικρῶ πάντα κηκεύεις τόπον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γῆ, φυτὰ πάντα πρόφυσον, ἔφη Θεός. Ἡ δ' ὑπάκουσε,
Καὶ πλάτανόν τε, κέδρον τε συκῆν τε φύσ', ἄλλα τε
[δένδρα.

Ἐν δὲ ῥόδον τε, κρίνον τε καὶ ἀνθεμόθενθ' ὑάκινθον,
Καὶ σφιν † ἐνεστεφάνωτο, ἐπ' δ' ἐπιγάνυτο κάλλι.

Εἰς τὴν τῶν ἀστέρων δημιουργίαν.

Τὸ χθὲς χυτὸν φῶς σήμερον συνεστάλη,
Τὸν ἡλιακὸν δίσκον εὐρὸν οἰκίαν.
Τὸ δεύτερον δὲ τῶν δύο σφαιρωμάτων,
Τὸ μέχρι νῦν ἀναστρον, ἀστέρων γέμει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γαῖά τε καὶ στερέωμα ἀκαλλέα γέντο κατ' ἀρχάς,
Ἄγλαδ' ἀμφοτέροισι Θεὸς μετενεύματο κάλλι.
Γῆν γὰρ χθὲς βοτάνησι, καὶ οὐρανὸν ἀστρασιν ἄρτι
Ῥήματι ἀμφὶ μόνῳ κατεκάλλυγεν. ὦ μέγα ῥῆμα!

In idem.

Duo inter maria cœli circumquaque sunt extensi,
illud quidem interminatum superne continentes, hoc
inferne. Cumque divino quodam septo discriminen-
tur a se invicem, alterum quidem tranant homines,
altero nobis nondum satis explorato.

In id: « Producat terra herbam viventem, et ligna
pomifera. »

Terræ nudum corpus et vacuum fabricatus es, o
Verbum, sed nunc induis et decenter exornas gra-
minibus, herbis, omnique pomifero ligno, modico
verbo campos omnes in hortum serens.

In idem.

Terra omnigenas plantas effundat, dixit Deus; quæ
obsecuta platanum, cedrum, sicum cæterasque pro-
duxit arbores. His adde rosam, liliū, et florentem
hyacinthum, quibus coronata floribus suo lætata est
ornatu.

In stellarum opificium.

Quod heri sparsum erat lumen, hodie collectum
est et contractum, invento rotæ solaris habitaculo.
Secundus vero duorum orbium cœlestium, hac-
tenus sideribus expers, nunc eorum denso agmine
refercitur.

In idem.

Terræ et firmamento, quæ de principio deformia
erant, illustrem Deus utrisque pulchritudinem im-
pertivit. Hesternæ quippe herbarum productione ter-
ram, cœlum nunc astris exornat, idque unico verbo.
Quam stupenda verbi efficacia!

Α Εἰς τὴν τῶν νηκτῶν καὶ πτηνῶν ζώων γένεσιν.

Ἄψυχον οὔταν τὴν φύσιν τὴν ὑδάτων
Ψυχὰς κυλοειν πῆ ἐπιτρέπεις, Λόγε;
Τὰ πτηνά, φημί, καὶ τὰ νηκτά θηρία.
Πάντως καθ' οὗς σὺ μυστικούς οἶδας λόγους.

Εἰς τὸ αὐτό.

Νηκτά μὲν ἐξ ὑδάτων ἐρθῶς ἔφυ, τοῖς ἐνεόντα·
Πτηνά δὲ τ' ἐξ ὑδάτων πῶ; ἄρ' ἔφυ ἠερόφοιτα;
Σῆς τάδε, παμμέγ' ἀνα, πολυμήχανα δήνεα τέχνης,
Ὅ; ῥα καὶ ἐξ οὐκ ὄντος ἐδείμασ κόσμον ἅπαντα.

Εἰς τὴν πλάσιν τοῦ Ἀδάμ.

Γῆς υἱὸς Ἀδάμ, γῆς ἀναξ, γῆς ἐργάτης·
Τὸ μὲν πεφυκῶς, ἐκ χοδ; γὰρ ἡ πλάσις,
Τὸ δ' ἀξιώθεις, ὦ; Θεοῦ κατ' εἰκόνα,
Τὸ δὲ κριθεῖς, κόλασιν ἐνδικωτάτην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γῆ, πόλος, ἐν δὲ φῶς, καὶ τείρεα, νηκτά τε πάντα,
Πτηνά τε, πεζά τε, πάντα Θεοῦ φαιμένοιο τελέσθη.
Μοῦνος Ἀδάμ παλάμησιν ὑπ' ἀθανάτησι δομήθη,
Πνοίην θεσπεσίην δὲ γέρας λάχεν ἐσοχὸν ἄλλων.

Εἰς τὴν τῆς Εὔας πλάσιν.

Ἵπνῶι δ' ἐκείνος, ἦ νελέκρωται, ξένε;
Ὅ; τὴν ὄλην γοῦν πλευράν ἀφηρημένως
Κεῖται τανυσθαῖς, οὐδ' ἐπέγνω τὸ δρᾶμα.
Σίγα, Θεὸς δρᾶται γυναικὸς τὴν πλάσιν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐκ χθονὸς ἄνδρα τέτευχεν Ἀδάμ Θεός; ἦ ῥα καὶ
[Εὔαν

C In natatiliū et volatiliū animantium productionem.

Cum inanima sit aquarum natura, quorsum ex
eis gigni animata permittis, o Verbum?, Volatilia,
inquam, et natatilia animantia: omnino permittis
per eas, quas nosti, mysticas et arcanas rationes.

In idem.

Natatilia, quæ in aquis insunt, convenienter ex
aquis enata sunt, sed quæ per aera spatiantur vo-
lucres, quorsum ex aquis exortæ? Hæc tuæ sunt
artis sapientissima consilia, quam maxime Rex, qui
vel ex nihilo mundum universum architectatus es.

In Adami formationem.

Terræ filius Adam, terræ rex, terræ cultor fuit.
Illud quidem natura, e limo enim terræ formatus
est; hoc, Dei dignatione, ut ad ejus imaginem effor-
matus, tertium divina damnatione, quam meritis-
sima poena subiit.

In idem.

Terra, polus, præterea lumen, astra, volucres
omnes, pisces, et quadrupedia, loquente Deo, per-
fecta sunt. Solus Adam manibus immortalis Dei con-
ditus divinum Spiritum, præcellentis instar donarii,
sortitus est.

In Euvæ formationem.

An ille sopitus, an vero extinctus est, o hospes,
qui integra certe costa spoliatus jacet extentus, nec
quid fiat interea persentiscit? Parce percontari,
Deus mulieris formationem operatur.

In idem.

Num Deus Adamum e terra compegit in hominem?

Οὐχὶ θελων ἂν ἔτευξεν ἀπὸ χθονός; Ἡ μάλα τοῦτο·
Nūn δέ μιν ἐξ ἀνέρος πλευρῆς πλάσεν, ὄφρα μιγέντες
Ἄνδρες ἢ δὲ γυναῖκες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχωσιν.

Εἰς τὴν τοῦ ὄφρα ἀπάτην.

Δαίμων, φθόνος, γύναιον, ἡδονῆς ξύλον
Ἄπεκδύουσιν, ἐξ Ἐδέμ· πέμπουσὶ με.
Θεός, πόθος, γύναιον, ἔντιμον ξύλον
Ἐπενδύουσιν, εἰς Ἐδέμ πέμπουσὶ με.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τλήμων Ἀδάμ, τί παθὼν γυμνός περὶ δένδρεϊ κεύθη;
Κλεπτοσύνη μ' ἀπάτησεν ἐπὶ δάμαρ, ἢ πόρε καρπὸν
Ἐδμεναι, οὐδ' ἀπίθησα· φαγὼν δ' ἐ, γυμνός ἐλει-
[φθην.

Ἄφελον οἶος ἐὼν ἐνὶ κήπῳ τῷδε πολεύσειν.

Εἰς τὴν βεβορίαν καὶ τὴν γέννησιν Κάιν.

Βλέπεις τὸν Ἀδάμ; Καὶ βλέπω, καὶ δακρύω·
Ἐκβάλλεται γὰρ τῆς τρυφῆς τοῦ † χωρίου.
Ἄεον δὲ μισεῖν τοῦ κηκοῦ τὴν αἰτίαν,
Ὁ δ' ἄλλ' ἐπιγνοὺς παῖδα γεννᾷ τὸν Κάιν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐξ ἀπόνου βίοιο πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν,
Τλήμων Ἀδάμ, κέκρισαι, καὶ γηπόνον ἀντὶ Θεοῦ
Σατάν σε σχεδίασσε παραίφασις, ἢ ῥα πιθήσας,
Πότμῳ ἔφως ὑπόδικος, ἀναγκαίῃ τε, πόνῳ τε.

Εἰς τὴν σφραγὴν τοῦ Ἀβελ.

Ἰμιαρὰ χεῖρ τοῦ Κάιν καὶ καρδία,
Τί ὄφρα τὸν Ἀβελ; ἢ φόνευσας; Εἰπέ μοι,

numquid et Evam e terra de industria non effinxit?
Omnino sane, nunc enim eam ex viri costa formavit,
ut una conjuncti viri, et mulieres concordem foveant
animum.

In serpentis deceptionem.

Dæmon, invidia, mulier, et voluptatis lignum me
extrudunt, et ex horto Edem amoliantur: nunc
vero Deus, amor, mulier, et pretiosissimum crucis
lignum, me inferunt, et in Edem immittunt.

In idem.

Infelix Adam, quo terrore percussus in arboreto
delitescis? Vafritie me sua decepit uxor, quæ fru-
ctum porrexit edendum, nec renui; sed eo comesto
relictus sum nudus: præclare mecum actum fuisset,
si in hoc horto solus inhabitassem.

In Adami exsilium, et Caini natalem.

Adamum vides? næ video, et lacrymor, e vireto
enim deliciarum extorris eliminatur; cumque oportu-
isset odisse mali causam, mulierem, ea tamen co-
gnita, Cainum generat filium.

In idem.

Ex tranquillæ vitæ statu, laboribus ferendis, ac
miseriis addictus es, infelix Adam, et pro eo quod
Deum agere studebas agricolam, evestigio te fecit
fraudentum Satanæ consilium, cui obsequendo
factus es obnoxius mortî, necessitatis angustiis, ac
laboribus.

In jugulationem Abelis.

O scelestâ manus, o mens Caini longe nocentis-
sima! quid Abelis facis? num jugulasti? mihi lo-
quere, habes alterum, quem loco Abelis fratrem

Ἄ Ἐχεις ἀδελφὸν ἄλλον ἰδεῖν ἀντ' Ἀβελ
Ἡ πᾶς ὁ κόσμος οὐχὶ χωρεῖ τοὺς δύο;
Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐσσαρες ἀμφὶ ῥ' ἄπασαν ἔσαν χθόνα ἐνναστῆρες,
Δοιοῖς πᾶρ τοκέεσσιν, ἀδελφεῶ ἀρρῆνς δοιῶ.
Καί ῥ' ὁ τὸν ἐξενάριξε, Κάιν Ἀβελ, αἷμα δὲ νεκροῦ
Νέρθεν αὔσ', ὁ δ' ἄκουσε Θεός, καὶ τύψε φονῆα.

Εἰς τὴν μετάθεσιν Ἐνώχ.

Οὐ φθαρτός Ἀδάμ ἐν γε τῇ πρώτῃ πλάσει,
Ἄλλὰ φθαρὲς τέθνηκεν· οἶδας τὸν τρόπον.
Ἐνώχ δὲ πλασθεὶς εἰς φθορὰν οὐκ ἐφθάρη,
Ἄλλ' εἰς ἔτι ζῆ· μανθάνεις τὴν αἰτίαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὸν Σηθ Ἀδάμ ἐφυσσεν, Ἐνώς δ' ἐκυήσατο καῖνος,
Λυτάρ Ἐνώς Καϊνᾶν, ὁ δὲ Μαλελεήλ λάχεν υἷα,
B Ὅς δ' Ἰάρεθ γέννησεν, Ἐνώχ δὲ οἱ ἐπλῆστο πάρις,
Ὅς καὶ ἀθανασίην λάχεν ἐξ Ἀδάμ ἑβδομος ἀνὴρ.

Εἰς τὸν ἐπὶ Νῶε κατακλισμόν.

Ἡ τοῦ Θεοῦ μὲν αὐτάγαθος χρηστότης
Οἰκοῦσαν ὑπέστρησε τὴν πᾶσαν κτίσιν·
Ὁ τῶν βροτῶν δὲ πλημμελέστατος βίος
Κατέκλυσε ξύμπασαν αὐτὴν ἀθρόον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Νῶε σὺ σὺν τε δάμαρτι, καὶ υἱέσιν, ἡδέ τε νοῖς
Τῆνδ' ἐπὶ κίστην εἰσδυτε, ῥίζα βίοιο νέοιο.
Λυτάρ ἐγὼ βροτέην ἀπὸ φύτλην γῆθεν ἀείρω
Πότμῳ λευγαλέῳ, ὑγρῷ δ' ὑπὸ σήματι κεύσω.

videas; vel universus orbi utrumque non potest
capere?

In idem.

Quatuor in universa terra coloni erant, præter
geminum parentem duo germani fratres ique ma-
res; quorum hic istum, Abelum Cainus interfecit,
sanguinem vero demortui inferne clamantem Deus
inaudivit, et fratricidam percussit.

In Enochi translationem.

Adamus, in innocentiae statu creatus, non erat
interitui obnoxius. sed peccati labe corruptus oblit;
nosti modum. Enochus non est mortem perpressus,
in quam formatus fuerat, sed adhuc vivit; probe
item prorogatae vitæ rationem percipis.

In idem.

Adamus Sethum, hic Enoem progenuit, Enoem
porro Cainam, qui Malaleelem nactus est filium; hic
Jared in lucem edidit, cui Enochus in stirpem natus
ab Adamo septimus immortalis vitæ sortem consecu-
tus est.

In eluvionem aquarum temporibus Noe.

Ipsa quidem Dei primigenia bonitas quæ in terris
inhabitant omnia, in rerum naturam produxit, mor-
taliū vero flagitiosissima vita rerum universitatem
de improvise aquis obruit.

In idem.

Tu, Noe, una cum uxore, liberis, et nuribus, qui
novæ vitæ radix futuri estis, in arcam ingredimini:
cæterum ego genus hominum e terra mox auferam
perniciosa morte, eosque sub aqueo recondam se-
pulchro.

Εἰς τὴν μέσθην Νῶε, καὶ τὴν ἀναιδέειαν Χάμ.

Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ τέκνα τῷ Νῶε τρία·
Τούτων ὁ μὲν Χάμ εὐλόγιος κατηράσθη,
Μὴ συγκλύψας τοῦ πατρὸς τὴν αἰσχύνην.
Εὐχὴν δ' Ἰάφεθ ἄμα τῷ Σὴμ λαμβάνει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Νῶε πρὸ κλῆμ' ἐφότευσεν ἐρίβοτρυ, θλίψε δὲ καρπὸν,
Καὶ πῖεν ἀρπαλέως ζωρὸν μέθυ, ἐκ δὲ μεθύσθη,
Γυμνώθη δὲ πέπλοιο, καὶ ἀνδρομέην φάνεν αἰδῶ
Οἰνοπόται, τρομέωμεν· ὁ γὰρ τύπος ἐγγύθει κείται.

Εἰς τὴν πυργοποιίαν.

Ὁ πύργος οὐχὶ πύργος, ἀλλὰ τε ξίνων·
Αὐτοῦ γὰρ ἔδρις οὐρανοῦ † σχεδὸν φθάναι·
Πλὴν βλέπον αὐτὸν, ὡς πεσῶν ἀνετράπη,
Τῶν πυργοποιῶν † συγχυθέντων τὴν φράσιν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄνδρες ὑπερφίαλοι κακὰ φρεσὶ μητιόωντο,
Πύργων ἀναστήσειεν ἐπ' Ὀλύμπου παίρατα μακρά·
Τὴν δ' ὄρα μῆτιν ἑρξῆς κακῆν θεός, ἀμρὶ δὲ γλῶσσαν
Σύχχεε τὴν δαμύουσαν. Ὁ δ' οὐ τέλος ἔλλαβε πύργος.
Εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐξερχόμενον ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Ὁ πίστις Ἀβραὰμ, πίστις ἀκραιφνεστάτη!
Ἐξελθε γῆς, ἤκουσε, σῆς, καὶ φύγε † ταχύς.
Ἐξῆλθεν εὐθύς συλλαβῶν Λῶτ καὶ Σάρην,
Καὶ γῆν Χαναάν ἔσχεν εἰς παροιμίαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλδαῖην γενέθλην πολυπλανία ἐκφυγεν Ἀβραμ.

In temulentiam Noe et Chamī impudentiam.

Sem, Cham, Japhet tres Noe filii erant, quorum
merita Chamus improcatione percussus est, non
cooperta patris verescundia, sed Japhetus una cum
Seme patris appreciationem percipit.

In idem.

Noe primus onustum racemis palmitem sevit, et
protrito sancta meracum hausit avide, quo inebria-
tus est, nudatusque pallio virilem aperuit pudorem:
nos, quī vino utimur, pertimescamus: nam prokime
jacet bibaculorum exemplar.

In turris edificationem.

Turris non amplius turris est, sed quid omnino
stupendum; prope enim ad ipsum usque caelum per-
vadit. Nihilō tamen secius dispice, ut ea cadendo
prostrata fuerit, confusis eorum linguis, qui turrim
excitare instituerant.

In idem.

Homines audaculi mala mentibus inierunt consi-
lia, ad altos usque caeli fines turrim exedificare; sed
pravum Deus consilium prohibuit, lingua passim
aedificantium confusa, nec turris ad coronidem
perducta est.

In Abrahamæ demigrationem e terra sua.

O fides Abrahamæ sincerissima! qui hanc a Deo
vocem exaudivit, Egredere de terra tua, et confestim
fuge: dictum, factum; comprehenso manibus Loto,
et Sara demigravit, terramque Chanaam in incolat-
um sortitus est.

A Ἐκ δ' ἔδη ἀπαστὴν δυσσεβείων γενετῆρων·

Ἐκ δὲ θεοῦ καλέοντος ἄμ' ἔσπετο σὺν τε δάμαρτι,
Σὺν θ' υἱωνῷ. Ἀτάρ μιν ἀγάσσατο καὶ θεὸς αὐτός.

*Εἰς τὴν διὰ τὸν λιμὸν ἀφιξίν Ἀβραμ εἰς Αἴγυ-
πτον.*

Ὡς ἐκφύγοι πως † τοῦ λιμοῦ τὴν ἀγχόνην,
Ἰδίην † ἀδελφὴν, τὴν ὁμόζυγον λέγει
Ὁ πατριάρχης, καὶ προδοῖ τὴν Σάρην
Τοῖς ἀθέοις ἀρχουσι τῶν Αἰγυπτίων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κάλλιπε τήνδε δάμαρτα καλὴν Ἀβραμ· οὐ γὰρ εἶοικε
Τήνδε τεῆς Φαραῶ ὑπ' ἀγκοίνῃσι δεχθῆναι.
Ἥ γὰρ ἐγὼ σ' ἐτάσαιμι βαρειῶν ἐξ ὀδυνῶν,
Εἰ οἱ ἐκαυθάδεα; περὶ κοίτον χεῖρας ἰήλης.

B *Εἰς τὴν μάχην ποιμένων Ἀβραὰμ καὶ Λῶτ, καὶ
τὴν τούτων διαίρεσιν.*

Ὁ πάντα δεινὴ τῆς φιλαυτίας νόσος!
Δι' ἣν ὁ Λῶτ παρήκε τὴν ξυναυλίαν
Τοῦ πατραδέλφου, καὶ πρὸς Σώδομα τρέχει,
Ἐξ ὧν φυγῆ πρῆταιο τὴν σωτηρίαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δοιῆς πὰρ ποιμνης δύο ποιμένες ἀντίοι ἔσταν,
Λῶτ μὲν δεξ, αὐτὰρ ὁ γ' Ἀβραμ· ἐπὶ κρεβάτοι; δ'
[ἐμάχοντο.

Ἐν δ' ἄρα δεσποσύνοισιν ἀεικέα ὦσαν ὑπ' ὀργῆν,
Καί τ' ἐριδα ξυνέτηκαν, ἀπ' ἀλλήλων δ' ἐμέρισαν.

In idem.

C Flagitiosissimam Chaldaeorum progeniem evitavit
Abraham, et impiorum parentum perfidiam exce-
dendo evasit, una cum uxore secutus evocantem
Deum, et cum fratris filio: quo facto, eum Deus ipsa
demiratus est.

*De Abrahamæ profectioe in Ægyptum, ob annonæ
inopiam.*

Quo utcumque famis angustias evitaret propriæ
conjugi sororis nomen attribuit patriarcha Saram-
que permittit sacrilegis Ægyptiorum proceribus.

In idem.

Hanc Abrahamæ formosam dimittite conjugem, nec
enim consentaneum est eam tuis sub ulnis amplecti,
o Pharao; certe enim gravibus te poenis afficiam, si
audaces in eam manus inter dormiendum injeceris.

*In contentionem pastorum Loti, et Abrahamæ, et
eorum ulterius ab altero separationem.*

O gravis omnino amoris proprii morbus, per quem
Loto dimisso contubernio patris Abrahamæ, Sodomam
currendo se recipit, unde nisi fuga redimere salu-
tem non queat.

In idem.

Duobus pro gregibus duo inter se pastores alter-
cabantur, ovium causa pugnantes, hic Loti pastor,
alter Abrahamæ; inter heros quidem indecentem con-
citarunt iram, quos et in rixam adductos, ab invl-
cem diviserunt.

*Εἰς τὴν νίκην, ἣν ἐνίκησεν Ἀβραὰμ ἐκ Χολοδο-
γομόρ, ὅτε καὶ ὑποστρέφων εὐλογεῖται ὑπὸ
Μελχισεδέκ.*

Ὡς εὐλογητὸς Ἀβραὰμ τῷ Κυρίῳ,
Σαλήμ βασιλεὺς, ἱερεὺς θεοῦ λέγει,
Καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς εἰκονίζει θυσίαν,
Ἄροτον μετ' οἴνου τῷ πατριάρχῃ φέρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πιστὸν τριηκοσίοισι καὶ ὀκτώ καὶ δέκα μούνοις
Ἔθνεα Ἀβραμ ὠλεσεν ἀλλοφύλων βασιλῶν,
Ἐκ δ' ἄρα Λὼτ ἐτάωσεν ἀλώσιμον ἔγχεϊ ἐχθρῶν,
Σκύλα δὲ πάντ' ἀπένειχε † καλλίλογα τοῖς Σοδομί-
[ταις.

Εἰς Ἀβραὰμ τὸν τριάνδρα ξενίζοντα.

Ὡ δρυὺς ἀρίστη, δρυὺς δρυῶν μακαρτάτη,
Ὡς ὑπερήρθης καὶ κέδρων, καὶ λιθάνων.
θεὸς γὰρ ἐν σοὶ, καὶ τίς ἀντάροιστό σοις
Ὅμως Ἀβραὰμ, οὐχὶ δρυὸς ἡ χάρις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦτά σοι, Ἀβράμ, ἐπαθλα φιλαγάθοιο μενοινης,
Οὐρανός, ἡ δρυὺς ἔγεντο, καὶ ἡ Τριάς ἤλυθ' ἐπ' αὐτήν,
Καὶ φάγεν, ἐν δ' ἐστὶ κρυπτῆς τάδε οἰκονομίης,
Καὶ πόρην ἐξ ἀτόκοις τόκον μήτρης τὸν Ἰσαάκ.

*Εἰς Σοδομίτας ζητοῦντας τοὺς ἀγγέλους τοὺς
εἰσελθόντας πρὸς Λὼτ ἐπὶ συνουσίαν.*

Ἔθνος μιᾶρην, ἔθνος ἀβρενοφθόρον,
Νῦν καὶ κατ' αὐτῶν ἐξεμάνης ἀγγέλων;
Θάρρει· πρὶν ἢ γὰρ ἀγγελολοφθόρον γένῃ,

*In victoriam, quam reportavit Abraham, de Chodor-
lahomor unde reversus, fausta precatione imper-
titur a Melchisedeco.*

Quam Deo gratus est, et acceptus Abraham, Salem
rex, Dei sacerdos pronuntiat, qui et nostrum præfi-
gurat Christianorum sacrificium, panem cum vino
patriarchæ offerens.

In idem.

Cum solis trecentis et duodeviginti servis exter-
norum regum multitudinem pessumdedit Abraham;
et Lothum exemit hostilibus armis abductum, ex-
nviis omnibus, quas a Sodomitis repetierat, aspor-
tatis.

In Abraham tres viros hospitio excipientem.

O quercus optima, quercus quercuum felicissima,
quam alte sublata es, et supra cedros, et supra
montes Libani; Deus enim in te residet. Quænam
vero arbor tibi opponi queat? Non tamen quercus,
sed Abrahæ gratia Deus in quercum venit.

In idem.

Isthæc tibi mentis optimæ præmia sunt, Abraham,
tua gratia quercus cælum facta est, et Trinitas in
eam venit, et subinde epulata est (quæ sunt divinæ
incarnationis arcana) et ex sterili utero Isaacum
tibi filium præbuit.

*De Sodomitis ad congressum querentibus angelos, qui
ad Lotum diverterant.*

Gens flagitiosa, quæ ne maribus quidem abstines,
etiamne nunc et contra ipsos angelos perfuris? Con-
fide, Sodes; priusquam enim angelis vim inferas,

Α Πυρὶ φθορήσῃ, καὶ πικρὴν κακῶς θάνης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄνῆρες αὐθάδεις, τί κακὰ φρεσὶ μητιάσθε;
Τούσδ' ἀνέρας καλέοντες † θηλυτερῶν ποτὶ κοῖτον;
Δοιὰ μοι ἔνδον ἔασσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄζυγα τέχνα,
Τοῖσδ' ἐποαρίζοιτε, νόθην δ' ἀπόθοισθ' † σαριστύν.

Εἰς τὸν ἐμπρησμόν Σοδόμων.

Ἐκφευγε, Λὼτ, ἐκφευγε τὴν γῆν Σωδόμων,
Μὴ τοῖς πονηροῖς συμφλεγῆς, καὶ συνθάνης,
Σηγῶρ δρυὶ † πρόσβαινε, καὶ σώζου μόνος,
Μηδὲ στραφῆς ὀπισθε, μὴ παγῆς λίθας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Υετὸς αἰθαλόεις πυροειδέων ἐκ νεφελῶν
Λιθερόθεν † προτέπεσσε, καὶ ἀφρονα † φλέξῃ Ἰο-
[μόρρην.

B Ἐκ δὲ τε † γῆν Σοδόμων κακοεργέα Λὼτ φύγενοῖος·
Οἷος ὁ γὰρ δίκαιος ἀνὰ πτόλιν ἔπλετ' ἀλιτρήν.
*Εἰς Λὼτ μεθύσαντα, καὶ μιγέντι ταῖς θυγατρά-
σιν.*

Τί δ' οὐκ ἂν ἐχρήσατο ταῖς ἀλλοτριαῖς,
Ὅ ταῖς ἑαυτοῦ συμφοραῖς θυγατράσιν;
Ὅρθῶς λέγεις, πλὴν ἀγνοεῖς τὴν αἰτίαν·
Οἴνου γὰρ, οὐ Λὼτ ἐστὶν ἡ παροινία.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πάππον ομοῦ καὶ φίτυν τίς ποτ' εἶδα τὸν αὐτόν,
Θυγατέρ', ἠδέ τ' ἀκοιτιν, ἀδελφεόν, ἠδέ τε παῖδας;
Νῦν ἄγε, Λὼτ, ἰδέτω, θυγατράσιν ἦσι μιγέντος,
Οἶνε κακῶν ἀρχηγῆ, μέθης πάτερ †, ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο.

C ignis vastitatem perferes, et mala male interibis.

In idem.

Viri præfracti et audaces, quorsum mala men-
tibus agitatis consilia, his viris ad usum muliebrem
fedissime vocatis? Duæ mihi sunt domi filix nondum
virorum conjugio astrictæ, has abducite potius,
illegitimam exuentes consuetudinem.

In Sodomorum deflagrationem.

Effuge, Lot, declina terram Sodomorum, ne cum
sceleratis una conflagres, et cum illis intereas; con-
scende montem Segor, ubi solus salvus esto, neque
retrospectes, ne in lapidem coalescas.

In idem.

D Fuliginosus imber, igneis e nubibus ab æthere
decidens, insanam combussit Gomorrhæam, solus
autem Lot terram Sodomorum maleficam evasit,
hic quippe solus justus erat in civitate injusta.

*In Lotum largiore vino usum, et cum filiabus incestu
foedatum libidine.*

Quomodo non abusus esset alienis, qui ne suis
quidem filiabus abstinuit? Apposite loqueris: cæ-
terum turpissimi facti causam ignoras, vini quippe
non Loti petulantia est.

In idem.

Avum simul, et genitorem quis unquam eundem
vidit, filiam et uxorem, fratrem et filium? Age-
dum Loto, cum filiabus suis congresso, nunc videat
vinnam malorum auctor, temulentix parens, a me
laccesse.

Εἰς τὸ πειρατῆριον Ἀβραάμ, ὅτε τὸν υἱὸν θυσιά- **A** Τὴν εὐλογίαν Ἰσαὰκ προλαμβάνει.
 ζειν ἐκελεύσθη ὑπὸ Θεοῦ.

Δυσὶν ἀγάπαιν Ἀβραάμ σχεθεὶς μέσον,
 Τῆς μὲν φυσικῆς, τῆς δ' ὑπὲρ πάσαν φύσιν,
 Τῆς φυσικῆς προῦθηκε τὴν ὑπὲρ φύσιν,
 Ὅρῳ τὸν υἱόν, τὴν μάχαιραν, τὰ ξύλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄνστρεφε τήνδε μάχαιραν. Ἀβράμ γέρον, οὐ γὰρ ἴσικα
 Παιδοφόνῳ παλάμη Θεὸν ἰλάσκεσθαι ἀνακτα·
 μνὸς ὃδ' ἄγχι κάρσσι φυτῷ Σαβὲκ ἀμφιπεδηθεὶς,
 Γόνδε λαβῶν κατάθυσον, ἀτὰρ φιλου υιοῦ ἀπόσχου.

Εἰς τὴν νύμφευσιν Ῥεβέκκας, ἣ ἐνυμφεύθη τῷ
 Ἰσαὰκ ὑπὸ τοῦ δούλου Ἀβραάμ.

Δίς, μοι πισὶν, δέσποινα, διψῶντι ξένῳ·
 Καὶ ταῖς καμήλαις ἐκχεῶ τὴν ὕδριαν·
 Χαίροις, † ἐγὼ δὲ νυμφαγωγῆσαιμί σε
 Τῷ κυρίῳ μου· ταῦτα δ' εἰς ἔδνον δέχου.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνε, τίς οὗτος ἀνὴρ ὁ μὲν ἡμέας ἰθὺ βαδίζει;
 Ὅμμα δὲ οἱ γοργόν, τὰς δ' ἕσεται ἄντα καμήλους.
 Οὗτος ἐκείνος, ἑσασσα, τὶς πόσις. Οὗτος ἐκείνος;
 Εἶμι καλυφαμένη δ' αἰδῶς μ' ἔχει εἰσορόωσαν.

Εἰς τὴν πλάνην Ἰσαὰκ, ἣν ἐπλακῆθη ἐπὶ τῇ
 εὐλογίᾳ τῶν υἱῶν.

Ὡς δυστυχῆς ἡ θήρα τῆς κυνηγίας,
 Ὡς εὐτυχῆς ἡ θήρα τῆς † εὐπλαστίας,
 Δι' ἣν τὸν Ἰσαὰκ Ἰακώβ προλαμβάνων,

In Abraham divinitus tentatum, cum filium sacrificare a Deo jussus est.

C In medio duorum amorum detentus Abraham, altero quidem a natura insito, altero naturam excedente, naturali prætulit eum, qui naturam excedit: eecum vides filium, ensem, ligna, hujus amoris argumenta.

In idem.

Retro converte gladium, senex Abraham, nec enim par est manu puericida Deum regem placare: hic agnus, inter virgulta Sabec, proxime alligatus est, hunc arreptum immola, cæterum ab occidendo filio charissimo abstine.

In desponsationem Rebeccæ, quæ Isaac nuptui collocata est, procurante Abrahami servo.

D Da mihi potum, hera, sitienti hospiti. Non tantum tibi, sed et camelis tuis infundam situlam. De bono tuo opere gaude, nam te sponsam ad sponsum deducam dominum meum: hæc interim in sponsalia accipe.

In idem.

O hospes, quis ille vir ad nos recta graditur? Oculus ei vividus est, has e regione camelos invenitur: ille ipse, domina, tuus maritus est. Illene ipse? Ibo, igitur velo cooperta, eum intuita pudore suffundor.

In errorem Isaac, quo deceptus est, tum cum bene filiis diceret.

Quam infelix venationis captura, quæ sit per canes, quam felix venatio, quæ opportune fugitur; per hanc enim fictitiam Isaacum patrem occupans Jacob, ejus benedictionem præripit.

Εἰς τὸ αὐτό:

Ἀμβλυτέρησι κόρησι κλαπέις † ἐνὶ γήραος οὐδῶ
 Ἰσαὰκ εὐλογίην τέκνω πόρε λοιπογενέθλων,
 Πρωτότοκος δ' ἀφάμαρτε, βαρὺς δὲ μιν ἔκετο θυμός·
 Ὡς γὰρ ταῦτα τέλεσσε Θεὸς περιφρων τε Ῥεβέκκα.

Εἰς ἣν εἶδε κλιμακα ὁ Ἰακώβ.

Τίς ἡ κλιμαξ σὺ, καὶ τίς ἐστήριξέ σε;
 Πόσοις δὲ βαθμοῖς, καὶ πόσου μέχρι φθάνεις;
 Τίνες δ' ἀνεισι, καὶ τίνες κάτεισί σε;
 Τὸ μωσαϊκὸν ταῦτ' ἐρώτα βιβλίον.

Εἰς τὸ αὐτό.

B Κλιμακα αἰθερίην ποτὲ δέρκετο διὸς Ἰακώβ
 Ὡς Θεὸς ἀμφὶ κόρυμβα καθίζετο, καὶ νόες αὐτῆν
 Οἱ μὲν ἀνατροχόοντα, κατατροχόωντο δὲ τ' ἄλλοι,
 Ἄρα μετεσσομέντῃς τὰδε σύμβολα οἰκονομίας.
 Εἰς τὴν μισθαργίαν Ἰακώβ, ἣν ὑπούργησε τῷ
 Λάβαν διὰ τὰς δύο αὐτοῦ θυγατέρας.

Ποιμὴν ἀδελφεῖ, σὸν τὸ ποιμνιον τόδε;
 Ἄλλου τὸ χρῆμα. Χρῆμα; Τίς δ' οὗτος; Λάβαν.
 Νέμεις δὲ μισθοῦ; Ναί. Τίνος; Κορῶν δύο.
 Ζηλῶ σε, ποιμὴν, τῆσδε τῆς μισθαργίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χείματι χρυστάλεοντι, θέρευσ δὲ τε καύματι λάβρω,
 Τῷ μὲν πίσσευ, Ἰακώβ, τῷ δὲ θέρευ ἀνὰ κλιμνῆν·
 Σπεῦδε δυοῖν καμάτοισιν, ἔχεις δύο κρέσσον' ἀποινα,
 Λεῖαν καὶ Ῥαχιήλ παῖδας Λάβαν, εἶδος ἀρίττας.

In idem.

Hebetioribus oculorum pupillis allucinatus, in senectutis limine Isaac minorem natu filium benedictione impertivit, qua major natu excidit; quem propterea gravis incessit ira: sic per providam Rebeccam Deus fieri designaverat.

In scalam, quam vidit Jacob.

Quænam tu scala? quis te firmavit? quot vero gradibus constas, aut quousque pertingis? quinam per te ascendunt, et descendunt? Hæc scire si voles, a Mosis libro percontare.

In idem.

Scalam ætheream vidit aliquando divinus Jacob, cujus in cacumine Deus sedebat, eamque mentes ætheræ aliæ quidem sursum percurrabant, aliæ deorsum, equidem futuræ sunt Incarnationis hæc indicia.

In operam quam locavit Jacob, et quam Labano duas ob ejus filias navavit.

Pastor frater, tuumve hoc ovile? ad alium spectat: spectat? quis ille? Laban: pascisne mercede? oppido: dic quanam? duarum puellarum gratia: felicem te duco, pastor, ob eam, quam præstas, operam.

In idem.

Glacialis hyemis tempore, et æstatis ardore vehementi, illo quidem congelare, Jacob, hoc in pascendis gregibus æstua: hoc perge duplici labore, geminum habes, et insigne opere pretium, Leiam, et Rachelem filias Labani forma præstabiles.

Εἰς Συχὲμ τὸν μίγντα Δίνῃ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ, A Ἐκ δ' ἄγει' αὐτὴ βόθροιο, Ἄγαρ δὲ μιν ἔλαβον υἱός.
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς ἀποκτυθέντα

Ἐφθειρε Συχὲμ ἀλιόφυλος τὴν Δίναν,
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τῆς φθορίας ἐφθάρη.
Ἄλλην φθορὰν ἐφθειρεν, ἄλλην ἐφθάρη.
Ἐφθειρε μίγεις, καὶ φονευθεὶς ἐφθάρη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κουριδίης λεχέων Δίνης ἐπέδησατο Συχὲμ
Κάμμορος, οὐδ' ἐνόησεν ὃ οἱ κακὸν ἔρχεται ἄλλο,
οὐδ' ὅτι μιν κτενέουσιν ἀδελφοὶ, ἀλαχεῖ κούρης
θυμὸν ἀεξήσαντες· ἀτὰρ γάμου οἶτον ὄνατο.

Εἰς τὸ ἐνύπνιον Ἰωσήφ.

Τί ὄρας, Ἰωσήφ; τοὺς ὄνειρους σου λέγεις;
οὐ τῶν ἀδελφῶν εὐλαβηθεὶς τὸν φθόνον,
μὴ που μανέντες οὐ καλῶς δράσωσί σε.
Θεῶ πέποιθα, καὶ πεποιθήτω; λέγω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φάσμασιν ἐννυχίοισι προζίδετο ὄϊος Ἰωσήφ,
Ἄσσα μετετσομένοισιν ἐν ἡμασιν ἔλαβε τέρμα·
Ἐνδεκα δράγματ' ἔσαν † κυνέοντα δράγμα Ἰωσήφ,
Κεῖνον ἕρρ' ἐνδεκ' ἰδῆς κασιγνήτους εἶναι κυνεῦντας.

Εἰς τὴν πρῶσιν Ἰωσήφ.

Ἀδελφότης ἀπλαγχνός, ἀγρία φύσις,
Ῥίπτεις Ἰωσήφ εἰς τὸ τοῦ λάκκου στόμα.
Ἔστω, † τὸ συγγεῖός μὲν οὐκ ἐθελξέ σε,
Ἄν γοῦν τὸ κάλλος οὐκ ἐμαλθάκισέ σε;

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτοκασιγνήταισι βόθροφ ἐναβίλλετ' Ἰωσήφ,

In Sichem cum Dina Jacobi filia congressum, et ab
ejus fratribus contrucidatum.

Sichem alienigena Dinam compressit, et a Dinæ
fratribus oppressus est; aliud malum intulit, aliud
pertulit, cum Dina congressus intulit, interfectus
pertulit.

In idem.

Puellæ Dinæ thalamum conscendit Sichem infor-
tunatus, neque perpendit quod sibi malum impen-
deret, neque se occisum iri a fratribus, ob vitium
puellæ illatum, aucta vehementer indignatione (quam
e nuptiis perniciæ accessit).

In somnium Joseph.

Quid rei est, o Joseph? somnia tua enarras, neu-
tquam fratrum invidiam veritus, nec ubi forte
ferocientes male te multent. Dei fretus oraculo,
narro confidenter.

In idem.

Per visa nocturna divinus præviderat Joseph,
quæcumque futuris diebus opere completa sunt.
Undecim manipuli erant Josephi manipulum ado-
rantes, quo internoscas eum ab undecim fratribus
adoratum iri.

In venditionem Joseph.

O fraternitas immisericors, o effera indoles, in
cisternæ os Josephum projicis: esto, proximitas
sanguinis te non delinierit, an saltem emollire te
formæ præcellentis non potuit?

In idem.

Ab ipsis fratribus in foveam conjectus est Joseph,

Ἐκ δ' ἄγει' αὐτὴ βόθροιο, Ἄγαρ δὲ μιν ἔλαβον υἱός.
Αἰγύπτω δ' ἀπέδοντο, πατρὸς δ' ἀπάμειραν ἔοιο·
Αὐτὰρ ἐ πένθος ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶν ἔκετο τοῦδε.
Εἰς Ἰούδαμ μίγνόμενον Θάμαρ τῇ νόμφῃ αὐτοῦ,
ἐξ ἧς ἐγέννησεν Φαρές καὶ Ζαρὰ.

Τί ὄρας, Ἰούδα; συγγενοῦς ψαύεις λίχους;
καὶ γίνεται σοι δάμαρ ἢ νόμφη Θάμαρ;
Ἥ καὶ τὸν υἱὸν οὐ παρτίχες τὸν τρίτον.
Ἥ πορνικὴ πρόσπλασις ἠπάτησέ με.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἥ Θάμαρ ἀμφιθέτοισι κατὰ χρῶα βάψατο κόσμοις,
Ἥστο δ' ἐνὶ τριόδῳ, καὶ Ἰούδας ἄντα βαδίζων·
Ἦ; ἴδεν, ὧς ἐμάνη, ἀνά δὲ ξυνὰ δέμνια κλίνθη.
Ἥ δ', ὑποκυσσαμένη, διδυματόκος ἔγρετ' ἐκαίθεν.

B Εἰς τὸν ἔρον τῆς Αἰγυπτίας, ὃν ἠράσθη τοῦ
Ἰωσήφ.

Σὺ γὰρ μέμνηας, οὐκ ἔρας, Αἰγυπτία·
οὐ γὰρ ἂν ἔτλης φυλακίζειν τὸν φίλον.
Ἥ προσδοκᾷς ἐντεῦθεν αὐτὸν ἐλκύσαι;
οὐχ ἐλκύσεις, γίνωσκε, κἂν χεῖρω δράσης.

Εἰς τὸ αὐτό:

Σώφρονα κοῦρον ἀνασσα βιάσκετο, σὺν δ' ἀνὰ κοίτην
βήμεναι ἐν φιλότῃ. Ὁ δ' οὐ θέλεν. Ἥ δὲ χιτῶνος
δραξαμένη ἔλκεσκεν, ἔρος δὲ οἱ ἐφλεγε γυῖα·
λοῖσθον, † ὃ μιν βίησατο, ἀφελὲς δ' ἀπόρρουσε χιτῶνα.

Εἰς τὴν σιτοδοσίαν Ἰωσήφ.

Ἦ; μακαρίζω τῶν ὄνειρων τὰς κρίσεις,
Ἄν ἐκ πενήτων καὶ πεφυλακισμένων

C unde rursus eductum, eumque arreptum Agaritis in
Ægyptiam abducendum vendiderunt, ejus orbatō pa-
tre, quem intolerabilis ex puero luctus invasit.

In Judam Thamar nurui suæ vim inferentem, ex
qua Phares et Zarami suscepit.

Quid agis, Juda? consanguineum lectum contingis?
dum Thamar nurus tua sit tibi in uxorem, cui ter-
tium quem ei adpromiseras filium non permisisti:
commentitius meretricis habitus me decepit.

In idem.

Mundo muliebri quasi obruta corpori circumpo-
sito Thamar sessitabat in trivio, Juda ex adverso
incedente; ut vidit, deperit statim, inque comuni
lecto decubuit, unde prægravis, geminos subindo
fetus enixa surrexit.

D In amorem Ægyptiæ, quo Josephum deperibat.

Tu vero in furem potius quam in amorem cor-
riperis, o Ægyptia, nec enim, quem amas, in er-
gastulum pertrahi sustinuisses: an eum opperiris
in tui amorem inde illicere? Non pertrahes, quamvis
in eum pejora comminiscaris.

In idem.

Hera continentem juvenem violenter adigebat, ut
lectum amoris causa conscenderet, cujus nolentis
illa tunicam prehensam trahabat, ejus artubus
amore succensis: quod extremum erat, ut eam re-
pulis, et abjecta toga aufugit.

In frumentariam Josephi distributionem.

O quam felicem somniorum conjectationem præ-
dico, siquidem ex pauperibus, et in carcerem impa-

Δύναιντο ποιεῖν τοὺς κριτὰς ἐλευθέρους,
Καὶ κυριάρχας γῆς ὅλης Αἰγυπτίῳ

Εἰς τὸ αὐτό.

Σιτοδότῃ; Αἰγύπτου ὁ δέσμιος ἔπλετ' Ἰωσήφ·
Οἱ δὲ ἐ δουλον ἔδοντο ἀδελφεοί, ἦντε δουλοὶ
Ἄρτι κυναῦς· ὁ δ' ἄγρια ποτὶ φρεσὶ μήχεα βάπτει,
Λύτοχασιγνήτοιο Βενιαμὴν ἔσοχ' ἐράων.

*Εἰς Ἰωσήφ δακρύνοντα ἐπὶ τῷ ἀναγνωρισμῷ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.*

Φιλόξενον δάκρυον, Ἰωσήφ, χεῖρις;
Οὐκ, ἀλλὰ φιλάδελφον ἐκχέω δάκρυ.
Ἦ γάρ, Ἰωσήφ, οἱ παρόντες οὐ ξένοι;
Οὐκ, ἀλλ' ἀδελφοί: γνησίως οὖν δακρύνεις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Συγγενὲς αἵμ' ἀπέδοντο ὀμαίμονες ἀλλοδαποῖσι,
Συγγενὲς αἵμ' ἀπέδοντο, γένη σφίσι δ' οὐ τι μεμήλει·
Ἄλλοδαπὴ δ' ἐσάωσε νόθη νόθον ἀνέρα γαῖα,
Αὐτὰρ ὁ τοῖς προδόταισι τέρεν ἐπὶ δάκρυον εἶβει.

*Εἰς Ἰακώβ ἐρχόμενον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ θρηνοῦντα
ἐπὶ τῷ ἀναγνωρισμῷ Ἰωσήφ.*

Ἐδάκρυες χθὲς, Ἰακώβ, τὸν υἱέα
Δοκῶν θανεῖν· ἔνδικον ἦν τὸ δακρύνειν.
Νῦν ζῆ· τί λοιπὸν δακρύνεις, γελᾶν θέον;
Τὸ τῆς χαρᾶς δάκρυον ἄρτι δακρύνω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρο, φιλῆ κεφαλῆ, πατρὸς ἀύχενι ἀμφιπεσοῦσα,
Δὸς καὶ ἐμῷ καρῆατ' ἐπ' ἀύχενι σφ' τάδε βέξαι.
Δεῦρο, πάτερ, ποτὶ δῶ, καὶ ἀμπεσον, οὐδ' ἔτι σε χρὴ
Δάκρυ κατειθέμεν, ὥς τοι ἐγὼ ζωοῖσι μέτειμι.

ctis suos queant interpretes in libertatem asserere,
et in universæ terræ Ægypti dominium traducere.

In idem.

Frumenti distributor apud Ægyptum vinctus erat
Joseph, quem qui in servum tradiderant fratres, ceu
famuli jam nunc reverenter colunt, in quos iste du-
riuscula mente struit consilia, ipsius Benjamini fra-
tris desiderio vehementer incensus.

De Josepho, recognitis fratribus, in lacrymas effuso.

An hospitum amore lacrymas effundis, o Joseph?
Minime gentium, sed amore fratrum lacrymor.
Annon qui adsunt isti peregrini sunt? Neutiquam,
sed fratres mei. Non abs re igitur lacrymaris.

In idem.

Cognatum sanguinem vendiderunt fratres alieni-
genis, quibus generis cognatio parum curæ fuit:
extranea, et non natalis terra non natalem virum
servavit, qui tamen proditorum gratia in teneras
solviatur lacrymas.

*De Jacobo demigrante in Ægyptum, et ad Josephi
recognitionem lacrymante.*

Non ita pridem filium deslebas, o Jacob, cum ratus
oblitte, æquum erat lacrymari: nunc vivit, quid
præterea lacrymaris, cum ridere oporteat? At ego,
inquies, jam gaudii lacrymas emitto.

In idem.

Adesdum, charissimum filii caput, in paternas de-
cumbe cervices; da et meo capiti tuis idem præ-
stare cervicibus. Domum introgredere, pater, ac-

A *Εἰς Ἰακώβ, εὐλογοῦντα τοὺς β' υἱοὺς Ἰωσήφ,
τῇ ἐναλλάξ τῶν χειρῶν αὐτοῦ θέσει πρὸς
αὐτοῦς.*

Οὕτως, Ἰακώβ, εὐλογεῖς τοὺς ἐγγόνους,
Δεικνὺς τὸν Ἐφραῖμ τοῦ Μανασσῆ βελτίω;
Ἦς ἠύλογηθης Ἰσαὰκ τῷ πατρὶ σου,
Τὸν πρῶτον αὐτάδελφον Ἠσαῦ πτερνίσας,

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐφραῖμ καὶ Μανασσῆς δύο ἦσθην παῖδες Ἰωσήφ,
Λοῖσθος Ἐφραῖμ, Μανασσῆς δὲ πρωτότοκος· μετὰ δὲ
[σφι

Χεῖρες ἔσαν πάπποιο ἐπ' ἀδελφῆσι κάρησι·
Δεξιτερὴν δ' ἄρ' Ἐφραῖμ λάχ'· ὁ γάρ τύπος ἔπλετο
[πιστῶν.

*Εἰς τὸν θάνατον Ἰακώβ, καὶ τὸν ἀνακομισμὸν
τοῦ σώματος αὐτοῦ πρὸς τὴν Χαναάν*

Θνήσκεις, Ἰακώβ, ἐν τόποις Αἰγυπτίων,
Ἄλλ' ἢ Χαναάν αἰθίς ἀπείληφέ σε.
Ὁ γάρ Ἰωσήφ, τερματιῶν σου λόγον,
Συνενταφιάζει σε τοῖς σοῖς πατράσιν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς ποθ' ὁ κλαυθμὸς ἄνωθεν ἐπ' ἡέρα θρυγν' ἀεικῆς;
Τόνδε νέκυν κλαίουσι περισταδὸν υἱέες ἐσθλοί.
Τίς δ' ὁ νέκυς; Ἰακώβ. Ποῖ δ', ἢ πόθεν ἴσταθ' ὀδεύειν;
Αἰγυπτον προλιπὼν, Χαναάντιν γαῖαν ἰκάνει.

ΕΞΟΔΟΣ.

*Εἰς τὴν ἐν τῷ πληρῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ ταλαιπω-
ρίᾳ τῶν Ἑβραίων.*

Τῷ χθὲς Φαραῶ τῷ φιλιισραηλίτῃ

C eumbo; non amplius te attinet lacrymas profundere,
me adhuc in vivis agente.

*In Jacob bene duobus Josephi liberis dicentem positus
in eos decussatim manibus,*

Sic, o Jacob, bene duobus filiis apprecaris, Ephraim
et Manasse præstabiliorem arguens, quemadmo-
dum faustam patris Isaaci precationem sortitus es,
primogenito fratre tuo Esau supplantato.

In idem.

Josepho duo erant filii, Manasses et Ephraim, hic
ultimo, Manasses primogenitus, quos inter manus
avi fraternis incumbabant capitibus; sed dextera
donatus est Ephraim, qui fidelium typus fuit.

D *In obitum Jacob, et ejus translationem corporis in
Chanaan.*

Apud Ægyptios e vita demigras, o Jacob, sed
terra Chanaan iterato te excepit; Josephus enim,
ea quæ præcipis, ad metam perducturus te tuis cum
patribus sepelit.

In idem.

Quis in aera sursum immanis erumpit flatus?
Demortuum patrem circumstantes deslent optimi fi-
lii; Quis mortuus? Jacob. Quo et unde proficisci
pergit? Ægypto relicta, in terram Chanaanidem se
confert.

EXODUS.

De Hebræorum in operibus luti et lateris afflictione.
Ei, qui nuper in Israelitas propensissimus erat,

Ὁ νῦν Φαραὼ τὴν ἐναντίαν τρέχει·
Ὁ μὲν τὸ πᾶν σέσωκεν Ἑβραίων γένος·
Ὁ δ' αὐτὸ μᾶλλον ἐξολοθρεύειν θέλει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐργοπόνοι παλάμαι Ἰουδαίων πολυμόχθων,
Νῦν μὲν ἐπὶ πλίνθοις καὶ ἐνὶ πηλοῖσι πονεῖσθε,
Ἵστερον αὐτ' ὄλιγον μετὰ κύμβαλα παίξετε νίκης,
Ὅτι Ἐρυθρὰν περὸντες ἀτάσθαλον ἀγχετ' ἀνακτα.

*Εἰς τὸ πρόσταγμα Φαραὼ τὸ καλεῦσθαι ταῖς μαλαίς,
τεχθέντων πρῶτα Ἑβραίων, φονεύειν μὲν τὰ
ἀρσενία, ζωογονεῖν δὲ τὰ θηλυκά.*

Θεὸς τὸν Ἀβραμ εὐλογεῖ, καὶ κληθῆναι·
Σὺ δ' ὡς Φαραὼ κιννύεις, καὶ σμικρύνεις,
Ταῖς ὀμφαλητόμοις δὲ τιθήναις λέγεις
Πᾶν ἀρσενικὸν θανατοῦν. Κακῶς λέγεις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Παιδορῆνους Φαραὼ Μωσῆς χέρας ἐκφυγεν οἶος,
Οἶος ἀπὸ βρεφῶν· ἢ μὴν τύπος ἐπλετο Χριστοῦ,
Ὅς παλάμην προφύγησι βρεφωλέθροιο ἀνακτας,
Ἦνίκα σὺν βρεφέεσσι Παλαίτατος ἐν χθονὶ βαίνοι.
*Εἰς τὴν γέννησιν Μωσέως, καὶ ὅπως ριφέντα
αὐτὸν ἐν τῷ ποταμῷ μετὰ θήβης εἶδεν ἡ θυγά-
τηρ Φαραὼ, καὶ περιποιήσαστο.*

Ὁρᾶς, ἐκεῖνος, τὴν θήβην; Ναὶ τὴν θήβην
Ὁρῶ, τὰ δ' ἐνδοῦ οὐχ ὄρῶ. Κρύπτει βρέφος,
Ὁ ναυαγεῖ μὲν ἄρτι τὴν σωτηρίαν,
Μικρὸν δ' ὄσον θάλασσαν ἐν ῥάβδῳ σχίσει.

Pharaoni, qui nunc imperat Pharao contrariam de-
currit viam, ille universam Hebræorum gentem
servavit, hic tanto magis a stirpe delere satagit.

In idem.

O miserrimorum Judæorum manus labori inten-
tissimæ, nunc quidem in luto, et lateribus insuda-
tis, sed paulo post ad cymbalorum modos victoriam
occinetis, tum cum inter Erythræi transitum impium
regem aquis præfocabitis.

*In Pharaonis edictum, quo jubet ab obstetricibus,
cum primum nascerentur Hebræi, masculis inter-
sectis, vivas produci feminas.*

Dens Abrahamum gratiarum donis cumulat, ac
secundat: tu contra, Pharao, imminuis, et occidis;
utique cum obstetricantibus præscribas nutricibus
omnes necare masculos; nefarie præcipis.

In idem.

Puericidas Pharaonis manus solus evitavit Moses
ex infantibus; quo certe figura Christi fuit, qui
regis infanticidæ manus effugit, cum, infantum in
morem, Antiquissimus dierum terras ingressus est.

*De natali Mosis, et qui in fiscella scirpea in flumen
projectum, conspicata Pharaonis filia in suum
adoptavit.*

Heus tu hanc arculam intueris? Maxime, inquam
intueor, sed, quæ latent intra, non video. Abseon-
ditum vehit infantem, qui jam vitæ naufragium pa-
titur, sed paucos intra dies elata virga mare di-
simet.

A

Εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρο φάτε, πρόπολοι, τί τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι;
Πλαζομένην βεῖθοροισι θήβην λάζεσθαι ἔβραι.
Λαζόμεθ'. Ἐν γέ τ' ἄθρειτ' ἀφενός ρά οἱ ἐλπομεν
εἶναι.

Νηπίαχος τὸδ', ἀνασσα. Ἀτάρ γέ μοι υἱὸς ἐσεῖται.
*Εἰς Μωσῆν κτείναντα τὸν Αἰγύπτιον, καὶ ἐν τῇ
ἀμμῷ κρύπτοντα.*

Μωσῆς Ἀβραὰμ σπέρμα, πλὴν οὐκ ἐκ λίθων,
Ἄλλ' ἐκ ποταμῶν, καὶ κραταιὸς ὡς λίθος.
Θέλεις ἰδέσθαι τὸ κράτος τοῦ Μωσέως;
Βλέψον τὸν Αἰγύπτιον ἐν τῇ ψαμμάθῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄνδρε δύο μάρνασθον· ὁ μὲν γόνος ἐπλετ' Ἰακώβ,
τὸν δ' Αἰγύπτος ἐφυσε, κορύσσετο δ' ἀγριὸς Ἄρης.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀγακλυτὸς αὐτίκα Μωσῆς,
Λευρῆ ὑπὸ ψαμμάθῳ τὸν ἐναντίον ἐνθετο κακτάς.

Εἰς τὴν ὀφθαῖσαν ἐν Σινᾷ βάτον.

Πῦρ ἐν βάτῳ, καὶ θαῦμα ταύτην οὐ φλέγει.
Οὐ πῦρ τὸ πῦρ; βάτος ἐστὶν ἢ βάτος;
Καὶ πῦρ τὸ πῦρ, καὶ βάτος ἐστὶν ἢ βάτος·
Ἄλλ' εἰκονίζει τὸν τόκον τῆς Περθένου.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ σε ἔρω; φλεγέθησι Θεοῦ ὄπας ὡς βαλέσθαι,
Πᾶν πάθος ὡς Αἰγύπτιον ἀνδρ' ἐνάριξον ἀλιτρὸν,
Ἀμπλακίης θ' ὑπόεικα νοητῆς Αἰγύπτιοιο,
Καὶ τότε παμμεδέοντα θεήσεαι, ἐν δ' ὄπ' ἀκούσεις.

In idem.

Heu! edisserite, famulæ, quid isthuc oculis video.
Errantem in profluenti elstam vides. Hanc prehen-
dite pedissequæ. Prehendimus. Introspicite, spes
est in ea thesaurum contineri. Infans est hera. De
cætero mihi ia filium erit.

*In Mosen, a quo interfectus Ægyptus in sabulo ab-
sconditur.*

Moses Abrahamæ semen, non tamen ex lapidibus, sed
ex flumine, tametsi lapidis instar validissimus: Mo-
sis vires in animo habes experiri? Ægyptium dis-
pice in sabulo constratum.

In idem.

Duo depugnabant viri, alter Jacobi filius, alterum
progenuerat Ægyptius, quos inter asperum sævie-
bat bellum; hos igitur, ut generosus Moses animad-
vertit, adversarium tenui sub arena occisum iudi-
dit.

De rubo, quem Moses apud Sinum conspicatus est.

Ignis in rubo, quem, papæ! non comburit; ignis
non ignis, rubus non rubus est? ignis quidem ignis
est et rubus est rubus; sed futurum Virginis par-
tum exprimit.

In idem.

Si te Dei voces auribus immittendi cupido inces-
sit, omnes animi perturbationes, nocentis instar
Ægyptii, interfice. Nam spiritalis Ægyptii piaculis
salute dicta præpotentis Dei qua faciem videbis,
qua vocem exaudies.

Εἰς Μωσῆν ἀποστελλόμενον πρὸς Φαραῶν, καὶ Ἀ Ἐρυθροῦ ἁσῆς ἐξαιμεῖται τὴν θείαν.
ὑποστελλόμενον διὰ τὸ βραδύγλωσσον.

Τί ταῦτα, Μωσῆ, τὸ βραδύγλωσσον τρέμεις ;
Καὶ τοῦ Θεοῦ καλοῦντος οὐκ εὐθὺς τρέχεις ;
Ἐχεις Ἀαρὼν ἀντὶ σοῦ λαλοῦν στόμα ·
Τούτω λάλει, κάκεινος εἶπη τοῖς ὄχλοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μωυσείως βραδύφωνον ἔφυ στόμα, ἀλλὰ ἔμπης
Κραιπνὴ Ἀαρωνίτις ἀδελφικὴ ἦντατο γῆρως ·
Αὐτὰρ ἐγὼ βραδύφωνος, ἀδελφεὸς οὐδέ μοι ἐγγύς ·
Χριστὲ ἀνα κλυτοτέχνη, σύ μοι στόμα κραιπνὸν ὀπά-
[σαις.

Εἰς τὴν εἰς ὄφιν μεταβολὴν τῆς ῥάβδου Μωυσείως,
ἢ καὶ τὰς τῶν μαρῶν ῥάβδους, ὄφεις καὶ ταύ-
τας γινομένας, κατέφαγεν.

Ὅρξας τὸν ἐρπύσαντα ἑράκοντα, ξένη,
Καὶ τοὺς συνερπύσαντας ἠφανηκότα ;
Ὅ τ' ἔμειρε νῦν πέφυκε ῥάβδος Μωυσείως ·
Οἱ δὲ φθαρέντες τῶν κατ' Αἴγυπτον μάγων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐξ ὄφιν ὄφιας φυσικὰς φῦναι ἐπλετ' ἀνάγκη,
Ἦστ' ἀπ' ἰχθυόφιν ἰχθύν, καὶ ἀπ' ἀνδρόφιν ἀνδρα ·
Ῥάβδῳ δ' ἐκγεγάμεν τίς ὄφιν ποτ' ἀκουσ' ἀνθρώ-
[πων ;

Μωυσείως τὸδε ἔργον, ὃ οἱ Θεὸς ὤπασ' ἀφ' ὕψους.
Εἰς τὴν εἰς αἷμα μεταβολὴν τοῦ νεκροῦ
ὕδατος.

Ποῦ, Νεῖλε, τῶν σῶν ναμάτων ἡ λευκότης,
Ὅς νῦν τὸ βεῖθρον αἱματώδες προῤῥέεις ;
Τὴν ῥάβδον ἰσως ἐντραπίς τοῦ Μωυσείως.

*De Mose cum mandatis ad Pharaonem misso, et ob
fandi tarditatem ire detrectante.*

Cor ita, Moses, linguæ infantiam reformidas, et
Deo vocante non illico procurris ? Aaronem fratrem
pro te loquentem nactus es, cui loquere, tum ille
apud turbas audita proloquetur.

In idem.

Moses a natura fuit ore tardiloquo ; attamen ve-
lox Aaronis, et expedita vox occurrebat : sed ego
sum ore ad bona tardissimo, nec mihi frater præ-
sto est, Christe rex, mire dicendi artifex, os mihi
promptissimum largire.

*De virgæ Mosis in serpentem conversione, quæ et
ariolorum virgas, et ipsas in serpentem immuta-
tas devoravit.*

Draconem vides humi repentem, o hospes, qui et
alios serpentes ad nihilum religit ? qui nunc reman-
et serpens, est virga Mosis ; qui vero sunt occisi,
magorum sunt Ægyptiorum virgæ.

In idem.

Ex serpentibus naturales produci serpentes incun-
debat, sicut pisces ex piscibus, ex hominibus ho-
mines : ex virga autem productum serpentem quis
unquam inaudit ? Hoc a Mose præstitum ; quod
ei Deus ab alto impertivit.

De Nili aquis in sanguinem mutatis.

Quo, Nile, tuorum fluctuum candor evanuit, qui jam
cruento fluenti sinu perlaberis ? forte Mosis virgam

Εἰς τὸ αὐτό.

Σύμπαν μὲν σιτίοισι φύει καὶ ἀῖξεται αἷμα,
Δεξαμένην δ' εὖροιτο πολυσχιδία τὰς φλέβας αὐτάς ·
Αἷμα δὲ τὸ ζαθέη Μωσῆ σχεδιάσσατο ῥάβδος,
Δεξαμένη δὲ οἱ οὐ φλέβες, ἀλλ' ὅλος ἐπλετο Νεῖλος.

Εἰς τὴν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀμύδοσιν τῶν
βατράχων.

Ἄμετρος ὄντως ἡ χάρις τοῦ Μωυσείως,
Ὅθ' θαυματουργεῖ καὶ μόνη ῥάβδος τόσα.
Ὅρξας ἐκείνους τοὺς ἀπείρους βιτράχους ;
Ἦ ῥάβδος αὐτοὺς αὐτοματίζει μόνη.

Εἰς τὸ αὐτό.

B Βάτραχοι ἐκ ποταμοῦ ἀολλέες ἦλθον ἑραζε,
Μωσαϊκῆς ῥάβδοιο πεπληγυῖας καλὰ βεῖθρα.
Ἄν δ' ἔβαν ἐς τε δόμους Φαραῶν, κλιδάνους τε, κλι-
[νας τε,
Ὅδνεκεν Ἐβραῖην ὀλοῦς κατεῖργαθε φύτλην.

Εἰς τὴν ἐκ τῆς γῆς τοῦ σκνίπα ἀνάδοσιν.

Δέξαι, Φαραῶ, τὸν σκνίπα, πλιγγὴν τρίτην,
Πρὸς ἣν ἀπηγόρευκε καὶ σύμπας μάγος,
Καὶ σωφρονίζου, καὶ τὸν Ἰσραὴλ λύε,
Μὴ πείραν ἔξης μαστίγων βαρυτέρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄδ' ἐγὼ ἂ Μωσῆος ἰδοῦ πάλιν ἤλυθα ῥάβδος ·
Χῶμα δὲ πεπληγυῖα, πολὺν σκνίπα ἐνθεν ἀγείρω ·
Δεῦρ, μάγοι, πρόσιθ', ὁμετέρην ἐπιδείξατε ἀλκήν,
Εἰ τις ὁμῶν προβάλοιτο τόσον σκνίπα τῆσδ' ἀπὸ
[γαίης.

C

veritus præ pudore erubescis, et coloris speciem
immutas.

In idem.

Omnis ex cibario sanguis oritur, et excrecit, et
ramosas ipsas venas, in sui conceptaculum reperit :
sed hunc sanguinem divina Mosis virga creavit ex
tempore, nec eum venæ recipiunt ; sed Nili sinus
universus.

In ranarum ex aquis eruptionem.

Immensa est omnino Mosis virtus, cujus vel sola
virga tanta edit miracula : has citra numerum ran-
nas intueris ? eas suapte virtute sola produxit virga.

In idem.

Ex fluvio in terram confertim se ranæ proripuerunt,
interca dum Mosis virga limpidum percussit fluvi-
um, inque Pharaonis ædes, coquinam, mensas con-
secnderunt, quod Hebræam gentem sacrificare
male veluisset.

In culicum e terra pullulationem.

Inflictam accipe tertiam culicis plagam, o Pha-
rao, adversus quam magi omnes animo concidunt,
et inde resipe, Israelitis abire permissis. Ne gra-
viora quidem verbera experiare.

In idem.

Ille ego Mosis virga ecce denuo comparui ; post-
quam semel terram percussi, multos inde culices
excito. Heus, arioli, adeste, vestras ostentate vires.
Utrum quispiam vestrum tot ab hac regione culices
edat.

Eis tēn tēs kynomyias anáδοσιν.

Ἄπωφρόνιστος ταῖς τριῖσι πληγαῖς μένων,
Σκληροτράχηλε γῆς ἀναξ Αἰγυπτίων,
Δέξαι τετάρτην· ἀλλ' ἐρωτᾷς, τὴν τίνα;
Τὴν κυνόμειαν. Τοῦ δὲ λοιποῦ σωφρόνει.

Eis τὸ αὐτό.

Γαῖα Γεσὲμ, γήθησαι· ἀπ' Αἰγύπτου γὰρ οἴη
Ἐκπρόφυγε κακότητος ἀπειρεσίης κυνόμειας.
Τούνεκα γὰρ σ' ἐσάωτε Θεὸς μέγας, ἄχθος ἀπούρας,
Οὔνεκά σ' Ἑβραῖη κληρὸν λάχε πότνια φύτλη.

Eis τὸν θάνατον παντὸς πρωτοτόκου κτήνους.

Καὶ τραῦμα πέμπτου, τὴν θαντὴν τῶν ἀλόγων,
Αἰγυπτε, καρτέρησον, ἀφρονεστάτη·
Λυσαμένη δὲ, πέμπε τοὺς ἐλευθέρους,
Θεὸς καλεῖται, καὶ τίς ἀντάραι χέρα;

Eis τὸ αὐτό.

Ἴπποις τε προβάτοις τε, βόεσι τε, καὶ τε καμήλοις,
Κτήνεσι τ' Αἰγύπτου πρὸς, πάντεσιν οἶτος ἐνώρτο·
Κτήνεα μῶνα φύγεσκε λυγρὸν μέρου οἴκου Ἰακώβ·
Οὐδ' ἄρα ταῦτα μάλαξε τὸ Φαραῶ ἀγριον ἦτορ.

Eis τὴν φλυκτίδα, καὶ τὰ ἔλκη.

Ἐκτην βάσανον, τὰς παρούσας φλυκτίδας,
Καὶ τὴν ἀναζέουσαν ἔλκωσιν δέχου,
Ψυχὴ Φαραωνίτις ἐσκληρυμμένη,
Καὶ μέχρι τούτου στήθι τῆς πονηρίας.

Eis τὸ αὐτό.

Ἐλκεα, καὶ ζέουσαι φλυκτίδες, ἔκτη ἀνάγκη
Ἐμπεσέ σοι, Αἰγυπτε· σὺ δ' ἐβδομάτην κακότητα,

In caninarum muscarum productionem.

Tu qui tribus acceptis plagis haud sapientior evadis, o rigidæ cervicis Ægyptiacæ terræ rex, accipe quartam; sed quamnam forte sciscitaberis? Cyniphes, inquam. Esto porro de cætero consultior.

In idem.

Terra Gessen, præ gaudio exilli, quæ sola intra Ægyptum, infinitæ cynomyæ plagas evitasti; nam Deus, ablegatis a te molestiis, propterea te servavit, quod sortito quidem sanctæ Hebræorum genti obli-geris.

In omni jumentum primogeniti cladem.

Et quintum vulnus, brutorum videlicet stragem patere, gens Ægypti stolidissima; quo quidem liberata, dimitte liberos; Deus enim præcipit cui quis reluctari audeat.

In idem.

In equos, ovium greges, boves, camelos, cæteraque jumenta, coram Ægypto mors debacchata est solius Jacobi domus armenta miserabilem evitarunt mortem: quæ ne quidem ferocem Pharaonis animum, emollierunt.

In pustulas et ulcera.

Sextam pœnam, nempe, quæ nunc infliguntur, pustulas, et ebullientes plagas accipe, o indurata Pharaonis anima; et nunc tandem male agendi finem facito.

In idem.

Ulcera, et sciantis scabiei sexta calamitas te invasit, Ægypte; ne vero septimam afflictationem,

A Ἦδὲ καὶ ὀγδοάτην εἰς Ἐλπίου, ἢ δ' ἐνιάντην·

Τὴν δὲ Θεὸς, δεκάτην ἀπαλάλκοι μάστιγα σείο.

Eis τὸ ἀπ' οὐρανοῦ κατατεθεισῶν χάλαζων, καὶ τὸ πῦρ, καὶ τὰς φωνάς.

Χάλαζα καὶ πῦρ, καὶ βοή τεραστία,

Γνώρισμα πληγῆς ἐβδόμη; Αἰγυπτίων·

Ἄλλ' οὐδὲ ταῦτα τὴν Φαραῶ καρδίαν

Σθένει μαλάξαι, καί περ ὄντα τοιάδε.

Eis τὸ αὐτό.]

Πῦρ ἄμα καὶ τε χάλαζα δι' αἰθέρος εἰς χθόνα βήτιν·

Οὔτε δὲ τὴν διέλυσε πυρὸς μένος· αἰπὺ χάλαζαν,

Οὔτε τὸ πῦρ ἦδ' ἐσθεσεν, ὑγροτάτη περ ἑοῦσα·

Πάντων γὰρ κρατέσει Θεὸς, καὶ πάντα μετᾷγει.

Eis τὴν ἀκρίδα.

Πέπονθα; ἃς πέπονθα; ἐπὶ βασάνου;

B Σκληροτράχηλε γῆς ἀναξ Αἰγυπτίων,

Δέξαι πρὸς αὐταῖς ὀγδόην, τὴν ἀκρίδα·

Τὴν ἐννάτην δὲ, καὶ δεκάτην προσδόχῃ

Eis τὸ αὐτό.

Ἀκρίδα θεσπεσίην δεινὸν νέφος οὐρανὸθεν πρὸ

Ἦσε Θεὸς, Φαραῶ δὲ περὶ φρένας ἄγνυτο ἀναξ.

Μωυσαέως γούνων δ' ἐπιλάζετο, ἀκρίδ' ὀλέσσης·

αὐτὰρ ὃ οἱ κατάκουσε καὶ ἀκρίδι φύξιν ἐνώρσεν.

Eis τὸ ψηλαφητὸν σκότος.

Φεῦ σοι, Φαραῶ, τοῦ σκότους τῆς καρδίας!

Οὐδ' αὐτὸ τοῦτο τὸ τριέσπερον σκότος

Τὸ ψηλαφητὸν ἐξελευσώπησέ σε·

Ἄλλ' εἰσέτε σκλήρυνσις, ἢ πρὶν, ἐστὶ σοι.

C imo, et octavam, et nonam subeas, prudenter cave: atque utinam Deus decimum a te flagellum depellat.

In grandinem cum igne et vocibus e caelo demissam.

Grando, ignis et vox e caelo portentosa septimam arguit Ægyptiorum plagam; nihilo tamen secius hæc Pharaonis animum, tametsi tam gravia sint, flectere evaluatorunt.

In idem.

Ignis simul et grando ex æthere in terram desiliit; neque tamen grandinem vis ignis vehemensissima discussit, nec ignem grando quantumvis humidissima exstinxit, universa quippe regit Deus et a sua natura dimovet.

In locustas.

D Quas passus es hactenus, plagæ prætergressæ sunt, o dura cervice præditus Ægyptiacæ terræ rex, octavam præterea locustam patere, nonam et decimam propediem accepturus.

In idem.

Gravem locustarum copiam divina manu e caelo deorsum depluit Deus, ob quas Pharaon rex animi dubius angebatur, Moysisque genua complexus, locustas tolleret, enixe rogabat, cui morem gerens Moses locustas fugavit.

In palpabiles tenebras.

Væ tibi, Pharaon, quam tenebricosa cordis tui vesania! Ne illæ ipsæ prolixiores tenebræ palpabilesque te in contrariam permoverunt sententiam; sed tenacius quam antea tibi obduruit animus.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τί; ποτ' ἴης; "Ὅδ' ἐγώ. Ποῖ στείχομεν; Οὐτι πω οἶδα.
"Ἔμοι ἐγώ, κατέαγα τὸ κρανίον. Ἐκ δὲ θυράων
Τίς με λαβῶν ἀγάγησι; Χέρρες † προοδεύειτ' ἀταρπόν.
Μωσῆς τήνδε κέδασσε μακρὴν καὶ ἀπειράνα νύκτα.

Εἰς τὸν θάνατον τῶν πρωτοτόκων.

Καὶ τὴν δεκάτην βάσανον μαθεῖν θέλεις;
Τῶν πρωτοτόκων τὴν ἀλόφρευσιν μάθε.
Τί φῆς; Ἄλις σοι, Φαραῶ, τῶν μαστίγων,
Ἦ νῦν δεήσει μαστιγοῦν σε καὶ πλέον;

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἰγύπτου πᾶν πρωτότοκον θάνα, κλαίει δὲ λαός,
Αἷμα δ' ἐνὶ σταθμοῖσι γεγραμμένον ἢ ἐ θύρησιν
Ἑβραίων, ἐπάλαλκε λυγρὸν μόρον, οὐδ' ἀλολυγῆ
Χεῖλος Ἑβραίοιο προέσσυτο, χαίρει δὲ λαός.

Εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Καὶ ἄλλα μὲν σου, βάρβη, φρικτὰ, καὶ ξ' νη·
Τὸ δὲ σχίσαι θάλασσαν εἰς μέρη δύο,
Σηρὰν δὲ δεῖξαι τὴν τίω; ὑγρὰν φύσιν,
Ἄπαξαπλῶς ἅπαντα νικᾷ τὰ ξένα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος ἀμφεπόλευσεν·
Ἵδωρ γάρ, ἐκάτερθε πεπηγμένον, ἦν τε ταῖχο;
Μίμνε; παζοπόρος δὲ λεῶς ἀνὰ πόντον ὀδεύει,
Ἄσμα δὲ παμμεδόντι θεῷ ἐπινίχιον ἄδει.

*Εἰς τὸν διὰ ξύλου γλυκασμὸν τοῦ ἐν Μερρῶ
ὕδατος.*

Πῶ; λο:δοραῖς, πῶς, Ἰσραήλ, τὸν Μωσέα;

In idem.

Quis unde? Ego sum; Quo tendimus? Nescio;
hei mihi, perfregi calvam: e valvis quis me pre-
hensa manu educet? prævixæ manus viam monstrate:
Moses hanc diviham dissipavit interminatamque
caliginem.

In primogenitorum internecionem.

Vis et decimam pœnam experimento discere?
universam primogenitorum cladem experire: quid
ais, Pharaon? Num tibi satis pœnarum infligitur?
Vel te ampliores etiam dare pœnas oportebit?

In idem.

Exstinctis Ægypti primogenitis omnibus, logebatur
populus; sed cum sanguis exaratus in januarum
antis et postibus Hebræorum, exitialem avertit
cladem, nulla ejulatio ex Hebræorum labiis erupit;
sed gavisus est populus.

In maris Erythræi divisionem.

Cætera quæ facis, o virga, horrorem excitant et
stuporem, sed maris in ambas partes divisio, et
substantiæ, quæ ante humida erat, in aridam mu-
tatio cætera sane miracula longo intervallo superat.

In idem.

Aridum profundi maris solum radiis oberravit sol,
aqua enim in muri speciem utrimque concreta hæ-
ret, perque maria pedes spatiat populus, qui præ-
potenti Deo victoriæ carnem occinit.

In aquas Marath.

Qui sit, ut tam atrociter Mosem proscindas, o
Israel? numquidnam heri mare Erythræum siccis

A Οὐ τὴν ἐρυθρὰν χόες διήλθες ἀβρόχως;

Ὁ γοῦν ἐκέλην χειροποιήσας, λέγε,
οὐ γλυκάνει σοι καὶ τὸ τῆς Μερρᾶς ὕδωρ,

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἦ ῥα γλυκύν τιν' ἔργε τόδε ξύλον ἐνδοθεὶ χυμῶν,
καὶ βαφὴν πικρόχυμα Μερρῆς-ποτιμάξατο βεῖθρα;
οὐ, ξένη, ἀλλὰ τόδε σταυροῦ ξύλον ἐπλετο τύπος,
Ὅς γλυκάνη κακίης μεροπειῆςνάματα πικρά.

Εἰς τὸ μάννα, καὶ τὴν ὀρυτομοῖτραν.

καὶ τίς γένοιτ' ἂν, Ἰσραήλ, σοῦ βελτίων;

Ὅν ἄρτος οὐράνιος ὑψόθεν τρέφει,

Ὁ καὶ πετεινῶν ἀετίζεσθαι νέφος,

Ἄπραγματευτος καὶ καλὴ πανθαῖσία.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄρτος ἀπ' οὐρανόθεν καινὸς πέσσε τῆδ' ἐν ἐρήμῳ

B Μάννα, Ἰουδαίων δ' ἀχαρίστων θρέψε γενέθλην.

οὐτε δ' ἄρ' ὁ ξυνάγειρε πλέον πλέον ἔσχεν ἐκαίθεν,

οὐδ' ὁ ἔλασσον ἔλασσον· ὀρυτῶς δὲ πρόπις ἐκορέσθη.

*Εἰς τὴν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν Μωσέως
πῶσιν τοῦ Ἀμαλήκ.*

Τί δρᾷς, Ἀμαλήκ; Ἰσραηλίταις μάχη;

Ὅς ἠγνόησας τὴν θαντὴν Αἰγυπτίων;

Ὅς ἠγνόησας τὸ κράτος τοῦ Μωσέως.

Ἦ † γὰρ συνειδῶς οὐ συνεκρότεις μάχην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὁ χέρρες αἰ προτέταντο, καὶ ὤρνωτο φύς' ἐπ' Ἀμα-
[λήκ]

Ὁ χέρρες αἰ προτέταντο, καὶ ἴσχυε γούνατ' Ἰακώβ I

pedibus inambulabas? Fare igitur, qui illud arefecit;
C nonne et aquis Marath dulcedinem impertire poterit?

In idem.

Num hæc virga humorem dulcem intra se conti-
net, et immersa fluente Marath amarus succos de-
mulsit? Minimo minus, hospes, sed hæc fuit crucis
figura, quæ acerbis humanæ vitæ fluctibus indere
queat dulcedinem.

In manna, et coturnicum copiam.

Ecquis te omni bonorum genere spectabilior esse
possit, o Israel, quem panis cœlestis ex alto demis-
sus vegetat, cui et voluerum nubes e cœlo delabitur,
in lautissimas nulloque negotio paratissimas cupe-
dias.

In idem.

Inauditus e cœlo panis in hanc solitudinem de-
missus, manna, ingratham Judæorum gentem enutri-
vit, nec plusculum habebat, qui plus ex eo colligeret,
nec minus, qui minus, sed quantum satis erat,
universi.

In excidium Amalec, Mose manus attollente.

Quid rei, Amalec? cum Israele manus conseris?
O quam te Ægyptiorum clades præterit, quam te
latent Mosis validissimæ vires, quas certe si habe-
res exploratas, pugnam non commisi-ses.

In idem.

Quenam istæ manus, quæ expressæ fugant Ama-
lec? Quenam, quibus extentis, vires Jacob præva-
lent? quod si, o manus, ad Deum contra meos

Ἄν δὲ χέρες προταθῆτε καὶ ἀντιβίοισιν ἐμοῖσιν, A
καὶ τὰχ' ἂν εὖχος ἄραιμι Σατάν ἀπὸ κάρτου; ὀλέσσης.
Εἰς τὴν ἐν Σινᾷ κάθοδον Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς
Μωσῆν ἐντυχίαν.

Εὐδαιμονεῖς, Σιναῖον, ὑπὲρ πάντων, ὄρος.
Θεὸς γὰρ ἐν σοὶ τὰς νόμου γράφει πλάκας,
Μωσῆς δὲ ταύτας ἐξ ἐκείνου λαμβάνει.
Ὅντως Θεοῦ πέφυκας ἀξίος τόπος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς ποτ' ἄρ' ὁ γνοφθεὶς καπνὸς μέλας ἐκ νεφελῶν
Οὐρεὸς ἀμφὶ κόρυμβά μακραύχενος ἦλθε Σιναίου;
Κίς δὲ τε φρικτοβάς σαλπίγγων ἔκτυπεν ἦχος;
ῥὲς Μωσῆν ὁμίλημα τὰδ' ἔπλετο πάντα Θεοῦ.

Εἰς Μωσῆν, ὅσπερ ἐν τῷ γρονθίζειν αὐτὸν ἐν
τῷ ὄρει, τοῦ λαοῦ εἰδωλολατρήσαντος, κα- B
τελθῶν ἐθυμώθη, καὶ τὰς πλάκας συνέτριψε.
Πονηρὸν λαὸν, δυσσεβέστατον γένος,
Θεὸν τὸν ἐχθρὸν ἀγνοεῖς σώσαντά σε,
Τὸν χθρὸς τὸ ὄσιον μάννα χορτάσαντά σε,
καὶ μοσχολατρεῖς; τῆς ἀβουλίας ὄση!

Εἰς τὸ αὐτό.

Τεσσαράκοντα νόμοιο λαθῶν πλάκας ἤμασι Μωσῆς,
Αὐτομάτως κατέαξ'· ἀσεβεῖ γὰρ χώσαστο λαῶν,
Οὔνεκεν, ὄψιμέδοντος ἀνηνάμενος; σέβας ἀγνόν,
Βούκρανον ἀμφικυνησεν, ὃ τεύξατο χρυσοχοήσας.

Εἰς τὴν νομικὴν σκηνὴν.

Ὅ πάντα πληρῶν, πανταχοῦ δὲ προφθάνων,
Νῦν τῆς νομικῆς ἐν μέσῳ σκηνῆς μένει.

hostes spirituales extendamini, laudem confestim C
reportavero, profligatis Satanæ viribus.

De Dei in Sinam descensu, et ejus cum Mose collo-
quio.

Fortunatissimus es supra cæteros montes, o Sina;
nam apud te Deus legis tabulas exarat, a quo qui-
dem Moses eas promulgandas accipit: omnino locus
Dei numine dignus inventus es.

In idem.

Quisnam atra caligine nigricans fumus e nubibus
in præcelsi montis Sinai cacumen exsiliit? Quisnam
tubarum sonus horrendum vociferans increbuit?
Isthæc a Deo sunt, qui cum Mose sermones confert.
In Mosen, qui diu in monte cunctatus, idolum
colente populo, et ipse regressus postmodum, ta-
bulas legis incensus ira contrivit.

Flagitiosissime popule, gens impiis cultibus addi-
ctissima, heri te a Deo servatam ignoras, te divinis
ab eo mannae cibatum epulis? nunc vitulum adoras?
o quantum tibi est inconsiderantiæ!

In idem.

Quas legis tabulas quadragenis acceperat diebus
Moses, ultro perfregit, impio stomachatus populo,
propterea quod summi numinis abjurato sincero
cultu, vituli caput ex auro conflatum adoraverat.

In tabernaculum legis.

Qui complet universa, et usquequaque pervadit,
nunc in medio legis tabernaculo habitat; quod illius
intellectualis tabernaculi figura est, in quo suscepta
corporis mole inhabitabit.

Σκηνῆς γὰρ αὕτη τῆς νοουμένης τύπος,
Εἰς ἣν μινεῖ βρότειον ἐνδυθεὶς πάχος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλκὸς τε χρυσοῦς τε, καὶ ἄργυρος, ἐν δ' ὑάκινθος,
Πορφύρα τ', ἠδὲ κριῶν καλὰ νάκκα, διὰ τε βύσσος,
Σύλα τ' ἠάσηπτα, λίθοι τ' ἀπὸ Σάρδοφι, καὶ τρίχες
[αἰγῶν,

Σκηνὴν ταύτην ἐποίησε θεηδόχον εὖ ἀραρυῖαν.

Εἰς τὴν δόξαν τοῦ προσώπου Μωσέως, ὅσων
οὐκ ἠδύνατό τις αὐτὸν ἰδεῖν, εἰ μὴ περιέθετο
κάλυμμα.

Ἄν, συλλαλήσας τῷ Θεῷ Μωσῆς μόνον,
Τῶσπην ὑπανθεῖ τῷ προσώπῳ τὴν χάριν,
Ὡς μὴδ' ὁρᾶσθαι συγκαλύμματος δίχα.
Τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον οἶον; εἰπέ μοι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς ποθ' ὁ φεγγοδόλος ἀπὸ μορφῆς ἵεται αὐγᾶς;
Ἦστε παμφαίνησι δι' αἰθέρος ἀστεροπῆς φῶς
Θεσπεσίη; ἀίδηλον, ἀτὰρ δῖος ὄμμασι βάλλει,
Μωσῆς, ἐν δ' ὁμίλησε Θεῷ, καὶ λάμψεν ἐκείθεν,

ΛΕΥΙΤΙΚΟΣ.

Εἰς τὴν χρίσιν Ἀαρῶν.

Θέλεις, Ἀαρῶν, τὴν χρίσιν μαθεῖν; Μάθε.
Λουτρῷ μὲν αὐτὸν Μωσῆς πρῶτα πλύνει,
Ἐπενδύει δὲ δεύτερον καὶ ζωννύει,
Ἐπειτα καὶ τοῦλαιον ἐγγέας, χρίει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Λουτρὰ δέμας πρέκλυσσαν Ἀαρῶν, τοῖς δ' ἔπι
[χιτῶν,

In idem.

Æs, aurum, argentum, insuper hyacinthus, pur-
pura, et arietum pelles, et præcellens byssus, ligna
putredini non obnoxia, lapides a sardibus asportati,
villi caprini hæc affabre factum, Deo suscipiendo,
tabernaculum contexuere.

In Mosis vultum divina luce perfusum cum in eum
nemo nisi velo coopertum posset oculos inten-
dere.

An ideo quod una cum Deo collocutus sit Moses,
ex ipsius vultu talis efflorescit gratia, ut citra velum
oculis usurpari non queat; quemadmodum Dei
facies non cadit sub oculos? mihi loquere.

In idem.

D Quis iste radios e vultu splendorem evomentes
ejaculatur? ceu cum per æthera coruseat lumen
fulguris divini, quod perstringit oculos, nam et
oculis timorem incutit: cum Deo collocutus Moses,
ex eo colloquio inclarescit.

LEVITICUS.

In Aaronis consecrationem.

Aaronis unctionem vis edoceri? Intellige: primum
omnium Moses eum balneo lavat, secundo superin-
duit, cingitque baltheo, infuso subinde oleo in sa-
cerdotem illinit.

In idem.

Corpus Aaronis prius balneo proluitur, exinde
subucula, balteus, tunica, superbumerale additur,

Ζώνη θ' ὑποδύτης τε, ἐπωλίδε τ', ἐν δὲ λογιεῖον,
Δήλωσι; τ' ὀλάθειά τε, καὶ πέταλον μετὰ μίτην,
Τεῖς δ' ἐπι λοῖσθον ἔλαιον ἔχρισσέ μιν ἀρχιερεῖα.

*Εἰς Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ τοὺς υἱοὺς Ἀαρῶν, οἱ
ξένῳ πυρὶ θυμιῶντες τῷ θεῷ κατατεφρώθησαν.*

Τοὺς θυμιῶντας ἐν ξένῳ πυρὶ, ξένε,
Θεῖου πυρὸς πάρεργον, εἰπέ μοι, βλέπων,
'Ὁ μὴδ' ὄλω; πῦρ ἐμβαλὼν τῷ πυρὶ,
Καὶ θυμιάσας τῷ θεῷ, πῶς οὐ τρίμεις;

Εἰς τὸ αὐτό.

Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ δύο ἦσαν παῖδες Ἀαρῶν,
Ἰερέως ἱερεῖς, πυρὶ δὲ ξένῳ ἀμφ' ἐθυμίων.
Αὐτὰρ ἀπ' οὐρανοῦ Θεοῦ φλόγες, εἰς χθόνα βᾶσαι,
'Ἀμφω ὁμῶς κατέφλεξαν· ὃ δ' ἔτρεσεν ἦτορ Ἀαρῶν.

*Εἰς τὴν κατάλευσιν τοῦ καταρασαμένου τὸν
Ἰσραηλίτην.*

Παῖς Ἰσραηλίτιδος ἐξ Αἰγυπτίου
Ἄρα; κατασκέδασεν Ἰσραηλίτου.
Τὸν ἤμισυν δὲ τοῦτον Ἰσραηλίτην
Ὁ δημαγωγὸς ἐκ λίθων θανεῖν κρίνει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πέτρο; τ' κακκεφαλῆς τρυδ' ἀνέρος ἀμφὶ θαμειοῖ
Πίπτου; οὐνεκ' ἀρήσαθ' Ἔθερ γόνον, ἀθλιῶ; ἀν-
[ῶρων,
'Ἀθλιῶ; οὐδ' ἐνόησεν ὃ οἱ κακὸν ἴζει; ἐκείθεν,
Οὐδ' ὅτι πετροβλήτην ἀπηνέα πότμον ἐπίσπη.

præterea rationale, in quo doctrina et veritas inest, C
dein lamina supra cidarim; extremo deinde ipsum
pontificem Moses iungit.

*In Nadab, et Abiud Aaronis filios, qui dum alieno
igne odores incenderent, egressis a Deo flammis
in cinerem sunt reducti.*

Dum eos, qui igne extraneo incensum adolent, o
hospes, igne consumptos intueris, præter institu-
tum incensi; dic mihi, tu qui nos omnino ignem
charitatis in thuribulo congeris, dum vota Deo nun-
cupas, qui sit ut non contremiscas.

In idem.

Duo erant Aaroni illi, Nadab et Abiud, sacerdoti sa-
cerdotes, qui suffimenta circum incendebant alieno
igne; sed flammæ a Deo in terram egressæ ambos
simul hauserunt: eo perterrefactus est Aaronis
animus.

*In eum, qui viro Israelitæ imprecatus fuerat, lavi-
dibus obrutum.*

Filius Israelitidis mulieris ex viro Ægyptio, im-
precationes in Israelitam disseminavit; sed hunc
bigenerem hybrida, Moses administrator populi la-
pidibus obruendum iudicat.

In idem.

In huius viri cervicibus frequentes undique lapides
depluunt, quod Hebræo male precatus est infelix,
nec quod inde sibi malum impenderet, expendit,
nec quod lapidibus infligendam sibi mortem arces-
sat.

A

ΑΡΙΘΜΟΙ.

Εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγγίου.

Ἐδωρ ἐλεγγίου τῷ παλαιτέρῳ νόμῳ,
Ἐδωρ καθαρμῶ τῷ νόμῳ νεωτέρῳ·
Τὸ μὲν θανατοῦν εἶχε τοῦ; πιπιτωκότα;,
Τὸ δ' ὑγιάζει τοῦ; μετασχόντας πλέον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρο, γύνα;, παρ' ἐμ' ἴστασ', ἀτὰρ σφαιτέρησι παλά-
[μαις

Πάνθ' ἀπλά κρήδεμνα κρήατο; ἐξαποιώσει;·
Τοῦτο δ' ὕδωρ προπίησθα ἐλέγγιον, ἔφρα ἐαείην
'Ἠὲ νόβοιο λέχους ἀντίλασας, ἢ καθαρεύεις.

*Εἰς τὴν κατὰ Μωσέως βλασφημίαν τῆς Μαρίας,
καὶ ὅπως ἐλεπρώθη.*

Τὸν δημαγωγὸν τὸν μέγαν Μωῦσα,
Τὸν αὐτάδελφον Μαρίας κακῶς λέγει;;
Οὐ γὰρ δέδοικας μὴ Θεο;;, ταῦτα κλύων,
Καὶ Μωσέω; σιγῶντος ἀμύναι; σε;

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὁ φθόνε, κακὸν ἄμαχον, ἀπείριτον ἄχθος ἀρούρης,
Νοῦ σε μέγ' ἀργαλέη, ἢ καὶ αὐτοῖσιν ὀμαιοῖ;
'Ἐμβεβαυία κακὴν κατὰ σαρκὸς λέπραν ἐγείρει;,
Μὴ ποτέ μοι πελάσαι;· Μαρίας ὑπόδειγμα φοβεῖ με.

*Εἰς τοὺς ἀποσταλέντας κατασκοπεῖσαι τὴν Χα-
ναν, οἱ καὶ ὑποστρέψαντες γίγαντας εἶναι
τοὺς Χαναταίους ἔλεγον.*

Ἄνδρες, κατασκέψασθε τὴν Χανανίτιν;
Ναί, Μωῦσῆ; κύριε. Πάντα γοῦν φάτε.

NUMERI.

In aquam probationis.

Aqua probationis erat in veteri lege, est item
aqua lustralis in nova lege; illa in adulterium pro-
lapsas interficere poterat, ista plus præstat, dum sui
participes ad incolumitatem revocat.

In idem.

Heus, mulier, sta propior me; tamen tuis ante
manibus mollia capitis ligamenta omnia deponas,
hanc porro piacularem aquam hâs, quo edocear
num pura sis, aut congressus illegitimi particeps.

*De Mariæ in Moysen obrectatione et quemadmodum
lepra perfusa fuerit.*

Itane ductorem populi maximum Moysen fratrem
D proprium, Maria, diris devoves? Non utique sub-
vereris ne isthæc Deus exaudiat, teque, vel si silcat
Moses, ulciscatur.

In idem.

O invidia, malum ineluctabile, immensum terro-
pondus, morbi perquam molestissimi genus, qui et
ipsos consanguineos invadens, foedam in cute le-
pram excitas, me nunquam adoriare, Mariæ exem-
plo perterritum.

*In eos, qui ad explorandam terram Chanaan missi
regressique Chanaanos gigantes esse renuntiaverunt.*

Ecquid terram Chanaan explorastis, o viri? Sic
est Moses domine. Quæ vidistis igitur enarrate om-
nia. Quam ferax sit terra, racemus iste cominon-

Ἡ γῆ μὲν οἶα, βότρυς οὗτος δεικνύει·
Οἱ δ' ἄνδρες ἡμῖν ὡς γίγαντες κανθάρους.

Eis τὸ αὐτό.

Γαίης Χανανιτιδὸς ἐπίσκοποι ἄνδρες ἦλθον
Ἰουδαίσι, ἀτὰρ μιν ἐφεσταότες θηεῦντο,
Οἴους ἐν μεγέθει τε φυῆ τ' ἀναπέτροφεν ἄνδρας.
Ἐκ δ' ἄρα βότρυν ἔλοντο, φίλοις δ' ἐμίγησαν ἐπι-
[ροίς.

*Eis Δαθάν, καὶ Κορέ, καὶ Ἀβειρών, οὓς διὰ τὴν
εἰς Μωσῆν βλασφημίαν αὐτῶν ἡ γῆ κα-
τέπειν.*

Τὸν τοῦ Δαθάν, ἄνθρωπε, θάνατον βλέπων,
Ἐκφευγε τὴν μίμησιν αὐτοῦ σωφρόνως,
Μῆ γῆ χανοῦσα παμφάγος δέξαιτό σε,
Καὶ τοῖς ὀρώσιν ὄψις οἰκτίστη γένη.

Eis τὸ αὐτό.

Γαῖα μὲν εὐρύτερνος ὑπὸ στόμα ἦξεν ἀλιτροῖς,
Οὐρανὸς δ' ἀτθῆλον ἀπὸ φλόγα ὕσεν ἔραζε,
Καὶ Κορέ τ', Ἀβειρών τε, Δαθάν τε πέφν'· ἀμφὶ δὲ
[τοῖσι

Κτεῖνε διηκοσίους πεντήκοντ' ἄνδρας ἄρδην.

Eis τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν.

Ἀνθηφοροῦσα ῥάβδος Ἀαρωνίτις,
Τὸ θαῦμα τοῦ σοῦ προγράφει, κόρη, τόκου.
Ἐξ Ἀαρὼν γὰρ τῆς φυλῆς κατηγμένη,
Ὡς ἄνθος ἐδλάστησας αὐτὸν τὸν Λόγον.

Eis τὸ αὐτό.

Δώδεκα ῥάβδοι ἔσαν προκείμεναι, οἷη ἀπασῶν
Ἀνθοφόρος γεγαυῖα τὸν ἄξιον ἀρχιερεῖα

strat; sed incolæ gigantes, nos scarabæi videbamur.

In idem.

Terræ Chanaam speculatores viri profecti sunt
Judæi, quam, coram præsentibus, introspexerunt, et
quam natura proceros enutritur homines; hinc ex
portato racemo, ad gregales amicos se receperunt.
*In Chore, Dathan et Abiron hiatu terræ haustos,
quod Mosem convitiis proscindissent.*

O qui Dathæ interitum penitus expendis, cave
sedulo ne ejus vestigiis insistas; ne terra dehiscente
quæ omnia deglutit absorptus, miserabile fias in-
tuentibus spectaculum.

In idem.

Sub peccatoribus os aperuit terra, in amplas
diffusa planities, cælumque, flammam perstringen-
tem oculos, in terram stillavit, et Chore, Dathan
et Abiron interfecit; quibuscum una ducentos et
quinguenta de medio sustulit.

In Aaronis virgam germinantem.

Aaronis virga flores effundens tui partus miracu-
lum prædicat, o Virgo; ex Aaronis enim tribu pro-
guata, cæu flos, parem in modum germinasti.

In idem.

Duodecim propositæ erant virgæ, sola ex omnibus
quæ efflorescet meritissimum pontificem designa-
bit; Aaronis virga flores effudit sola, cum undecim
reliquæ arentes relictae sint ac steriles.

PATROL. GR. CXXXIII.

A Δείξει· ἡ δ' ἄρα ῥάβδος Ἀαρὼν ἀνθοφόρησεν
οἷη, ἀναλείπει δὲ αἱ ἔνδεκα λ. ἔρθεν ἄπασι.
*Eis τὸν θάνατον Ἀαρὼν, καὶ τὴν Ἐλεάζαρ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ χρίσιν.*

Τέθνηκεν ἰδοῦ, Μωϋσῆ, τὸ σὸν στόμα·
Καὶ πῶς λαλήσεις οὐκ ἔχων λαλοῦν στόμα;
Ὅμως τὸν υἱὸν Ἀαρὼν Ἐλεάζαρ
Ἔχεις, ὀφλισκάνοντα πατρὸς τὰ χρέα.

Eis τὸ αὐτό.

Οὖρος ἀμφὶ κόρυμβι, τὸ κικλήσκουσι βρατὸ τ' ὄρ,
Μωϋσάως μεγάλιο ἀδελφεὸς ἔχθαν Ἀαρῶν.
Αὐτὰρ ὁ τούδ' ἱερὸν Ἐλεάζαρ, ἐνδύτο πέπλον,
Ἐν δ' ἱερεὺς μὲν ἔγεντο, πατρὸς πάσι ἐσθλὸς ἀπ'
[ἐσθλοῦ.

*Eis τὸν χαλκοῦν ὄψιν, τὸν τοὺς ὀφρωδῆκτους
Ἰσραηλίτας ἰόμενον.*

B Ζῶντας δράκοντας θανατοῖ χαλκοῦς ἐράκων·
Ἄρ' οὖν ὁ χαλκὸς τοὺς ὄφεις ἐθανάτου;
Καὶ ποῦ τίς τ' ἔγνω χαλκὸν ἐν θανασίμοις;
Ὅσκειν ὁ χαλκὸς, ἀλλ' ὁ τοῦ σταυροῦ τύπος.

Eis τὸ αὐτό.

Λέχριος ἐντετάνυστο ὄφεις ἐξὼ ὄρθα βεβῶσι
Χάλκεος, ἀντίτυπος ζωῶν ὀφίων κικλοργῶν
Τὸν προσιοσπόμενοι ὀφρωδῆκτοι Ἐβραῖοι,
Φύγανον ἐκ κακότητος· ζωὸν δ' ὄφιν ὄλλυσε νεκρὸς.
Eis τὴν πτώσιν Ὁρ καὶ Σεὼν τῶν βασιλέων.

Ἐθνῶν βασιλεῖς Ὄρ τε καὶ Σεὼν, ξένη,
Ἄμφω ξυνῆψαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ μάχην.
Τί γοῦν τὸ τέρμα τῆς μάχης μαθεῖν θέλεις;
Ἄμφω σπάθη τέτμηκεν Ἰσραηλίτης.

C

*In Aaronis obitum, ejusque filii Eleazari in patris
locum successit inaugurationem.*

Ecce Moses, os tuum extinctum est; qui vero
loqui sustinebis, oris indigus? tamen Aaronis ha-
bes filium Eleazarum, qui paterni officii damnas,
ejus vices adimplebit.

In idem.

In montis apice, cui ab hominibus nomen Hor
inditum est, Magni Mosis frater Aaron e vivis ex-
cessit; cæterum ejus filius Eleazarus sacerdotali
indutus amictu, optimi parentis optimus filius sa-
cerdos evasit.

*In serpentem æneum a serpente morsis Israelitis
medicantem.*

D

Vivos interfecit serpentes æneus serpens; utrum
igitur æs ipsum serpentes enecabat? ubinam gen-
tium quis lethalia inter venena æs novit? Neuti-
quam æs, sed ipsa Christi figura eos interfeciebat.

In idem.

Transversus in ligno erecto serpens extendebatur,
æneus, noxiis serpentibus hisque vivis e diverso
oppositus; in hunc qui a serpente læsi oculos ad-
jecissent, exitium evitabant; nam vitæ expers vi-
vencem serpens exstinxit.

In Schon et Og regis exitium.

Gentium principes Og et Schon, o hospes, ambo
cum Israele pugnam commiserunt, quid igitur belli
successum vis auditione accipere? utrumque po-
pulus Israel in ore gladii cecidit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχὸν Ἀμορραίων, Βασάν δὲ κεν ἄττερον ἀρχὸν,
Ἄμφω κοιρανέοντ' ἀπειρεσιῶν πτολιέθρων,
Οἶος Ἰουδαίων κρατεραλκῆς κάθθαλε λαός.
Ἄρξε δ' ὑπερφιάλων καὶ ὕβριστιῶν βασιλῆων.

Εἰς τὴν δρυὸν Βαλαάμ, καὶ ὅπως κληθεὶς ὑπὸ
Βαλαάκ ἐπὶ κατάρα τοῦ Ἰσραήλ, ὁ δ' εὐλόγησε
μᾶλλον αὐτόν.

Τί τὸν Βαλαάμ προσκαλῆ, Βαλάκ, μάτην;
Οὐ μὴ κατείπη τῶν ἐπευλογημένων,
Οὐδ' εὐλόγησε τοὺς κεκατηραμένους.
Μὴ τῆς ὕνου γοῦν ἀφρονέστερος γίνου.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βαλαάμ ἀλλοφύλοιο δνος ποτὲ γῆρυν † αἶρειν,
Ἄγγέλου ἀντιάσαντος· ἐμοὶ δ' ὄνε κάμμορε γλῶσσα,
Οὐ ποτὲ μοι κραιπνὴν ἐπὶ, δύστανε, γῆρυν † αἶρεις.
Ἄ θεὸς ἀντίσταν, οὐδ' ἀλλοφύλω γεγαῶτι;

Εἰς τὸν Φινεὲς συνεκκεντοῦντα τὸν μιγέντα τῇ
Μαδιανναίᾳ Ἰσραηλίτην.

Τὸν σειρομάστην Φινεὲς λαβὼν πάλιν,
Τὸν Ἰσραηλίτην μετ' ἀπιστουμένη
Ἄμαρτία μιγέντα Μαδιαννίτι
Πλήξας ἀπόσπα τῆς κατ' αὐτὴν αἰσχύνης,

Εἰς τὸ αὐτό.

Μίκτο Μαδιαννίτιδι Ἔθερ πάϊς, ἀφρονα βέζων·
Χώσατο δ' ὄψιμέδων, πολλὰς δ' ὀλοθρεύετο λαός.
Ἄνθ' ὧν ὡς ἐνόησεν ὀλέθρια Φινεὲς ἔργα,
Οὐτασεν ἀμφοτέρους, θείαν δ' ἀπεπαύσατο μῆνιν.

In idem.

Schon Amorrhæorum, et Og regem Basan alterum, infinitis ambo civitatibus imperitantes solus Judæorum populus strenue prostravit, injuriarum politus, superborumque principum.

In asinam Balac, et ut evocatus a Balac, ut Israelitem diris devoveret ei magis apprecatus est.

Quorsus perperam, o Balac, Balaam evocas? Iis, qui divinis alluunt gratis non imprecabitur; multo minus diris devotos benedictione impertiet: cave ne asina sis insipientior, quæ ire prohibet.

In idem.

Balacæ quondam extranei asina vocem extulit, occursante angelo: tu vero lingua, mihi infelix asine, non præcipitanter in voces prosili, sed silenter obstupesce, cum mihi Deus non externo, sed Filio per incarnationem occurrerit.

De Phinea Israelitam cum Madianitide fornicantem perfodiente.

Accepto, quod et antea fecerat, pugione Phineas, unum ex Israelitis cum infideli Madianitide per scelus ingens peccantem perfodit, et maculam, quam cum ea contraxerat, abolevit.

In idem.

Inconsideranter se gereus Hebraeus Madiani idivium intulit; quo facto et Deus incensus, et populus dira clade multatus est: eapropter dispendiosum maleficium intuitus Phineas, adacto per utrumque pugione, iram divinam compescuit.

A

Εἰς τὴν ἀλωσιν Μαδιάμ

Φεῦ σοι Μαδιάμ τῆς ἀκοσμίας ὄση!
Τοὺς πέντε μὲν σου βασιλεῖς δούλους βλέπω,
Τὸ κάλλος αἰσχος, τὰς πόλεις πεδιάδας
Σὲ δ' αἰχμάλωτον Ἰσραήλ καὶ δουλίδα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ δ' ἐάλωσαν πέντε Μαδιανῖται βασιλῆες
Ἐγχει Ἑβραῖω ὑπο, γούνατα φιλαδαμέντες,
Σούρ τε, Ῥοθήμ τε, Ῥοκόμ τε, καὶ Εὔιν, ἀμφὶ δὲ
[τοῖς Οὐρ.

Τίτι δ' ἐφ' ἔκτο; εἰσιψε φῶς Βαλαάμ ὑπὸ δουρί.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

Εἰς Μωσῆν ἀποκαθιστῶντα δημαγωγὸν ἀνθ'
ἑαυτοῦ τὸν Ναυῆ Ἰησοῦν ἐν τῷ μέλλειν ἀποθνήσκειν.

Μωσῆς μὲν ἐξάγει σε τῶν Αἰγυπτίων,
Γογγυστά λαέ, δῆμος Ἰσραηλίτης·
Ὁ παῖς δὲ Ναυῆ, καὶ θεράπων Μωσέως
Πρὸς τοὺς ἐπαγγελθέντας εἰσάξει τόπους.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐδὲ σὺ γαῖαν εἶδες ἐπαγγελίης μέγα Μωσῆ,
οὐδὲ σὺ, ἀλλὰ σε πρὸ πνοιῆ λίπεν· ἀντὶ δὲ σεῖο
Ναυῆ παῖς μετέγεντο μέγα κρατέων ἐνὶ δήμῳ,
Ἑβραῖοι δὲ σε κλαῦσαν ἀολλέες † ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

Εἰς τὴν ἐν Δευτερονομίῳ φθῆν Μωσέως.

Ῥῥᾶς δύο γνώριζε τὰς τοῦ Μωσέως·
τὴν μὲν χαρᾶς ἔπασμα τὴν ἐν ἐξῆδῳ,
τὴν δὲ θριμείαν, καὶ φρίκη συνησμένην,
τὴν ἐγγραφεῖσαν τῷ νόμῳ τῷ δευτέρῳ.

C

De excidio Madianitarum.

Væ tibi, Madiam, quam propudiosa est tui expugnationis, tuos quinque reges servituti addictos video, in probrum immutatam pulchritudinem, solo æquatas urbes, teque in Israelis potestatem redactum, ac vile mancipium.

In idem.

Hi quinque Madianitarum reges capti sunt Hebræorum lancea, subactis fracti genibus, Sur, Rebe, Recen, Evi, quibus Hur accenseas, una cum Istis lucis usura privatus et Balac hasta impacta.

DEUTERONOMIUM.

De Mose in procinctu mortis constituto Josue filium Navæ successorem suum, ducendo populo, designante.

E terra quidem Ægypti te Moses educit, o divinis mandatis obmurmurans, popule Israelita; sed Mosis famulus, Navæ filius in terram te promissionis inducet.

In idem.

Neque tu terræ promissionis aspectu politus es, magne Moses, sed ante vita decessisti, tuumque locum sortitus postea fuit Navæ filius, imperio potens apud populum: cæterum te frequentes Hebræi alii ex aliis eluxerunt.

In Canticum Mosis Deuteronomii.

Duas a Mose habitas cantiones internosce, hilaritatis alteram, quam in secessione occinit; alteram acerbam, et cum religioso horrore decantatam, quæ in Deuteronomii contextu exarata est.

Eis τὸ αὐτό.

Ἄσμα τὸδ' ἄσμα φόβοιο Θεοῦ βέλη ἄμιν ἀπειλοῦν,
 Λίματος ἐκμεθούοντα κροφάγου τε μαχαίρης·
 Χεῖλα παμφαγέα· ποίη μ' ἔχει εἰσαίοντα,
 Μὴ ποτε σὼν βελέων πειρήσομαι, ὦ μέγ' ἀνάστων.
Eis Μωσῆν ἐν τῷ ἀποθνήσκειν εὐλογοῦντα τὰς
ιβ' φυλάς Ἰσραήλ.

Τὸν εὐλογητὸν Ἰσραήλ τῷ Κυρίῳ
 Καὶ Μωϋσῆς νῦν εὐλογεῖ, λαῖσθα πνέων,
 Οὐκ ἐν μιᾷ τοὺς πάντας εὐχῆ συνδέων,
 Ταῖς δ' εὐλογίαις τὰς φυλάς τιθεὶς μέτρον.

Eis τὸ αὐτό.

Οὐρεὶ εἶδεν ἀνακτα Θεὸν μέγαν ἀμφὶ μεγάλῳ
 Μωσῆς, ἐνδ' ἔπ' ἄκουσε λεῖψ δ' ἐσάφησεν ἀκούσας.
 Οὐρεὶ καὶ τε θάνατον εἶδετο, πρῶτα δὲ φυλαῖς
 Δώδεκα Ἑβραίαις εὐχὰς δότο δώδεκα πάσας.

ΙΗΣΟΥΣ.

Eis Ραὰβ τὴν πόρνην, ἣ, τοὺς κατασκόπους
Ἰσραὴλ σώσασα, ὕστερον, ἀλισκομένης αὐτῆς,
μόνη τῶν ἄλλων ἐσώθη.

Σώσασα Ραὰβ Ἰσραηλίτας δύο,
 Ἄντεπρίατο παγγενῆ σωτηρίαν.
 Μιμεῖσθε πόρνη τῆς Ραὰβ τὴν καρδίαν,
 Ὡς ἂν τύχητε ψυχικῆς σωτηρίας.

Eis τὸ αὐτό.

Ἄνδρε, φύγεσθε, φύγεσθε, καλωδίῳ ἀμφιδεθέντες
 Θυρίδος, ἐκ δὲ μολεῖτ'· ἐμὲ δ' ἐκ κακότητος ἔλεσθε,
 Ἦμος ἐμὸν πτολίεθρον ἀλώσεται ὀξείῳ δουρὶ

In idem.

Hoc carmen, consternationis carmen, Dei jacula
 nobis interminatur inebriata sanguine, et gladii
 carnes devorantis ingluviosa labia: terror me vel
 audientem percellit. Tuarum nunquam sagittarum
 periculum faciam, potentissime Rex.

De Mose, qui tum, cum in extremis ageret, duodecim
tribus Israel benedictione impertivit.

Multiplicibus a Deo cumulatam gratiis Israellem
 et ipse Moses animam exhalans benedictionibus cu-
 mulat, non in unica omnes precatione comprehen-
 dens, sed pro numero tribuum faustas sigillatim
 preces disperditur.

In idem.

In magno monte Sinai Deum Regem maximum
 intuitus Moses, quam præterea vocem audivit, mul-
 titudini præpatulam fecit: in monte item Abari
 mortem vidit: primum vero tribus Hebræorum
 duodecim, totidem vota impertitus est.

JOSUE.

In Raab meretricem, quæ, servatis Hierichuntis ex-
ploratoribus, et ipsa subinde capta, sola inter op-
pidanos servata est.

Raab tutata duos Israelitas, omnimodam eo facto
 salutem redemit: vos, o mentem Raab æmulamini,
 meretrices, quo animarum salutem possitis adipi-
 sci.

In idem.

Fugite, viri, evadite funiculis alligati; fenestra
 vos proripite, me ex imminente miseria erepturi,

A Ὑμετέρῳ. Τάδε πάντα τελέσσομεν, ὡς ἐπίοικεν.

Eis τὴν διάβασιν τῆς κιβωτοῦ, καὶ τὴν Ἰορδάνου
διαίρεσιν.

Ἄν ἡ κιβωτὸς ἡ πάλαι τυπούμενη
 Διχῆ διαιρεῖ τὰς ῥοὰς Ἰορδάνου·
 Πῶς ἡ κιβωτὸς ἡ νοητὴ Μαρία
 Οὐ τὰς θαλάσσας τῶν ἐμῶν κακῶν τέμη;

Eis τὸ αὐτό

Τίπτε ῥέεθρον καλὸν, Ἰορδάνη ἀργυροδίη
 Στήχας; τοῖς δ' ἀνέρεσσιν ὄδος γένου; ἐν δὲ διχά-
 [σθης.

Ἦστε τις διχάσειε τομῷ, ξίφει ἄρνα νεογνόν;
 Τίς σε τίραξε; Θεοῦ αἰνῶς περιδείδια κίστην.

Eis τὴν τῶν Ἑβραίων ὑπὸ Ἰησοῦ περιτομήν.

Παρήλθεσ ἀσέβειαν ὡς Ἰορδάνην·

B Τὴν σὴν τὸ λοιπὸν κόψον ἀκροβυστίαν,
 Καθὼς Ἰησοῦς ἐν μαχαίρᾳ πετρίνῃ,
 Ἐν ἀπαθείᾳ δηλαδὴ σαρκὸς πάτη.

Eis τὸ αὐτό.

Ξίφει σιδαρέῳ πρώτως μὲν Ἄδράμ περιτέμνει
 Ὑῖας ἐοῦς, ὁ δ' ἔπειτα πετρίνῃ ἀμφὶ μαχαίρῃ
 Ἰησοῦς ῥα ὑπέρταμεν, ὁ τύπος ἔπλετο Χριστοῦ,
 Ὃς ῥ' ἀπαθείης ξίφει οἶδε βροτοὺς περιτέμνειν.
Eis Ἰησοῦν διὰ τὸν ἐπὶ τῇ ὀπτασίᾳ τοῦ ἀγγέλου
φόβον, πλιπτοντα ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν.

Ὑποστράτηγε τοῦ θεόπτου Μωσέως,
 Ἀρχαγγελοπτέλι; καὶ τρέμων πίπταις κάτω;
 Τί γοῦν πέπονθας, ὁ τρέμων ἀρχαγγέλου,
 Εἰ τοῦ Θεοῦ κατείδες αὐτοῦ τὴν θέαν;

C cum mea civitas præacutis lanceis expugnabitur a
 vobis: isthuc, sicuti consentaneum est, exsequemur.

In arcæ transitum Jordanisque divisionem.

Si pridem formata potuit arcæ fœderis Jordanis
 fluentia bipartito dirimere, quidni arcæ mystica Ma-
 ria Virgo meorum scelerum oceanum divellere
 queat?

In idem.

Cur, o vorticibus labens argenteis, Jordane, lim-
 pidum fluentum sistis, et pervius hominibus factus,
 in geminas partes distractus es? Perinde ac si
 quispiam agnellum ense acuto diremerit: quis te
 perturbavit? Ad divinæ arcæ prospectum cohorrui.

In Hebræos a Josue circumcisos.

D Extra impietatem semel positus, ut extra Jorda-
 nem de cætero tum elide præputium, (quemadmo-
 dum Josue lapideo fœcit cultro) ut exors flas a per-
 turbatione omnium carnis affectuum.

In idem.

Abrahamus primum ferreo cultro circumcidit filios
 suos, sed cultro postea lapideo Josue circumcidit,
 qui typus Christi fuit, cujus peculiare est imper-
 turbabilitatis gladio circumcidere.

De Josue qui, conspecto angelo, præ timore, pronus
in terram cecidit.

Tu, qui divino fruentis aspectu Mosis legatus es,
 vides archangelum, ac præ furmidine deorsum ca-
 dis; quidnam rei est, cur archangelum tremas, si
 Deum et ipse pridem speculatus es?

Eis τὸ αὐτό.

Ἄγγελος ἀγγέλεις ἐξ αἰθέρος εἰς χθόνα βαίνων
Ὀπλοφόρος προπέφαντο Ἰησοῦ υἱεῖ Ναυῆ.
Ὅς δέ μιν, ὡς ἐνόησε Θεοῦ μέγαν ἄγγελον εἶναι
Τῆμος ἔραζε κύνησε, τρόμος δέ οἱ ἔλατο γυῖα.

Eis τὴν ἄλωσιν Ἱεριχῶ.

Εἰ δακρῦσαι βούλοιο δικαίως, ξένη,
Τὴν Ἱεριχῶ κλαῦσον ἠφανισμένην,
Πόλιν τοσαύτην μυριοπληθεστάτην,
Ἐξ ἧς Ῥαὰβ σέσωστο τῶν ἄλλων μόνη.

Eis τὸ αὐτό.

Ἐπτάκι σαλπιδάντων ἐπτά Θεοῦ ἱερῶν,
Τείχεα Ἱεριχῶ χαμάδις πέσεν ἀθρόα πάντα.
Τίπτε δὲ λαὸς ἅπας καὶ κτήνεα ὄλλυτο πάντα;
Ὀῖη ἀπ' ἐκ κακότητος Ῥαὰβ φύγεν ἐξ ἅμα πάντων.

*Eis τὴν κατάλευσιν Ἀχαρ τοῦ κλέψαντος ἐκ τῶν
λαφύρων Ἱεριχῶ γλῶσσαν χρυσῆν.*

Τί τὴν κλαπείσαν γλῶσσαν ἐν γῆ χωννύεις,
Ἀχαρ πονηρὴ; κλῆν γάρ ἐστι χρυσῆν,
Ὅμως λαλήσει, καὶ σιγῶσα, τὸν δόλον,
Καὶ πετρίνην σε τὴν στολὴν ἐπενδύσει.

Eis τὸ αὐτό.

Εἵνεκα σῆς ἐοδόεν κακομήγανε, Κύριος, Ἀχαρ,
Χώσατο κλεπτοσύνης, πολλὸν δὲ κεν ὤλεσε λαόν.
Ἄλλὰ γε καὶ σὺ λάτινον ἐπέσσαο τόνδε χιτῶνα,
Λακιστόν τε πέτρῃσιν ἐφεύρεο κάμμορε πότμον.

In idem.

Splendens angelus caelitus in terram delapsus, et
arma gestans Josuae Navae filio apparuit. Quem cum
iste principem Dei angelum esse intellexit, tunc
humī cernuus adoravit; nam ejus membra tremor
lavaserat.

In Hierichuntis expugnationem.

Si legitimas effundere lacrymas tibi cordi est, o
nospes, Hierichuntem sus deque versam luctu prose-
quere, talem, totque hominum millibus refertissi-
mam civitatem, unde una in caeteris occisione Raab
exemplata est.

In idem.

Septem Dei sacerdotibus septies buccina clan-
gentibus, Hierichuntis muri simul omnes in terram
corruunt. Sed quorsum, cum jumentis omnibus,
universus populus interit? Sola videlicet ex omni-
bus ab impietate Raab declinaverat.

*In Achan lapidibus obrutum, quod ex Hierichuntis ex-
uviis auream laminam furto subduxisset.*

Quid subductam in terra lingulam defodis, Achan
sceleratissime? Tametsi enim aurea sit, tamen vel
silendo tuum proloquetur dolum, teque lapidea in-
dutum veste obruet.

In idem.

O perfide, pravique consilii artifex Achan, pro-
pter tuum furtum, Deus excandescens ingentem
populi multitudinem prostravit. Sed et tu lapidea
unica indutus fatum lapidibus inflictum, unde dis-
cerptaris, sortitus es.

*A Eis τὴν πυρπόλησιν τῆς Γαι πόλεως, καὶ τὸν
ἀνασκολοπισμὸν τοῦ βασιλέως αὐτῆς.*

Ἡ Γαὶ πόλις δάκρυε πυρπολουμένη·
Ἄλλ', ὡς εἴκειν, οὐδὲ δακρῦειν ἔχεις·
Τὸ πῦρ γὰρ ἐξήρανε τὰ βλέφαρά σου,
Καὶ πᾶσαν ἐξέκμασεν ὑγρὰν ἀτμίδα.

Eis τὸ αὐτό.

Τίς ποθ' ὄδ' ἐκ ξύλοιο μετήραός ἐστι διδύμου
Ἄθλιος; ἐκ δὲ οἱ ἔσσε βίη βάλεν; Οὗτος ἐκεῖνος
Γαὶ βασιλεὺς μεγάδοξος· ἀτὰρ μέγα αἰσχρὸς ἀπό-
[φλει,

Ἄρτι μὲν ἠνεμίω ὑπὸ πόντῳ θυμὸν δλέσσας.

*Eis τὴν δι' ἡ ἐπιτιμήσεως Ἰησοῦ ἐν Γαθαῶ
στάσιν ἡλίου.*

Ἡλιε, νῦν μὲν Ἰησοῦς ἴστησί σε,

B Ἐν Γαθαῶ τοὺς πέντε νικῶν σατράπας.

Χριστὸς δ' Ἰησοῦς ἐξερμαυρώσει σε,

Τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα τῷ στρυγῶ τρέπων.

Eis τὸ αὐτό.

Ἡλίου ἀκάματος αἰδῶρομος ἴσταιται ὀρμῆ

Ἐν Γαθαῶ· τὸ γάρ οἱ ἐπεκέκλετο δῖος Ἰησοῦς.

Ἡ ῥα μετεσσομένου ὄδ' Ἰησοῦ ἐπλετο τύπος

Ὅς σέλας ἡλίοιο μετὰ ζόφον ἤματι τρέψει.

*Eis τὸν τῶν Ἰεβουσαιῶν δλεθρον, οὗς κάτω
μὲν Ἰησοῦς μαχαίραις, ἄνω δὲ θεὸς χαλάζιαις
ἐκτείνει.*

Ποῦ δραπετεύεις, ἀλλόφυλε; Πῆ τρέχεις

Ἄνω θεὸς σε ταῖς χαλάζαις κτιννύει,

Κάτω μαχαίραις Ἰσραὴλ ἔλλυσί σε·

Μάτην προφεύγεις, οὐ παρέλθης τὸν φόνον.

*C In urbem Hai vastatam ignibus, deque regis ejus
suspensione.*

Hai civitas incendio devastata, lacrymare, sed
neque tibi, prout consentaneum est, plorandi facul-
tas datur, cum palpebras tuas ignis arefecerit, et
omnem lacrymarum humorem deductum exhauste-
rit.

In idem.

Ecquis ex decussato crucis ligno pensilis apparet,
infortunatus, cujus oculi per vim sunt erui? ille
ipse rex Hai superbus, magnam ludibrii multam
luit, dum spiritibus oclusis mortem acream pati-
tur.

In solem contestatione Josue consistentem.

D O sol, nunc te Josue currentem sistit, quinque
regibus in Gabaon civitate profligatis; sed Christus
Jesus caligine te obducat, tenebrarum principem
crucis vexillo fugaturus.

In idem.

Irrequietus solis motus nunc interquiescit apud
Gabaon: generosus quippe Josue ei praescripsit;
venturi procul dubio Christi figura, qui de die solis
jubat in tenebras immutabit.

*In Jebusæorum internecionem, quos inferne gladiis
Josue, supernæ Deus grandinibus enecavit.*

Quoniam te proripis, alienigena, quo curris? A Deo
superne grandinibus impetitur, populus Israel in-
ferne te armis devastat; perperam fugis, cladem
non evasurus.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πέντ' Ἰεβουσαίων ἀτάσθαλα ἔθνεα πάντα
Ἰησοῦς μὲν ἐπεφνε κάτω χαλκῆρεϊ δουρὶ,¹
Πετροβολεῖ δ' ἐφύπερθε Θεὸς πέτρῃσι χαλάζης·
Τοὺς δέ σφισι μεδέοντες ἐπὶ ξύλου ἔλλαβε πότμος.

Εἰς τὸν θανάτον Ἰησοῦ.

Ὁ χθὲς τὸν ὀξὺν ἡλίου στήσας δρόμον
Νῦν παντελῆ πέπονθεν ἀκινήσιαν,
Ὡς μὴ Θεὸς δόξειε τοῖς ἀπλουστέροις,
Πρὸς τὰς ξένας βλέψαι θαυματουργίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πολλὰ μὲν ἐκτελέσας σημήτια, πολλὰ δ' ὀλέσας
ἔθνεα ἀλλοφύλων Ἀρήϊα εἶος Ἰησοῦς,
Παισὶ δ' ἔθερ χάριεσαν ἐπὶ χθόνα κληροδοτήσας,
Αὐτὰρ ἔπειτα θάνεν λιπαρῶ ἐνὶ γήραος οὐδῶ.

KRITAI.

*Εἰς Ἰούδαν τὸν μετὰ Ἰησοῦν ἀρχαία τῶν
Ἑβραίων.*

Τοῦ Μωσέως θανόντος Ἰησοῦς μένει,
Τοῦ δ' Ἰησοῦ θανόντος Ἰούδας μένει·
Μὴ γὰρ στρατηγῶν ἐνδεής ὁ Δεσπότης,
Μὴ γὰρ Θεῶ λείπουσιν ἀκραιφνεῖς φίλοι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Νευῆ παῖς Ἰησοῦς κάθθανεν ἀρχὸς Ἑβραίων,
Κάθθανεν, ὃς πόλ' ἔοργε, Θεὸς δ' ἐχθροῖσι φαάνθη.
Ἐγρεο Ἑβραίοις μετ' Ἰησοῦν ἀρχὸς, Ἰούδα·
Ὡς γὰρ οἱ ἔσπεθ', ὁμῶς καὶ σοι Θεὸς ἔψεν ἀρωγός.

In idem.

Quinque nefarias Iobusæorum gentes universas
hasta ære compacta inferne Josue obtruncat, su-
perne vero Deus grandinum lapides ejaculatur: eo-
rum porro principes patibulo suffixi moriuntur.

In Josuæ obitum.

Qui pronuper solis pernitem sistebat currum,
nunc universis immotus membris jacet; ne rudio-
ribus videatur Deus, stupenda ejus intuentibus mi-
racula.

In idem.

Frequentibus ostentis editis, multisque profligatis
extraneorum gentibus strenuis, divinus Josue, po-
steaquam Hebræis gratissimam terram tributum
divisit, in beato senectutis limine vita functus est.

JUDICES.

De Juda post Josuen Judaicarum rerumposito.

Mose e vivis exempto, succedit Josue. Josue vi-
cissim demortuo, superstes ei Judas sullicitur; nec
enim Deus ductorum inopia laborat, nec cum sin-
cerissimi deficiunt amici.

In idem.

Dux Hebræorum Josue Navæ filius vita conces-
sit multis præclare gestis, ita ut hostibus instar
pronuminis haberetur; nunc post cum Juda He-
bræorum dux exsurge; nam ut ei suppetias ixit
Deus, sic te auxiliaribus armis comitabitur.

A *Εἰς Ἀδωνιβεζέκ τὸν Χανανίτην, ὃς πάντα οὐς
ἐχειροῦτο τῶν ποδῶν στερῶν καὶ τῶν χειρῶν,
καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια πέπονθεν.*

Ἀδωνιβεζέκ, βασιλεῦ Χανανίτα,
Τῆς μὲν Βεζέκ Θεὸν σε τοῦνομα γράφει,
Καθὼς κεν αὐχεῖς αὐτὸς, ὡς δ' ἐγὼ κρίνω,
Σὺν ἐν Βεζέκ δαίκνυσιν Ἀἰθωνέα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τλαῖμον Ἀδωνιβεζέκ ἄχειρ καὶ ἄπους κατὶ γαίην
Ἐρπε διὰ στέρνοιο κατ' αἰόλον ἐρπυστήρα
Καὶ σύ ποτ' ἄρ' πολλῶν ἀλλογλώσσων βασιλῆων
Γούνατά τ' ἐξέταμες, χεῖράς τ' ἀπέκοψας ἐνεργῆς.

*Εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν Ἑβραίων καὶ τὴν ἐξοδου
Χουσαρσαθὲμ τοῦ Σύρου, ὃν Γοθονιήλ ὁ Ἰσραη-
λίτης κατεπολέμησεν.*

B Ἀνθ' ὧν παρηνέμηκας εἰς τὸ σὸν σέβας,
Καὶ τῷ † Βάαλ τέθουκας, Ἰσραηλίτα,
Χουσαρσαθὲμ δούλευσον ἀρχῶ Συρίας·
Γοθονιήλ δὲ τοῦτον ἠττήσει πάλιν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χθιζὰ μὲν εὐσεβέοντες Ἰουδαῖοι γένος ἄφρον
Μυρίον ἔθνος ἄιστον ὀλέσασατε· νῦν δ' ἀσεβοῦντες
Ἐθνεσιν ἐξεδῶθητε, Θεὸς δ' ὑμέας ἐλεήσας,
Αὔθι κατ' ἐχθιδῶν κρατερζαλλέα ὤπασεν ἰσχόν.

*Εἰς Ἀῶδ τὸν ἀποκτείνοντα δόλω τὸν Μωαβίτην
Ἐγλώμ.*

Χαίροιτ' † Ἀῶδ μάχαιρα διστομωτάτη,
Αἰ' ἧς Ἐγλώμ ἔκτεινε τὸν Μωαβίτην,

C *In Adonibezecum, Chanaanæorum regem, omnes quos
acie subegerat manibus et pedibus vincentem, et
ipsum postea eodem multatum supplicio.*

O Chanaanæorum rex Adonibezec, nomen quidem
tuam Hebræa lingua sonat te esse deum Besec, ut
tute gloriaris, sed meo animo indicat in Besec Plu-
tonem esse tuorum scelerum vindicem.

In idem.

Infelix Adonibezec, obtruncate pedibus et mani-
bus, per terram pronus pectore, ceu versicolor ser-
pens, prorope; nam et tu compluribus exoticis re-
gibus succiso poplite, cum id poteras, mutilasti
manus.

*In Hebræos idola colentes, et Chuzam Rasathaim
Syriæ regis invasionem, quem Othoniel Israelites
acie debellavit.*

D Quorsum in tuos ritus, et cæremonias prævari-
catus es, et idolo Baal thus adolevisti, o Israelita?
Ob id Chuzam Rasathaim Syriæ regi mancipare,
quamvis cum denuo sit oppressurus Othoniel.

In idem.

Nuperis diebus cum religiose viveretis, o vecor-
des Judæi, gentes, quæ præ multitudine sciri non
queunt, prostrastis; nunc ob impietatem vos Deus
opprimendos gentibus permisit; qui tamen vestri
misertus iterato vobis strenuas in adversarios vires
ejargitus est.

*De Eudo, qui per fraudem Eglonem Moabitarum re-
gem contrucidavit.*

Eudi gladio utrinque incidenti bene sit, quo Eglo-
nem Moabitarum regem prostravit, omnibus desti-

Ὅλων μυνώσας τῶν θεραπόντων δόλω·

Τῷ δ' Ἰσραὴλ καύχημα γίγνεται μέγα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μωὰδ ἄνασσεν Ἐγλώμ, κακὰ δ' ἔρδεν Ἰουδαίοισι·

Τοῖς δὲ θεὸς πονέουσι ἐλεήμονα ἐμβαλε κοῦρον,

Καὶ σφιν ἄνω προπέπομφεν ἀρηγόνα ἄλκιμον Ἀώδ,

Ὅς τὸν Ἐγλώμ κατέπεφνε, λόγιφ δολέοντι συλήσας.

Εἰς Δεδώραν τὴν νικήσασαν Ἰαβὶν τὸν Χαναναῖον.

Γυνὴ Δεδώρα, μάρτυς ἐστὶν ἡ φύσις,

Ἄνηρ Δεδώρα, μάρτυς ἡ στρατιγία.

Τί γοῦν γύνανδρός ἐστιν; οὐδὲ μῶς ξένη,

Γυνὴ καθαρῶς, ἀνδροκάρδιος δ' ἔμως.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄρσενες οὐκέτ' ἔασιν ἀμείνους θηλυτεράων,

Θηλυτέρη γὰρ ἅπασιν Ἰουδαίοισι Δεδώρα

Ἦρξε, καὶ ἀντιδίδοισι μαχήσατο, ἐν ἐξ τ' Ἰαβὶν

Πανσουδίη κατέπεφνε Χανανίτην βασιλῆα.

Εἰς Ἰαήλ τὴν πασσαλεύσασαν τὸν Σισάρα.

Ὡ γάλι πικρὸν, ᾧ μεθυσθεὶς Σισάρα

Τῆς Ἰαήλ πάρεργον οἰκτρὸν εὐρέθη,

Καὶ πανταλευθεὶς τοῦ βιούν ἀπηλλάγη,

Μηδ' αὐτὸ κἄν γνοῦς ὅστις αὐτὸν κτιννύει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γλάγος ἐξεμέθυσε χαμαὶ τε κάθευδε Σισάρα·

Τοῦ δ' Ἰαήλ κροτάφοισιν ἐπήξατο πάσσαλον ὄξυν,

Ἐκ δὲ θυμὸν μελέων φίλον εἴλετο διὰ γυναικῶν,

Ξείνια ταῦτα κάκιστα, πικρὸν γλάγος, ἄθλιος ὕπνος.

intum famulis, per dolum seclusis, unde hilaritudo
ingens Israeli oborta est.

In idem.

Apud Moabitas imperitabat Eglon, a quo male affectis laborantibusque Judæis misericordem Deus adolescentem indulsit eisque defensorem, Eudi nomine, cœlitus immisit, qui Eglonem fraudulenta oratione deceptum vita spoliavit.

In Jabin Chananaum acie fusum a Debora.

Mulierem esse, Deborah natura ipsa contestatur, sed virum probat militaris præfectura. Quid igitur? Androgynus est? minimo minus, o hospes, sexu quidem semina est, sed corde plus quam virili.

In idem.

Mares neutiquam mulieribus præstabiliores sunt, una quippe mulier Debora reipublicæ Judææ potita, in hostes strenue depræliata est, præterea Jabin Chananaum regem cum omni delevit exercitu.

In Jahet clavo trabali Sisaræ tempora trajicientem.

O lac amarum, quo inebriatus Siara Jaheli non cogitanti, miserabili casu oblatu est, clavoque suffixus e vita demigravit, ne hoc ipsum, quis se interimeret, agnoscens.

In idem.

Laete inebriatus humi dormiebat Sisara, cujus temporibus præacutam sudem Jael inlxit, generosaque mulier amicam vitam e Sisaræ membris extractit: hæc sane prava est hospitalitas, lac amarum, somnus infelix.

A

Εἰς τὸν πόκον Γεδεών.

Θάρσει, Γεδεών, ὕγρον ἀθρῶν τὸν πόκον,

Τῆς γῆς ἀπάσης μηδαμὴ βεθρεγμένης.

Θάρσει, Γεδεών, ξηρὸν ἀθρῶν τὸν πόκον,

Τῆς γῆς ἀπάσης πανταχῆ βεθρεγμένης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σῆς ὄδε, ἀγνοτόκεια, πόκος τύπος ἐπλετο μήτρης,

Ὅν Γεδεών μὲν ἐριψε κατὰ χθονὸς αὔον ἔοντα·

Αὐτὰρ οἱ † οὐρανόθεν δροσθεὶς ἐνικάππεσεν ὄμβροσ,

Οἴη † οὐδὲ πρόπασα δρόσῳ ὑποδεύετο γαῖα.

Εἰς Γεδεών σὺν μέγροις τριακοσίοις τὴν Μαδιὰμ ἠττήσαντα.

Πχοῦσα σάλπιγξ, ὕδρια κεκλασμένη,

Καὶ λαμπὰς ἔξαφθείσα Μαδιὰμ τρέπει·

Ὁ τοῦτο τῆς σάλπιγγος, οὐ τῆς ὕδριας,

B Ὁ τῆς φανείσης λαμπάδος, Θεοῦ μόνου.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖσδε τριακοσίοις Γεδεών ἄμα, οἱ κατὰ κῦνας

Γλώσση λάφαν ὕδατος ἀειρείθρου ποταμοῦ,

Ἄλλοφύλων ἐνάριξε μυριάδας, ἐν δὲ Μαδιὰμ

Αὐχένα κόψ' ἀγέρωχον· ὅθ' οἱ θεὸς ἔσπετ' ἀρωγός.

Εἰς Ἀβιμέλεχ τὸν φορεῦσαντα τοὺς ἑαυτοῦ ἀδελφοὺς, εἰτα πέτρα μολικῆ καταφραγείσῃ ὑπὸ χειρὸς γυναικὸς ἀναιρεθέντα.

Ἄνθ' ὧν πρὸς αὐτὴν ἐμπαροινεῖς τὴν φύσιν,

Καὶ τοὺς ἀδελφοὺς κτιννύεις Ἀβιμέλεχ,

Αἰθῶ μολικῶ συντριβήσῃ τὴν κάραν,

Καὶ χεῖρ γυναικὸς κατακαυχῆσαι τόσου.

In Gedeonis vellus.

Dum rore conspersum vellus animadvertis confide, Gedeon, terra circumjacente nusquam rore conspersa; confide item, siccum vellus intuens, terra quaquaversum rore madefacta.

In idem.

Hoc vellus tui uteri figura est, intemerata mater, quod siccum a Gedeone in terram projectum est; roridus enim imber in uterum tuum de cœlo depluit; quali universa terra nunquam post hominum memoriam perfusa fuit.

In Gedeonem cum solis trecentis Madianitas acie fundentem.

Tuba clangens, perfracta hydria, et incensa fax Madianitas in fugam vertit; non id quidem tubæ, non hydriæ, non lucentis lampadis, sed Dei solius miraculum.

In idem.

Gedeon una cum trecentis, qui canum in morem fluvii jugiter manantis aquam lingua lamberant, numerosissima Barbarorum multitudine interfecta, Madianitarum prætumidas abscidit cervices, sibi Deo faventer assecundante.

In Abimelecum fratrum parricidam, et ipsum postea deturbato molari lapide, manu mulieris interfectum.

Pro eo quod contra ipsam naturam desævis, de medio sublatis a te fratribus, o Abimelech, incusso molæ fragmine conterentur cervices tuæ, manusque feminæ tantam de te gloriam reportabit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄδ· μέλεχ μέγ' ἄδικε, κασιγνήτοις πολὺ πῆμα,
Ταῦτα σοί ἐστ' ἐπίχειρα φιλοπτολέμοιο μενοινῆς·
Πέτρος ὑπὲρ κεφαλῆς θανατηφόρος ὄστ' ἑθλάττων,
Καδδ' ἄορ ἐν σπλάγχνοισι πεπηγμένον ὄσιν ἀπώ-
λου.

*Εἰς Ἰαφθάε τὸν θύσαντα τὸν παῖδα ἑαυτοῦ τῷ Θεῷ
διὰ τὴν ὑπόσχεσιν.*

Μακάριος σὺ τῆς σφαγῆς Ἰαφθάε·
Τὴν παῖδα γάρ σου τὴν μόνην, τὴν παρθένον,
Μηδὲν μελήσας τῷ Θεῷ σφάζων θύεις,
Τὰς εἰς ἐκείνον ἐκτελῶν ὑποσχέσεις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Παρθενική μελέη σὺ μὲν ὀρχῆ, χερσὶ δὲ σῆσι
Τύμπαν' ὑποκτυπέεις, περὶ πατρὶ δὲ κάμμορε χαί-
[ραις,

Οὐνεκ' ἀπὸ πτολέμοιο τροπαιοφόρος μετανοστεῖ·
Αὐτὰρ ὄγ' οὐ μὲν ἐκὼν, ἔμπη; δὲ σε δειροτομήτει.
Εἰς τὸν ἐξ ἐπαγγελίας γέννησιν τοῦ Σαμψών.
Τίττει Μανωὲ, θαῦμα, πρὸς γῆρας μέσον,
Καὶ ταῦτα Σαμψών ἄλλο θαῦμα, τὸν μέγαν.
Καὶ θαῦμα τρίτον, ἐξ ἀκάρπου νηδύος,
Ἐπαγγελείσης τῆς σπορᾶς ὑπ' ἀγγέλου.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄσσα τοι ἐξερῶ στέρνοις ἐνικάτθεο, γύναι.
Παῖδα τέκνης κρατερὸν, καὶ ἄλλοφύλοις μέγα πῆμα·
Αὐτὰρ οἱ ἐς κεφαλὴν τέμνων ξυρδὸς οὐκ ἀναθήσει,
Οὐ πῖετ' ἐξ οἴνου, Ναζωραῖος Θεοῦ ἐσται.

In idem.

O supra modum injuste, inque fratrum exitium C
procreate Abimelech, hæc tibi sunt contentiosæ in-
dolis præmia; molæ fragmen lethale, et ossa colli-
dens in tuas cervices decedit; insuper gladius vita-
libus infigitur; quibus mortem occubuisti.

De Jephtha, ob promissâ religionem, filiam mactante.

Ob jugulatam filiam, felicem te deprædico, Jeph-
the; filiam enim, quam unicam habebas, virginem,
insuper habitam, Deoque ad aras obtruncatam sa-
crificas, adimplens ea, quæ Deo facturum te rece-
peras.

In idem.

O virgo stolidâ, patri gratulabunda exsilis, tuasque
manibus pulsas tympana, deque victoria paterna
gaudes, infelix, quod ex bello tandem victor regre-
diatur; sed ipse, tametsi nolens, tuas tamen cervi-
ces demetet. D

In Samsonem ex divini oraculi promissione nascentem.

Sub ipsam senectutem generat Manue, o miracu-
lum; idque Samsonem maximum, miraculum alte-
rum; sed et aliud miraculum, ex sterili videlicet
utero, utique cum parentibus ab angelo in stirpem
promissus sit.

In idem.

Quæcunque tibi edissero, repone animo, mulier.
Validissimum paries filium, magnam Barbarorum
cladem futuram, cæterum in ejus caput acuta nova-
cula non ascendet, e vino non bibet, sed Dei Na-
zaræus erit.

Α Εἰς τὸν Σαμψών σχιζόντα τὸν λέοντα.

Τὸν μερικίσκον οὐ βλέπεις Σαμψών, ξένε,
Πῶς τὸν λέοντα συλλαθῶν σχίζει; Βλέπω.
Ὁ τοίνυν ἐν μείραξι τοιαῦτα δράσας,
Ὅποιος ἐσται συνταγὴς τοῖς ἀνδράσιν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐρεος ἔσσυε' ἄφαρ σκύμνος λιθὸς ἐκ δασυφύλλου,
Οὐρῆ παῖε δὲ πλευράν, ἀτὰρ λυγρὰ μήθετο ἔργα.
Τόνδ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἐπάλμενον ἐγγύθι Σαμψών,
Χερσὶ λαθῶν στιβαρῆσι κατέκτανε διχθὰ κείστας.

*Εἰς τὸ αἰνίγμα Σαμψών, τὸ, τί βρωμα ἐξ ἔσθου-
τος, καὶ ἐκ πικροῦ ἐξῆλθε γλυκύ;*

Τί τρωκτὸν ἐκ τρώγοντος, ὦ Σαμψών, λέγεις;
Ἐκ δ' ἰσχύοντος γλυκερὸν προῆλθε τί;

*Β Μὴ τὸν λέοντα, καὶ τὸ τοῦ σίμβλου μέλι
Αἰνιγματωδῶς τῷ λόγῳ παριστάνεις;*

Εἰς τὸ αὐτό.

Διὸς ὄρεσκόμοιο ἀγνηορήην ποτὲ Σαμψών
Κάββαλε, τὸν δὲ πεσόντα μέλισσαι ἀμφεπένοντο,
Τῶν ἀπὸ χερσὶ φέλησι μέλι δαίτατο Σαμψών·
Ἄλλοφύλοις δ' αἰνίγμα προῆκατο δεινὸν ιδέσθαι.

*Εἰς Σαμψών δνου σιαγόνι τοὺς ἄλλοφύλους
φονεύσαντα, ἦν καὶ ἀποθλίψας ἐπιερ.*

Ἄνδρὸς μία χεῖρ, σιαγῶν δνου μία

Ὅλους ἀπεκτόνασιν ἄνδρας χιλίους.

Μὴ χειρὸς ἔργα ταῦτα, μὴ σιαγόνος;

Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, τοῦ Θεοῦ δὲ καὶ μόνου.

De Samsonē leonem dilacerante.

Numquid vides adolescentulum Samsonem, qui
arreptum leonem in frustra discerpit? video: qui
adhuc adolescentulus isthæc facere potuit tum cum
erit inter viros accensus, quid faciet?

In idem.

Ex umbroso monte rapidus se proripiebat leo-
nis catulus, cauda latus diverberans, funesta molit-
us opera. Ubi vero prope insipientem deprehendit
Samson, robustis abreptum manibus, et in duas
distractum partes occidit.

*n Crithum Samsonis, quo quid cibis ex-comedente,
et ex forti dulcedo egressa est, interpretandum
proposuit.*

Hunc scriptum proponis, o Samson, quid cibis
ex comedente? E forti dulcedo egressa est, quid item?
Nonne nobis leonem Juda, et ex alveari virgineo
mel, hoc problemate subobscurè nobis exhibes?

In idem.

Samson montani leonis aliquando ferociam fregit,
in cujus prostrato cadavere apes allaborabant; unde
Jueundis haustum manibus mel epulatus est; quod
alienigenis ænigma explicatu perplexum proposuit.

*In Samsonem Philisthæos alienigenas asini mandibula
cædentem, unam elidens, scaturientes aquas bi-
bit.*

Unius viri manus, una asini maxilla universa ho-
minum millia funditus exstinxit. Cave hæc a manu,
aut ab asini maxilla præstita existimes; non est cur
quid istiusmodi loquere: Dei solius opus est.

Eis τὸ αὐτό.

Σιαγόνος ποτ' ὄνοιο ἐφήψασ, ἄλκιμε Σαμφών,
Ἐν δ' ἀνέρας ἐνάριξας ἀπέρινας, ὕστερον αὔτε
Δίψης ἀργαλέης κατεπαύσασ ἀχθος ἄλαστον·
Ἦες γὰρ ἱμερόεν τοι ἀπέκλυσε νᾶμα σιαγών.

*Eis Σαμφών τὰς τῆς Γάζης πύλας ἐπὶ τῶν ὤμων
ἀράμενον, καὶ εἰς Χεβρών ἀνενεγκόντα τὸ
ὄρος.*

Ἦ φρικτὸς ὤμος, ὃς πύλας Γάζης ὄλας,
Μοχλοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ δυοῖν παραττάδων
Φέριων ἀνέλκεις εἰς Χεβρών ὄρους λόφον·
Σὺ τάχα καὶ γῆν πᾶσαν ἐξεθάσταςας.

Eis τὸ αὐτό.

Γάζαν ὑπὸ πτολίεθρον ἑταίρη μίσγετο Σαμφών,
Τῷ δὲ πύλας πύξαντ' ἀραρυίας ἐνναετῆρες·
Τοὺς δ' ὦς οὖν ἐνόησε μέσην κατὰ νύκτα βαθειάν,
Ἦρκε κατωμαθίους πυλεῶνας, αἶτο δ' ἐκεῖθεν.
*Eis τὴν πρώτην ἀπόπειραν Δαλιδῆς ἦν ἐπειράτο
τοῦ Σαμφών, καθ' ἣν οὐ περιεγένετο αὐτοῦ*
Ἦς κρεῖσσον εἰς πῦρ ἐμπεσεῖν τὸ παμφάγον,
Ἦς κρεῖσσον εἰς θάλασσαν εἰς Ἄου στόμα,
Ἦ γ' εἰς γυναικὸς ἐμπεσεῖν μυσταρίαν·
Ἦ Δαλιδὰ σε ταῦτα πειθέτω, ξένε.

Eis τὸ αὐτό.

Τίπτει, γύναι, καχότεχν', ὄλοδν γένος, αἰσχρὰ Δαλιδὰ
Ἄνδρὸς ἐοῦ πειρητίζεις διαγνώμεναι ἀλκῆν;
Ἦφρα κεν ἀλλοφύλοισι φάνης κρυφίας διὰ βουλᾶς·
Ἦς ἄρα πάγχυ γύναι φιλομόζυγος ἔπλεο δάμαρ!

In idem.

Asini maxillam aliquando arripuisti, strenue
Samson, numerosissimam præterea hominum vim
vita spoliasti; subinde molestæ sitis ardentissimum
restinxisti laborem; hæc quippe mandibula in sua-
ves tibi latices inundavit.

*In Samsonem Gazæ portas gestantem humeris, et ad
verticem montis, qui respicit Hebron, importan-
tem.*

O ad stuporem usque formidabilis humerus, qui
integras Gazæ portas una cum ipsis vectibus, et gemi-
nis antepagmentis sursum tractas in apicem montis
Hebron bajulas; tu forte succollatoris more totam
terram sustinere posses.

In idem.

Apud Gazæ civitatem meretrici conjunctus est
Samson, cui compactas occluserunt fores oppidani.
Quos igitur ut concubia nocte persensit, pendentes
ab humero portas tulit, et inde exsiliit.

*In primum Dalilæ experimentum, quo tentato Sam-
sone non est potita.*

O quam in voraces incidere flammæ optabilius
est; quam melius in mare, in inferorum voragines
illabi, quam in abominandam mulierum sceditatem
incurrere: o hospes, in hanc te sententiam addu-
cat Dalila.

In idem.

Quorsum versuta mulier, dispendiosum genus,
inhonesta Dalila, tui mariti vires internoscere mo-
liris, quo externis secundum clancularia consilia

*A Eis τὴν δευτέραν ἀπόπειραν, καθ' ἣν οὐδὲ αὔθις
περιεγένετο.*

Ἦς κρεῖσσον ἄρκοις συμβιοῦν ταῖς ἀγρίαις,
Καὶ συλλαλεῖν δράκουσι, καὶ συζῆν λύκοις,
Καὶ συγκατοικεῖν σκορπίοις ἀνημέροις,
Ἦ τ' γοῦν γυναιξί· τὴν Δαλιδάν μοι βλέπε.

Eis τὸ αὐτό.

Κουριδίης ἀλόχου ἐπεθήσασ, ἄλκιμε Σαμφών,
Ἦς ὄφραλες λεχέων ἀπο τηλόθι λέκτρα βαλέσθαι·
Ἦν γὰρ ἂν ἐκ σε φίλων βλεφάρων ὄσον ὄσον ἐ-
[μέρσαι
Μειλιχοῖς ἐπέεσσι, νόον ἀπὸ κρυπτόν ἐλοῦσα.

Eis τὴν τρίτην, καθ' ἣν οὐδὲ αὔθις.

Τὸν Σατανᾶν σχολή τις εἰς συνοικίαν,
Τελχίνι πικρῷ συνδιάξων τὸν βίον
B Μὴ γοῦν γυναικί, καὶ γυναικί μαχλάδι·
Ἦ Δαλιδὰ μοι μάρτυς ἐστὶ τοῦ λόγου.

Eis τὸ αὐτό.

Νῦν τρίτατον σέο, Σαμφών, Δαλιδὰ πειρητίζεις,
Σὸν κράτος ἀμφαφόωσα. Πόθεν δ' ἄρα; ὄφρα δαεῖη,
Εἶπη δ' ἀλλοφύλοισι· σὺ δὲ οἱ ἀπαθήλια βάζεις,
Εὐφρονέων ἄχρι τοῦ, τετάρτη δὲ σε πείρα ὀλέσσει.

Eis τὴν τύφλωσιν τοῦ Σαμφών.

Τί γὰρ μιὰρὰ Δαλιδὰ πρὸς νοῦν στρέφεις;
Τυφλοῦσα Σαμφών, ἄρ' ἐραστήν βελτίω
Δοκεῖς ἐφευρεῖν; ποῦ δ' ἂν εὐρησ, καὶ τίνα;
Ἦντως γυνή σὺ χρῆμα μυσαρῶτατον.

renunties? omnino conjugis amans mulier fuisti sei-
licet!

*In secundum experimentum, quo ne quidem turtus
expugnavit Samsonem.*

O quam ferocientibus ursis convivere præstabi-
lius est, conversari cum draconibus, et cum lupis
communicare, cumque immansuetis habitare scor-
pionibus quam cum feminis; in Dalilam mentis
oculos adijce.

In idem.

Puellam in uxorem duxisti, magnanime Samson,
cujus thalami stratum procul amoliri debueras: pro-
fecto te tuis oculis quantocius orbabit suavibus
illecebris; cum arcanam tibi mentem abstulerit.

*In tertium experimentum, quo ne rursus quidem po-
tita est.*

In contubernium quis admittat Satanam, vitam
cum molestissimo impostore traducturus; sed nun-
quam cum muliere consuescat, eaque meretricæ.
Dalila testis est hujus effati luculentissima.

In idem.

Nunc tertio te experimento adoritur Dalila, o
Samson, tuasque pertentat vires. Quorsum vero? uti
resciat, ac renuntiet extraneis, tu vero subdola ei
verba comminisceris! hactenus sapuisti; sed tertium
periculum perniciem tibi conseiscet.

De Samsonis occæcatione.

Quid enim apud animum volvis, impura Dalila?
oculis orbato Samson, amasium meliorem inven-
turam putas? ubi quem possis offendere? o mulier,
omnino res es omni imprecatione digna.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς σε φίλων βλεφάρων ἀπαμέρσατο, ἀλκιμα Σαμψών;

Ὅς με κόμην κεφαλῆς ἀποείλετο. Τίς δ' ἄρ' ἐκείνος;

Ἦδε γυνὴ δολόεσσα, Δαλιθὰ δέ μιν καλέουσιν.

Ὡ τάλαν, ὡς κραδίηφιν ὄφιν εἰσθέρμανας οὖλον!

Εἰς Σαμψών ἀλήθοντα ἐν τῷ μύλῳ.

Εἰ δάκρυον δειλαιὸν ἐκβλύζειν θέλεις,

δάκρυε τυφλωθέντα Σαμψών τὸν μέγαν,

καὶ τυφλὸν ἀλήθοντα, φεῦ! δίχην ὄνου·

καὶ τῶν γυναικῶν φεῦγε τὴν πονηρίαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅς ποτ' ὄνου κατέπεφνε σιαγόνι μυρία φύλα,

νῦν γαῦν ἦστ' ὄνος ποτὶ μύλῳ σίτον ἀλήθει.

οὐ θέμενος βλεφάροισι προδερχομένοισι καλύπτρην,

αὐτὰ δὲ φίλα βλέφαρα καλυψάμενος τυφλότητι.

Εἰς Σαμψών συσσελοντα τὴν οἰκίαν, καὶ συμφρονεύοντα ἑαυτὸν τοῖς ἀλλοφύλοις.

Ἦδῶσι Σαμψών αἱ ξυρηθεῖσαι τρίχες,

καὶ συνανηθῆ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος.

Ἄλλ' αἱ κόραι λείπουσιν, ὦ τῆς ζημίας!

πλὴν καὶ τυφλώτων ἀμυνεῖται τὸν φθόνον.

Εἰς τὸ αὐτό.

παύγιον ἀλλοφύλοισι πίνουσι προήλυθε Σαμψών,

στῆ δὲ παρὰ σταθμῷ, κίονας δ' εἰς χεῖρας διοιῶς,

In idem.

Quis te jocunda oculorum usura privavit, generosae Samson? Qui capitis mei rasit capillos: quis ille vero? Illa ipsa est callidissima mulier, cui Dalilæ nomen est. O miser! quam exitialem pectore serpentem fovisti.

De Samsonē in pistrino molente.

Si miseras effundere lacrymas in animo habes, cæcutientem Samsonem magnum comploratione prosequere, et heu! asini instar, exæcatis oculis molentem, in quo mulierum malignitatem devitare satagito.

In idem.

Qui asini mandibula infinitam aliquando multitudinem prostravit, nunc quidem, ceu asinus, ad molam frumentum molit; non, ut equis, apposito præintuentis oculis frontali, sed palpebris ipsamet cæcitate contactis.

De Samsonē domum concutiente, sequē cum Philisthæis una contrucidante.

Rasum tibi capillitium suppullulat, o Samson, simulque tuarum virium renascitur facultas; verum pupillæ te deficient; o miseriam! tamen occæcatus hostium suorum invidentiam ulciscetur.

In idem.

Convivantibus alienigenis in ludibrium productus est Samson. Stans autem media in aula, ambas ma-

Α Σαῖτε δ' ἐλὼν, πρὸ δ' ἅπας χαμάδις πέσειν ἀπλετοσ [οἰκίης,

Σὺν δὲ τ' ἄρ' ἀλλοφύλοις αὐτὸν κατέπεφνε φονῆα.

Εἰς Ροῦθ τὴν Μωαβίτιν, ἡ, τοῦ Ἰσραηλίτου ἀνδρὸς αὐτῆς θανόντος, κριθολογοῦσα, ἐτρέφε τὴν πενθερὰν αὐτῆς Νοομίν.

Γυνὴ Νοομίν, ἀνδρὶ καὶ τέκνοισι ἅμα

Συνεφυγοῦσα πρὸς πόλιν Μωαβίτιν,

τοῖς παισὶ καλάς νυμφαγωγεῖ παρθένους,

Ἵποστρέφει δὲ σὺν μόνη τῇ Ροῦθ μόνη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Παῖδες ἐμοὶ τίνα τήνδ' ὀρώμεν κριθολογοῦσαν

Κούρην; Αὐτὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα ῥέζει.

Μωαβίτις τὸ γύναιον, ἔβη δ' ἄρα σὺν τε Νοομίν,

Ἦ καὶ ἐ Ροῦθ' καλέει, νύμφη δὲ οἱ εὐχεται εἶναι.

Εἰς Βοὸζ μιγνύμενον τῇ Ροῦθ, καὶ γεννῶντα ἐξ αὐτῆς Ὠβὴδ τὸν πάππον Δαβίδ.

Ὅς εἰς ἀγαθὸν τὰς κριθὰς Ροῦθ συλλέγεις,

εἴπερ δι' αὐτῶν τοῦ Βοὸζ γυνὴ γίνῃ,

Χριστοῦ προμήτωρ ἀθρόον δεδειγμένη.

καὶ γὰρ τὸν Ὠβὴδ τὸν Δαβίδ πάππον τέκῃς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς ποτ' ἄρ' ἦσθα γύναιον ἐμοῦ ποδὸς ἀγχι πεσοῦσα

Νύκτα δι' ὄρφναίην; Ροῦθ ἦδ' ἐγὼ ἀμφὶ σε κείμεναι,

Ἦ χθὲς ἐπ' ἀσταχέεσσι τροῖσι κριθολογεῦσα.

Χαῖρε, φίλον κάρα, χαῖρε, θεὸς δὲ σοι δίλεια δοίη.

nibus columnas amplexus est, quas apprehensas concussit, inque terram corruit domus refertissima, quæ cum extraneis ipsius auctorem cædis interfecit.

In Ruth Moabitidem, quæ viro Israelita e vivis exempto, collectis spicis purum suam Noemi enutrivit.

Mulier Noemi una cum viro, et liberis in urbem Moabitidem confugiens, pulcherrimarum virginum nuptias suis conciliavit filiis, sed regredientem solam Ruth sola secuta est.

In idem.

Messores pueri, quænam illa est, quam spicas colligentem inspicimus, puella? cæterum per mihi gratum facit. Mulier est Moabitis, quæ una cum Noemi venit, Ruth ei nomen est, sequæ Noemi nurrum esse gloriatur.

D In Booz una cum Ruth matrimonio junctum, ex qua Obed Davidis avum suscepit.

Quam feliciter, et auspiciato fruges colligis, o Ruth, siquidem per eas in uxorem Booz evadere possis; hoc facto Christi proavia repente declarata es, concepto fetu, qui Obed Davidis avus est.

In idem.

Æqua mulier meos juxta pedes accumbis opaca nocte? Ego sum Ruth, quæ propter te jaceo, quæ heri in spicis tuis hordeum colligebam. Gaude, amica, gaude, te Deus omni bonorum cumulo fortunet.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

LIBER PRIMUS REGUM.

Εἰς τὴν γέννησιν Σαμουήλ.

Παῖδας μὲν ἔσχεν ἡ Φενάννα μυρίου,
Ἡ δ' Ἄννα καρπὸν κοιλίας στείρας ἕνα.
Πλὴν ἀφανῆ μὲν τῆς Φενάννης τὰ βρέφη,
Ἄννης δ' ὁ καρπὸς ἐμφανῆς, καὶ προβλέπων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐλκανά τις ποτ' ἀνὴρ δυσὶ μίσητο θηλυτέρῃσι,
Τῇ μὲν ἀπειροτόκῳ, τῇ δ' αὐτ' ἀτόκῳ γεγαυία,
Ἦτι-ρα καὶ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχεσκε·
Λιτσομένη δὲ θεὸν παῖδος πέρι, τέξε Σαμουήλ.

Εἰς τὴν ἐκ βρέφους θεῶ καθιέρωσιν Σαμουήλ.

Βλέπων Σαμουήλ, καὶ βλέπόντων ἀκρότης,
θεὸς διδοί σε, καὶ θεὸς σε λαμβάνει.
Διδοί μὲν υἱόν, οἰκέτην δὲ λαμβάνει,
Υἱὸν προσευχῆς, ἀγιώτατον βρέφος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Νηδύος ἐξ ἀγόνοιο κλυτὸς γόνος ἦλθε Σαμουήλ,
οὐδ' ἄρα ἡ γένεταίρα θεουδέων συνθεσιῶν
ἀήθετο, ἀ; σιγώσα θεῶ περὶ δάκρυσ' ὑπέστη.
Αὐτίκα δ' ἐκ μήτρης τὸν οἱ ὤπασεν ἀγνὸν ἱρῆα.

*Εἰς Ὀφνεί, καὶ Φινεές, οἱ ἐκ θυσιῶν προαπο-
γεύμενοι, ἐκίνησαν τὸν θεὸν εἰς ὀργὴν κατὰ
Ἡλεὶ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.*

Υἱοὶ μίαιροι πατρὸς ἱερωτάτου,

De Natali Samuelis.

Numerosissima quidem prole Phenenna cumulata est, Anna vero sterilis uteri fructum unicum possidebat; sed Phenennæ liberi sine nomine fuerunt omnes; Annæ vero filius miraculorum gloria visendus, et videns fuit.

In idem.

Vir Eleana duas olim cognovit uxores, unam, quæ multos, alteram, quæ nullos habebat filios: et ista miserabili doloris sensu confecta, nuncupatis Deo votis, quo filium haberet, Samuellem peperit.

In Samuellem ab infantia Deo consecratum.

O propheta Samuel, prophetarum longe maxime, Deus te largitur, et vicissim accipit; Annæ largitus in filium, in domesticum te adoptat, o fuis Annæ precibus impetrata, infans sanctissime.

In idem.

Ex sterili alvo illustris prodiit Samuel, cujus quidem mater religiosorum votorum non est oblita, quæ lacrymabunda silenter adpromiserat; cui statim Deus parum ex utero sacerdotem indulisit.

In Ophnei et Phineen, qui prægustato sacrificio Deum, adversus parentem Heli in iram concitarunt.

O sacratissimi parentis scelestissima proles,

A Ὀφνεί πονηρὲ, Φινεές κακεργάτα,
Ἄνθ' ὧν συλάτε τῶν θυσιῶν τὰ κρέα,
Ἔργον μιᾶς γένησθε πικρᾶς ἡμέρας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Υἱεὶ δυσίερῳ φυτοσπόρου ἀρχιερῆος
Κῆρ' ὄλοην κεδάσαντο ἐοῦ κατὰ πατρὸς ἀνωθεν,
οὐνεκα θυσιῶν ἀποδαίνυντο, κρεάγρην
Χύτρηφι τριόδοντα καθειότες, ἀθλοὶ ἀνδρῶν.

*Εἰς Σαμουήλ καλούμενον τυκτὸς παρὰ θεοῦ, καὶ
ἀγνοοῦντα τίνι καλοῖτο.*

Ὀρᾶς τ' ὀράσεις Σαμουήλ τοῦ παιδίου·
θεῶ καλεῖται, πρὸς τὸν Ἡλεὶ δὲ τρέχει,
Ἐκεῖθεν εἶναι προσδοκῆσας τὸν λόγον,
Κἂν ὑστερον δέδορκε τὴν κεκληκότα.

B *Εἰς τὸ αὐτό.*

Τρίς σε θεὸς ἐκάλεσσε Σαμουήλ, οὐδέ μιν ἔγνωσ·
Ἡλεὶ γὰρ καλέειν σὲ τρίς ἔλπεο τὸν ἱερῆα,
Τέτρακτον αὐτῷ ἐκάλεσσε θεοῦ στόμα, καὶ μιν ἐπέ-
[γνως,

καὶ μάθες, ἄσσα τέλος κατὰ ὑστατον ἔλλαβεν ἡμαρ.

*Εἰς τὴν τῆς κιβωτοῦ αἰχμαλωσίαν, καὶ τὸν
θάνατον Ἡλεὶ.*

Ἦ; ἡμερῶν σὺ καχοδαιμονεστάτη!
Ἐν ἧ συνωλόθρευσεν ἐθνικὸν ξίφος

Ophnei profligate, prave Phinea, quorsum victimarum carnes sacrilege diripitis? Una die ambo simul interituri estis.

In idem.

Parentis pontificis duo sacrilegi filii, adversus patrem suum luctuosissimum, fatum irritarunt, prælibatis victimarum carnibus, fuscinula tridente in cacabos immissa, mortalium miserissimi.

In Samuellem de nocte a Deo vocatum, et a quo vocaretur ignorantem.

Pueri Samuelis visiones intelligis, o hospes; a Deo vocatus, tamen ad Heli currit, ratus inde vocem prorupisse; quamvis evocantem postea videre meruerit.

In idem.

Ter a Deo vocatus es, Samuel, nec eum intelligebas; nam te ab Heli sacerdote vocatum suspicabaris; quarto rursum te vocavit Deus, quem tandem cognosti, et quæcunque posteris diebus obtulerunt, edoctus es.

De arca in hostium manus tradita, deque Heli fractis cervicibus exspirante.

O dies inter alia inauspicatissima! in qua infidelium gladius ad internecionem cecidit ipsum, cum

Σεπτὴν κιθωτὸν, σεμνὸν ἀρχιερέα,
Καὶ δυσάριθμον ὄχλον Ἰσραηλίτην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄφελος †, ὡ κακὸδαίμων, ἀπαις καὶ ἀτεκνος ὀλέσθαι
Ἥλει, μηδὲ τεκεῖν ὀλοόφρονε κάμμορε παῖδε,
Ἦ διὰ χῶσατ' ἀναξ ὑψίθρονος· ἦ δὲ κιθωτὸς
Ἐθνεσιν ἐξεδόθη, δίφρου δὲ σὺ ἐκπασσας ἄπνους.

*Εἰς Δαγῶν τὸν θεὸν Ἀζωτιῶν πίπτοισι πρὸ
προσώπου τῆς κιθωτοῦ.*

Ἀζωτὲ, φρίξον τοῦ Δαγῶν πεπτωκότος,
Καὶ πρὸ προσώπου τῆς κιθωτοῦ κειμένου,
Ἦς οἶα προσκυνοῦντες αὐτὴν ἐντρόμως,
Καὶ τῆς κιθωτοῦ τὸν θεὸν θεὸν σῦνε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀζώσιο προπέμπετε τήνδε κιθωτὸν,
Ἦν Δαγῶν τρομέων χαμάδις πέσε, γυῖα δὲ λύθη.
Πέμπετε· ἦ † γὰρ ἔδρησιν ἐπιζέσει ἔλκος ὑμῆσι,
Μυῶν τ' ἔθνεα πυκνὰ ἐνιπλήσουσιν ἀρούρας.

*Εἰς τὸ τῆρας Σαμουήλ, καὶ ὅπως ἠτήσαντο
ἐαυτῶν βουσιλέα οἱ Ἑβραῖοι.*

Γηρᾶ Σαμουήλ· Ἰσραήλ δὲ τὴν κρίσιν
Οἱ παῖδες αὐτοῦ λαμβάνουσιν οἱ δύο,
Πλὴν τοὺς πατρικοὺς οὐ μιμούμενοι τρόπους,
Ἀποξενοῦνται τῆς λαχούσης ἀξίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄφρονες Ἑβραῖοι, ἀτάσθαλε μωρὰ γενέθλη,
Κοίρανον ἀμφαφώσα βροτοῦ πᾶν ἀντὶ Θεοῦ,

venerabili arca, summum sacerdotem, et Israelitici
populi numerosissimam turbam.

In idem.

Bene tecum actum foret, o infelix, si absque stirpe
diem obiisses, Heli, nec geminos filios tibi exitio
futuros suscepisses, quorum causa, Rex alto solio
insidens, ira exarsit; arca vero gentibus tradita est;
tuque e sella corruisti exanimis.

De Dagon Azotiorum deo, coram arca fœderis corruente.

Azoti civis horresco, cadente Dagon, et ante arcam
fœderis humi procumbente, ac si eam præ formidine
reverenter colat; tum Deum arcæ, verum esse Deum
intellige.

In idem.

Viri Azotii, hanc Dei arcam emittite, qua Dagon,
soluta membrorum compage, consternatus in terram
decidit; emittite, vel in secretioribus vestris partibus
ebullient ulcera, et murium densa multitudo
terram complebit.

*In Samuelem consenscentem, et quemadmodum regem
rogatus est ab Hebræis.*

Senectute conficitur Samuel; Israelis vero administratione
duo ejus filii accepta funguntur, sed paterna vitæ instituta non æmulantes, dignitate, quam
sortiti fuerant, exauctorantur.

In idem.

Inconsulti Hebræi, improba stolidaque generatio,
mortalem amplexa regem, loco Dei, qui cæterorum
regum potentissimus te solus administrabat: o quam
re postmodum peracta errorem sapientius intelliges!

A Ἦς σέο μῶνος ἀνασσειν, ὄλων βασιλεύτερος ἄλλων·
Ἦς ποτε ὑστατίην ἐπιμηθεῖα σῦνεσιν ἐξεῖς.

Εἰς τὴν βασιλευσιν Σαοῦλ.

Τὸ σὸν, Σαοῦλ, πάρεργον ὡς ἔργον μέγα,
Τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐξ ἀντιστρόφου.
Πλανωμένας ὡς ἔργον ἐκζητεῖς ἕνους,
Καὶ βασιλείαν ὡς πάρεργον λαμβάνεις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὀλλυμένας ποτ' ἕνους διζήμενος ἦπου † ἐφεύροι
Πατρὸς ἐοῦ, μέγ' ἀελπτον ἀπὸ κράτος ἔλλαθε Σαοῦλ.
Ξεῖνε τοῖς γενέταις ἐπιπέθεο, καὶ σφισ ὀπούργαι,
Καὶ τάχα κέν σε Θεὸς λαμπρὸν βασιλῆα ποιήσει.
*Εἰς τὸ εἶδος Σαοῦλ, καὶ ὅπως τοὺς Ἀμμωνίτας
ὠλόθρευεν.*

Εἰ πρῶτον εἶδος ἄξιον τυραννίδος,

B Ἦπὲρ Σαοῦλ τίς ἄξιος τυραννίδος;
Σαοῦλ ἐκείνον τὸν μέγαν, τὸν ὠμίαν,
Τὸν εὐπρόσωπον, τὸν καλὸν τὴν ἰδέαν;

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θ' ὄδ' ἀνὴρ ὑπερῆλιξ, εὐρύτατοι δὲ οἱ ὦμοι;
Ἀμμωνίτην δ' ἀπόλυσι πολὺν καὶ ἀπείρονα λαόν.
Κοίρανος Ἑβραῖος ὄδ' ἀρ' ἐπλετο, λῶστε, γενέθλης,
Κίς δὲ μιν ἐξεφίτυσσε, φίλον δὲ οἱ οὖνομα Σαοῦλ.

*Εἰς Ἰωνάθαν ὅπως μόνος ἐπιδραμὼν τοῖς
ἐχθροῖς, καὶ τρέψας αὐτούς, εἶτα κηρυχθείσης
νηστείας, γευσάμενος μέλιτος, ἐκινδύνησεν
ἀποκτινθῆναι.*

Ἦ τάλμα, τάλμα καρδίας Ἰωνάθαν!
Μόνος προσορμᾶ βρυδάρων μυριάσι.

De creatione Saulis in regem.

C Quod incogitanter facis, o Saul, grande opus est;
vice versa quod facis, est præter institutum tuum;
opus tibi incumbit errantes investigare asinas, et
præter intentum tuum, regale sortiris imperium.

In idem.

Deperditas patris asinas, sicubi reperire posset,
inquirebat Saul, cum valde ex insperato regnum
nactus est: O hospes, tuis parentibus esto morigerus,
iisque operam nava; teque quamprimum Deus
in maximum regem constituet.

*De Saulis statura, et quemadmodum Ammonitas
funditus interfecerit.*

Primo dum formæ præcellentia regno digna est,
ecquis, præ Saule, capessendo regno melior? Saule
inquam, magno, qui latis est humeris, fronte casti-
gatissima, ipsoque aspectu formosissimus.

In idem.

Quis iste juvenis, cui latæ quidem scapulæ, Am-
monitarum stirpe nobilis præ multitudine innu-
merabilium? rex est Hebrææ gentis, optime amice,
quem Cis procreavit, eique Sauli nomen est ama-
bile.

*De Jonatha, quemadmodum solus in hostes impetum
faciens, ipsos fudit fugavitque; deinde exstimu-
lante fame excitus, degustato melle mori periculi-
tatus est.*

O quanta est animi fidentia Jonathæ! infinitas
Barbarorum copias unus adoritur, ei assecundante-

Καὶ σὺν Θεῷ τοὺς πάντα εἰς φυγὴν τρέπει.

Εἰ καὶ θανατῶ βρώσεως μικρᾶς χάριν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅς μόνω; ἀλλοφύλοισιν ἐπέσσυτο ἦντε τις θήρ,
Νῦν μέλεος θανάτιο, Ἰωνάθαν, ἀντίος ἦκει,
Οὐνεκ' ἐπ' ἀσιτήρῃ φάγεν μέλι. Ὁ μέλι πικρόν!
Οὐδὲ πατήρ οἱ ἀρηξέ, πρόπας δέ ἐλύσατο λαός.

*Εἰς τὴν σφραγὴν Ἄγαγ, δν, σωθέντα τῷ Σαούλ
παρὰ τὴν θέλειν κέλευσιν, ἀπέκτεινε Σα-
μουήλ.*

Κἄν τοῦ Σαούλ τὰς χεῖρας ἀπέδρας, Ἄγαγ,
Ὁ παμμίαιρος Ἀμαληκίτης ἀναξ,
Ἄλλ' οὐ Σαμουήλ † τὴν μάχαιραν † ἐκφύγη.
Τὴν πικρίαν δὲ τῆς θανῆς κτανθεὶς μάθησ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Σαούλ μέγαλοιο Θεοῦ ἀπέωσας ἐφετμάς;
Ἐν δ' Ἄγαγ ἐξεσάωσας Ἀμαληκίτην βασιλῆα,
Οὐδ' ἀπεδειροτόμησας; Ἄτάρ σέο δειροτομήσει
Κοιρανὴν Κύριος. Ἄγαγ δ' ὀλέσειε Σαμουήλ.

*Εἰς Δαβίδ μόνον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ προκριθέντα
εἰς βασιλείαν.*

Χρῆσι Σαμουήλ τὸν Δαβίδ βασιλέα,
Καὶ Πνεῦμα τῷ χρισθέντι σεπτὸν προσπνέει,
Σαούλ ἀποστάν † τοῦ κεκατηραμένου.
Αὐτὸν δὲ μᾶλλον μιαρὸν πνεῦμα πνίγει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐ μέγεθός τε, βίη τε, φυή τ' ἀγαθόν τε πρόσωπον,
Οὐδὲ πρωτοτοκίη ἀρείων ὀφειτοκίης

numine universas in fugam vertit; tametsi mellis
esu amarissimo nunc in mortis prociucta ver-atur. C

In idem.

Qui leonis instar in ipsos extraneos audenter ir-
ruit, Jonathas, nunc infelix in ipsius mortis discrimen
incurrit, quod præ inedia mel esitaverit; o
mel longe acerbissimum! nec ei opitulatum ivit pa-
ter, sed ab universa multitudine liberatus est.

*In eadem Agag, qui servatus a Saule, contra quam
Deus jusserat, a Samuele gladio maclatur.*

Tametsi manus Saulis evitaveris, Agag, Amale-
citarum rex perquam flagitiose, tamen Samuelis
gladium evadere non potes, sed interemptus fati
acerbitatem senties.

In idem.

Quorsum magni numinis mandata rescidisti, o D
Saul? Amalecitem præterea regem tutatus ejus non
obtruncasti cervices? tuum porro truncabit ac
scindet imperium Deus, et a Samuele Agag interi-
metur.

*De Davide, solo præ cæteris fratribus in regnum
electo.*

Davidem Samuel in regem inungit, et uncto san-
cti Spiritus aspirat gratia, quæ ab exsecratissimo
Saule discedit, quem spiritus nequam tanto vehe-
mentius exagitat.

In idem.

Neque granditas, robar, ingenium, vultus elegan-
tia, neque primigenia spectabiliora sunt tardioribus
natalibus coram Deo, qui non corpus, sed cordis

A Ἀμφὶ Θεῷ κραδίην γὰρ ὁ διζέται, οὐδέ τε σῶμα
Δέρκεο Δαβίδ ἀνακτα τὸν ἐν ποιμνήσιν πονοῦντα.

*Εἰς τὸ ποσηρὸν πνεῦμα τὸ πνίγον Σαούλ Δαβίδ
κιθάρα ἠσύχαζεν.*

Ἐναντίωσιν ὧδε πνευμάτων βλέπε,

Τὸ μὲν προφήτην τὸν Κλ; υἷον δεικνύει,

Τὸ δ' αὐτὸν ἄγγει, καὶ πιάζει, καὶ πνίγει.

Μὴ τοῦ πνίγοντος, ὦ Τριάς, πείραν λάθω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πνεῦμα θεηγορέοντος ἀπέπτατο ἐκ σέο, Σαούλ,
Οὐνεκα παμμεδίοντος ἐλήσασ συνθεσάων.
Πνεῦμα δέ τοι κακίης μεταέπτατο, καὶ σε ἀπάγγει,
Καὶ τάχα κέν σε τέλος Δαβίδ ἀπέπνιξ' ἀπεόντος.

Εἰς τὴν σφραγὴν Γολιάθ.

B Δαβίδ ὁ ποιμὴν ὁ βραχὺς κατὰ χρόνον
Κτείνει Γολιάθ τὸν γίγαντα τὸν μέγαν,
Τὸν ὀπλίτην ἄοπλος, ἐξ ἐνός λίθου.
Τῷ δ' Ἰσραήλ καύχημα γίγνεται μέγα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βάρβαρος ἀλλοφύλοισι προέσσυτο, ἐκ δὲ καλεῖτο
Ἄνερα μονομάχον εὔειδῶτα δηϊοτήτος,
Θαῦμα δ' ιδέσθαι ἔην· μικρὸς δὲ μιν ὤλεσε Δαβίδ,
Καὶ οἱ ὁ βληθεὶς κείτο μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς.

Εἰς τὴν ἀγάπην Δαβίδ καὶ Ἰωνάθαν.

Τῆς ἀγαθῆς σου καρδίας Ἰωνάθαν!
Τὸν παῖδα Δαβίδ εἶδες ἠριστευκότα,
Καὶ φίλον αὐτὸν ἔσχεσ αὐτῇ τῇ θέξ,
Υἱὸς ἀνακτος τὸν ταπεινὸν ποιμένα.

affectum scrutatur; adjico oculos in Davidem regem
pascendis gregibus incumbentem.

*De spiritu nequam Saulem exagitante, qui Davidis
cithara interquiescebat.*

Hic discrimen, et discordiam spirituum observa:
alter Cis filium Saulem prophetam declarat, ab al-
tero ad angustias usque vexatur ac premitur. O
Trinitas! nunquam exagitantis spiritus periculum
faciam.

In idem.

Spiritus prophetiæ a te evolavit, o Saul, sæderum
Dei late regnantis oblito, teque subinde malignita-
tis spiritus invasit, qui te denique, absente David,
subitario forte impetu suffocaturus est.

In Goliæ obtruncationem.

David upilio, per ætatem pusillus corpore, Go-
liæ procero giganti mortem infert, incermis armato;
idque unius lapidis emissionem, unde incredibilis
Israelis hilaritudo exorta est.

In idem.

Ante Philistæorum cuneos prosiliens barbarus,
provocabat ad singulare certamen virum bello in-
structissimum, qui visu quidem horribilis erat, sed
ab exili Davide prostratus est, a quo percussus iste,
et extensus immensum terræ spatium sternebat.

De mutuo Davidis et Jonathæ amore.

O quam proluxa est tui animi benignitas, o Jona-
tha; exploratum habes puerum Davidem perbellè se-
gessisse, eumque propterea cum primum vidisti,
habuisti in intimis, humillimum pastorem, proles
regia.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅκ ἄρα ἐσθλὸς ἀνὴρ φλαύρω ἐπιμίσγεται ἀνδρὶ,
Ἐσθλῷ δ' ἐσθλὸς ἔοικε, κακῷ τε κακὸς, φίλος εἶναι.
Ἦ † βλέπε τόνδε φέριστον Ἰωνάθαν, υἱὲς Σαούλ,
Δαβὶδ τῷδε φέριστῳ ὁμῶς † φιλότητι μιγέντα.

*Εἰς Δαβὶδ λαβόντα Μελχὼλ τὴν θυγατέρα Σαούλ
γυναῖκα, ἀπὸ οὗ ἤνεγκες πρὸς Σαούλ ἑκατὸν
ἀκροβυστίας ἀλλοφύλων.*

Ἄγεις ἑκατὸν Δαβὶδ ἀκροβυστίας
Τῷ σὺ βασιλεῖ, συμπλακεις τοῖς βερβάρους,
Καὶ τὴν ἐκείνου παγκάλην θυγατέρα
τὴν καῖδα Μελχὼλ εἰς γυναῖκα λαμβάνεις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μελχὼλ ἀριτοπύσεια, Σαούλ θυγάτηρ βασιλῆος,
Ὡς ἄρα σὼν λεχέων ἐπιδήμενον εὖρο ἀνδρα
Πάγχυ τεοῦ γενέτου βσιλεύτερον. Αὐτὰρ ἄπατα
Θηλυτέρη σε τέθηφ', ὑπὸ δ' ὄμματα βάσκανα βάλλει.

Εἰς τὸν φθόνον Σαούλ τὸν εἰς Δαβὶδ.

Τί γὰρ παροινήσαντι τῇ Δαβὶδ, λέγε
Σαούλ πονηρὸν, δυσμεναίνεις κρυφίως;
Καὶ ταῦτα γαμβρῷ τυγχάνοντι γνησίῳ,
Καὶ τοῦ κακοῦ σε πνεύματος λυτρούμενῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε, Σαούλ κακόμητι, κακὸν κάρα, δύσθεα βέζεις;
Τίπτε λυγρὴν πραπίδεςσι τεῆς πέρι μῆτιν ὑφαίνεις,
Δαβὶδ ἀποκτενέειν μεμαῶς τὸν ὁμόζυγα Μελχὼλ;
Ὅ μιν ἀποκτενέεις, ἐπεὶ οὗ τοι μόρσιμός ἐστιν.

In idem.

Nunquam cum flagitioso vir honestus societatem
inibit, sed honestum honesto, malum malo amicum
esse addebet; enimvero Saulis filium optimum
Jonathan vide cum optimo Davide amicitiae nexu
conglutinatum.

*De Davide in uxorem accipiente Michol Saulis filiam
pro qua centum Philistæorum præ utia Sauli at-
tulit.*

Centum affers præputia, o David, Sauli regi tuo,
post manus cum barbaris generose consertas, ejus-
que perquam speciosam filiam puellam Michol in
uxorem accipis.

In idem.

O Michol, optimum nacta maritum, Saulis regis
filia, quam in thalami tui consortem virum incidi-
sti tuo omnino parente augustiorem; porro te uni-
versus mulierum sexus demiratur, teque videns,
subinvidet.

De Saulis odio in Davidem.

Quid enim petulanter egit David, effare flagitio-
sissime Saul, ut illi latenter inimiceris? idque, cum
tuus sit legitimus gener, a quo spiritus nequam
vexatione liberatus es.

In idem.

Quorsum, o male consulte Saut, impia patras, o
malum caput? quorsum perniciose mente consilia
ordiris, cum Davidem maritum Michol de medio
tollere satagis? Ei vitam non adimes, cujus nondum
fatalis est hora.

A *Εἰς Δαβὶδ φεύγοντα ἐκ προσώπου Σαούλ, προ-
πεμπούσης αὐτὸν τῆς Μελχὼλ.*

Ναὶ σῶζε σου τὸν ἀνδρα, Μελχὼλ, ἐνδίκως,
Βουλὰς δὲ πατρὸς ἀκύρου τὰς ἀδίκους.
Ναὶ φεῦγε, Δαβὶδ, τοῦ Σαούλ τὴν μανίαν,
Καὶ πρὸς Σαμουὴλ σπεῦδε τὸν χρίσαντά σε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δαβὶδ ὁδ' ἐκ θυρίδος καταπέμπεται, ἐν δὲ οἱ ἤτορ
πάλλεθ' ὑποτρομέοντι Σαούλ κίτον, ἀλλὰ καὶ ἔμπη;
γούνασι κραιπνοπόροισι περᾶ στίβου; Ἔργα τὰ Μελ-
[χὼλ,

Τοίη ἅπαντι δάμαρ ἀνὰ ξυνὰ δέμνια βαίνοι.
*Εἰς Δαβὶδ, ὅπως φεύγων ἄσπλος ἠπάτησεν
Ἄβιμέλεχ τὸν ἱερέα, καὶ ἔλαθε παρ' αὐτοῦ
ἄρτον καὶ ξίφος.*

B Ἄβιμέλεχ, δέδεξο τὸν Δαβὶδ μόνον
Ἄπὸ προσώπου τοῦ Σαούλ πεφευγότα.
Καὶ δὸς μὲν ἄρτον, δὸς δὲ καὶ τέμνον ξίφος,
Ὡς ἂν φαγὼν χρήσαιτο καλῶς τῷ ξίφει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἦ ποτ' ἀπὸ πτολέμοιο νεήλυδι τὰς μυριάδας
Παρθενικαὶ χάρισαντο, Σαούλ δὲ τε τὰς χιλιάδας,
Ὅλος ὕδ' ἄρτι πρόσσεισι τῷ Ἄβιμέλεχ ἱερῆϊ,
Ὅς δὲ οἱ ἄρτον ἔδωκε, καὶ ὄξυόντ' ἀκινάκην.

*Εἰς Δαβὶδ ἐμβαλόντα τῇ Γέθ πόλει κατὰ τὴν
φυγὴν, εἰτ' ἐπεὶ ἐγνώσθη τοῖς ἐκεῖ, τρέψαντα
ἑαυτὸν εἰς ἐπίληπτον, καὶ οὕτως ἀπολυ-
θέντα.*

Φεύγων, ὁ Δαβὶδ, τῇ Γέθ ἐμβάλλεις πόλει.

*In Davidem a facie Saulis aufugientem, præmisso ei
nuntio a Michol.*

Ita sane maritum tuum bene merentem servato,
Michol, et injusta patris consilia irrita facito, ita
sane Saulis insipientiam evita, David. Et ad eum,
qui te inunxit, Samuelem, curriculo te confer.

In idem.

Ipse David e fenestra demittitur, eique pectus
Saulis bilem subtrementi concutitur, sed tamen
citissimis pedibus viam decurrit; quod opera Mi-
chol ab eo præstitum; ejusmodi mulier conjugales
unicuique thalamos ineat.

*De Davide, quemadmodum inermis aufugiens, Abime-
lecho sacerdoti imposuit, pane et gladio ab eo ac-
ceptis.*

D Abimelech, Davidem amicabilem excipe, solum
a facie Saulis fuga se proripientem; panem ei por-
rige, cedo et acutum gladium, uti comesto pane,
gladio viriliter utatur.

In idem.

Cui recenter e militia regresso decem millia vir-
gines indulserant, Sauli vero mille, jam solus Abi-
melechum sacerdotem convenit, a quo pane, et acu-
to ense donatus est.

*De Davide in civitatem Geth inter fugiendum ingresso
ubi, cum ab oppidanis subinde recognitus esset,
se in furiosi speciem immutavit, eaque ratione eva-
sit.*

O David, in civitatem Geth profugus incurris,
sed agnitus atrabilarium forentem simulas, necnon

Γνωσθεὶς δὲ σαυτὸν εἰς μεγάλῳλον τρέπεις,
Ἄσημα φωνεῖς, καὶ τὸν ἄφρον ἐκπτύεις.
Τῶν τῆς ἀνάγκης ποικίλων σοφισμάτων!

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἦσατε τόνδ' ἐπίληπτον ἀπὸ σταθμοῦ θυράων,
Πιῖδες ἐμοί· δεινός μοι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρεται
Κείμενος ἐν δαπέδῳ, σίελοι δὲ μιν ἀμφιπέχονται
Χεῖλεος ἐκπιδύοντες, ἀτάρ γ' ἀσχήμονα πάσχει.

*Εἰς Δαβὶδ συλλαβόντα ἐν σπηλαίῳ τὸν Σαοὺλ
καὶ καταλιπόντα τῷ ἀποτρυσθῆναι τι μικρὸν τῆς
διπλοῦδος.*

Σαοὺλ πνέει πῦρ κατὰ Δαβὶδ ἀδίκως,
Καὶ Δαβὶδ αὐτὸν συλλαβὼν οὐ κτιννύει
Σώζει δὲ μικρὸν ἐκτεμῶν τοῦ μανδύου.

Τῆς χρηστότητος! τῆς ἀνεξικακίας!

Εἰς τὸ αὐτό.

Σπείρει ἐνὶ γλαφυρῷ φεύγων προσήλυθε Δαβὶδ·
Αὐτὰρ ὃ οἱ κοτέων ἐπελήλυθεν ὕστερα Σαοὺλ,
Οὐδέ μιν εἰσενόησε· νόησε δὲ Δαβὶδ ἐκείνον,
Οὐδ' ἐκτεῖνε νοήσας, τμήμα δ' ἀφείλετο πέπλου.

Εἰς τὴν θαντὴν Σαμουήλ.

Κεῖται Σαμουήλ ὁ βλέπων νῦν οὐ βλέπων,
Τὴν μὲν σκοτωθεὶς τὴν κατ' αἰσθησὶν κόρην,
Τὴν δὲ προφῆτιν σχῶν προφητικωτέραν.
Ἦρηνει δὲ τοῦτον οἶκος Ἰσραὴλ ἅπας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καὶ σε βίη θανάτῳ βίησατο, δὶε Σαμουήλ,
Καὶ σὺ μετὰ χθονίοισι τὸ μὲν τέλος εὔρεο πότμου·
Αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἀθάνατον ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἐνώμων.

et stolidi verba effutens, salivam expuis: o quam
versatilis est, et multiplex necessitatis solertia!

In idem.

Hunc comitiali morbo correptum a januæ postibus
eliminate, famuli; ipso molestus aspectu in nostros
oculos se importunus obtrudit; eum in area jacentem
salivæ turpissime conspergunt scaturientes e labiis;
denique invenusta quæque, et illiberalia patitur.

*De Davide Saulem, apud speluncam, in manibus ha-
bente, quem, præcisâ chlamidis ora, elabi sinit.*

Saul injusti furoris faces in Davidem evomit, quem
comprehensum non interfecit David, sed penulæ
præcisâ lacinia incolumem emittit. O quanta beni-
gnitatis et tolerantiae laude pollebat!

In idem.

In arcuatam speluncæ fornicem prior successit
David profugus; cui obiratus Saul postea spelun-
cam ingressus est, qui a Davide notus Davidem non
agnovit, seque ab occidendo abstinuit qui noverat,
pallii particula erepta.

In Samuelis obitum.

Samuel videns, jam non videns jacet, et sensu
oculorum obtenebrato exequitur, propheticam tamen
pupillam oculatiorem habet; quem demortuum do-
mus Israel lamentis, et ejulationibus prosequitur.

In idem.

Et te fati necessitas violenter oppressit, divine
Samuel, et mortis exitum cum cæteris mortalibus
offendisti: cæterum ego te, apud animum meum,

A Οὐδ' ἀθάνατος ἔης, θάνατος δὲ τε καὶ σὺ Σαμουήλ.

*Εἰς Ἀβιγαίαν τὴν γυναῖκα Νάβαλ, ἣτις ὀργιζό-
μενον κατὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς τὸν Δαβὶδ,
δώροισι ἠμέρωσε, καὶ ὕστερον γυνὴ Δαβὶδ
γένονεν.*

Ἄνερ πονηρὸς τῆς Ἀβιγαίας Νάβαλ,
Ὡς εὐχαρίσται τῇ γυναικὶ † μυρία,
Δι' ἧς σέσωσαι τὴν Δαβὶδ φυγῶν πάθην,
κἂν αὐτε θανάτῳσας οὐ μακρῷ χρόνῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄθρεῖς τὴνδ' ἐπ' ὄνου βεβαυῖαν, ξεῖνε, γυναῖκα;
Ἄθρῳ· ἀτάρ τί οἱ ὄνομ'; Οὐνομά οἱ Ἀβιγαία,
Οὐνεκα δ' ἀνδρὸς ἐοῖο λιτάζεται, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Μικρὸν ὅσον δὲ δάμαρ κληθήσεται, οὐ ποτιᾶται.

*Εἰς Δαβὶδ, ὅπως, μόνος προσβαλὼν τῷ Σαοὺλ
κοιμωμένῳ, οὐκ ἀπέκτεινετ' αὐτόν.*

B Δαβὶδ, τί μέλλεις; Τί βραδύνεις τὸν φόνον;
Ἰδοὺ τὸν ἐχθρὸν ἐν χερσὶν λαβῶν ἔχεις.
Μὴ γὰρ ὀπλισθῶ κατὰ Χριστοῦ Κυρίου.
Τῆς πραότητος, τῆς ἀμνησικακίας!

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡ μέγα τολμῆεν, θρασυκαρδιώτατε Δαβὶδ,
Μοῦνος ἐπ' ἀντιθίων μεγαπληθέα ἔρχεαι ἐσθλόν,
Μοῦνος, μηδὲ Σαοὺλ πέρι δειδία; ἐχθρῷ ἀλάστῳ;
Δειδία, πλὴν μοι χεῖρας ἀρηγόνες εἰσὶ θεοῖο.

*Εἰς Σαοὺλ δεόμενον τῆς ἐγγαστριμύθου ἀνετεγ-
κεῖν αὐτῷ τὸν Σαμουήλ.*

Ὁ χθὲς προφήτης, καὶ λαλῶν τῷ Κυρίῳ,
Ἐγγαστριμύθῳ νῦν λαλεῖς γραιδίῳ·

C immortalem esse credebam; sed nequiquam immor-
talis es, qui in vivis esse desieris.

*In Abigail uxorem Nabal, quæ Davidem marito suo
vehementer offensum munere propitiata est, ac post-
modum in Davidis uxorem evasit.*

O Abigail marite flagitiosissime Nabal, sic infi-
nitas uxori tuæ repende gratias, cujus interventu
servatus es, cladem a Davide infligendam fugiens,
tametsi non multo post ipse vita concesseris.

In idem.

Hanc mulierem vides, o hospes, asino insidentem?
video; sed quod ei nomen? vocatur Abigail, quæ
pro marito suo deprecata non lusit operam; nam
paulo post ejus quem interpellat, uxor vocabitur.

*De Davide, quemadmodum solus in dormientem Sau-
lem incidens, eum non interfecit.*

D Quid differs, David? Quid Saulem cunctaris inter-
ficere? eccum in manibus tuis hostem detines. At
ego armatas in christum Domini nunquam manus
imittam. O quanta injuriarum oblivio, quanta be-
nignitas!

In idem.

O grande facinus! generosissime David, solus in
numerossimam hostium multitudinem irruis, so-
lus, nec Saulem hostem injuriosum subvereris?
vereor quidem, sed manus Dei mihi sunt auxilio.
*De Saule mulierem Pythone correptam rogante, ut
Samuelem suscitaret.*

O Saul, qui non ita pridem propheta eras, cum-
que Deo colloquebaris, nunc vetulae Pythonem ha-

Ὁ τὸν Σαμουὴλ ζῶντα μὴ ζητῶν βλέπειν,
Ζητεῖς βλέπειν θανόντα; Τῆς ἐμπληξίας!

Eis τὸ αὐτό.

Ὁρθιος ἐξ Ἀΐδας βλέπων ἀνάεισι Σαμουὴλ·
Θηλυτέρῃ γάρ μιν βιήσατο νερτερόμαντις·
Λυγρὰ δὲ θέσφατ' εἶπε Σαοὺλ ἀδίκῳ βασιλῆϊ·
Τῶν δὲ κεν ὧς κατάκουσε Σαοὺλ, φίλα γούνατα λῦτο.
Eis τὸν θάνατον Σαοὺλ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ.
Ὁρᾶς τὸ τέρμα τοῦ κακῶς ζῶντος; ξένη;

bent) loqueris; tu qui Samuelem, dum viveret,
videre non laborabas, demortuum videre satagis.
O quantus stupor!

In idem.

Rectus ex inferis emergit propheta Samuel; nam
mulier demonum ope futura divinans eum adigit,
qui Sauli regi iniquo tristia fatus est oracula, qui-
bus auditis, Saul viribus dissolutus est.

In Saulis et liberorum ejus obitum.

Male viventis exitum animadvertis, o hospes:

A Συσφάττεται μὲν τοῖς ἑαυτοῦ τεχνίοις,
Κορέννυται δὲ καὶ θανῶν πλατοῦς γέλω·
Τὰ τοῦ Σαοὺλ ἐνδικὰ φημί σοι πάθη.

Eis τὸ αὐτό.

Σκαίε Σαοὺλ, τάδε τοι κακίης ἐπιχειρα μυρίας,
Πότμος ἐν ἀλλοφύλοις μετὰ τρισσοῖς τεκέσσι,
Τῶν ἐγὼ οὐτινα ἄλλον, Ἰωνάθαν δ' ἀλολύζω
Μοῦνον· ὁ γὰρ ζωὸς Δαβὶδ περιφίλατο ἄλλων.

una cum suis liberis morte crudelissima multatur,
et occisus effusus assatum maledicorum cachinnis
exsibilatur; et hæc, quam enarro, Saulis est meri-
tissima clades.

In idem.

Sæve Saul, hoc immensæ tuæ malignitatis operæ
pretium est: una cum tribus liberis inter barbaros
in fata concessisti; quorum non alium ego præter
Jonathan deploro unicum, qui Davidem prolixo
præ aliis affectu prosequabatur.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ.

LIBER SECUNDUS REGUM.

Eis τὸν ἐπὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν θρῆνον Δαβὶδ.

Ναὶ τὸν φίλον μὲν δακρῦει; Ἰωνάθαν,
Τὸν δ' ἐχθρὸν, εἶπέ, πῶς θανόντα δακρῦεις;
Ἄναξ γὰρ ἦν, ἄνθρωπε, χριστὸς Κυρίου.
Τῆς συμπαθοῦς σου τοῦτο † Δαβὶδ καρδίας.

Eis τὸ αὐτό.

Γελδοῦε σκιδέντα κατ' οὐρα μὴποτε ἄμβρος!
Λιθερῆθεν προπέσοι, μηδὲ ψεκὰς ἐνδρσοσος ἔλθοι,
Οὕνεκα τοῖς ἐνὶ πικρῶς Ἰωνάθαν ἔλλαβε πότμος,
Δουρὸς ἀπ' ἀλλοφύλων κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

*Eis Ἀβεννήρ τὸν ἀρχιστράτηγον Σαοὺλ, δε,
ἀποκτείνας Ἀσαήλ τὸν ἀδελφὸν Ἰωάβ,
ἐπειτα σπενθόμενος τῷ Δαβὶδ, ἐφρονεῦθη ὑπὸ
Ἰωάβ.*

Κτείνεις, Ἀβεννήρ, Ἀσσαήλ, ἀλλ' ἐν μάχῃ·

In Davidem Saulis, et Jonathæ fata lamentantem.

Merito sane, qui te propense adamabat, lacryma-
ris Jonatham, hostem vero peremptum qui sit ut
desleas, effare? Quod rex foret unctus Domini, o
homo: quantum isthuc commiserantis est animi,
o David!

In idem.

In umbrosos Gelboe montes nunquam imber ex
æthere decidat, nec roris stillæ superveniant, quod
in eorum jugis acerba mors invaserit Jonathan
barbarorum hasta, in acerrimo congressu dimican-
tem.

*In Abner magistrum militiæ Saulis, qui occiso Asaele
Joabi fratre, inita postea cum Davide amicitia, a
Joabo confossus est.*

Asaelem enecas, o Abner, sed in procinctu; ejus

Τούτου δ' ἀδελφὸς ἐν δόλῳ σὲ κτιννύει
Δαβὶδ στρατηγὸς τὸν Σαοὺλ στρατηγέτην·

C Τῆς φύσεως γὰρ ἐκδικεῖ τὴν αἰσχύνην.

Eis τὸ αὐτό.

Τίς ποθ' ὁ κλαυθμὸς ὄρωρε μεγάστονος; Ἐν δὲ βα-
[σιλεὺς

Στείχει δακρυχέων, αὐχὴν δὲ οἱ ἐς χθόνα νεύει;
Δαβὶδ δδ' ἐστενάχισε λυγρῶ περὶ πότμῳ Ἀβεννήρ,
Ὅν ῥι χολωσάμενος περὶ κάσει πέφηνεν Ἰωάβ.

*Eis τὸν Ἰσβοθὲ τὸν υἱὸν Σαοὺλ, ὅπως τῆς
θυρωροῦ αὐτοῦ νυσταξάσεως εἰσηλθὲ τις ἐχθρὸς,
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.*

Ὁ μὲν Ἰσβοσθὲ τοῦ Σαοὺλ τὸ παιδίον,
Ἄρξας ἀδίκως τοῦ πατρὸς τεθνηκότος
Ἐκ τῆς Ἀβεννήρ τοῦ φίλου συνεργίας,
Νῦν γοῦν ὑπέσχεον ἐνδικιώτατον φόνον.

vero frater subdole te interficit Saulis militiæ præ-
fectum, Davidis militiæ præfectus, ultus injuriæ
probrum, quæ naturæ nexu ad se pertinebat.

In idem.

Quis iste lamentabilis fletus erumpit? Quis præ-
terea rex susus incedit lacrymis, ejus in terram
pronæ nutant cervices? Est David, qui super lu-
ctuosissimo Abneris fato, pædore afficitur, quem
Joabus ob interfectum fratrem offensus interfecit.
*De Isboseth Saulis filio, quemadmodum obdormiente
ejus ostiaria, perduellis quispiam introgressus cum
interemit.*

Isboseth Saul quidem filius cum, e vivis exempto
patre, injuste imperitasset Abneris amici efficacis-
simo adminiculo, justa nunc tandem nece mactatus
est.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μήποτε νυσταλέην νοῦς ἐνδοτέρῃσι θύρῃσιν
Ἐνοστήσῃς πυλαωρόν· ἄ! γὰρ, τάλαν, αὐτίκα δαιμῶν
Τήνδε λαθῶν σε φίλα † νῦν ἀπὸ καρῆατ' ἀμέρσαι·
Μάρτυς ὁ μὴν Ἰσθουσθῆ, φίλην κεφαλὴν ἀπολέσσαι.

Εἰς τὴν βασιλευσιν Δαβίδ.

Τὸν ἡμῶν χθῆς Ἰσραὴλ βασιλεύα,
Τὸν ἡμῶν χθῆς, νῦν ὀλόκληρον βλέπε·
Αὐτοπροαιρέτως γὰρ Ἰσραὴλ ἅπα·
Εἰς αὐτὸν ἦκει, τοῦ Σαούλ τεθνηκότος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μείρακα μὲν σε Σαμουὴλ, Δαβίδ, ἔχρισεν ἀνακτα,
Πλὴν τριακονταέτηρος ὄλης ἐπέδης βασιλείης.
Χριστοῦ ἄρ' ἦς τύπος, ὃς τριακοστῶ ἐνὶ κύκλῳ
Ἡελίου, μέγα κάρτος ἔης ὑπεδείξατο ἀλκῆς.

*Εἰς Ὀζάν τὸν ἀψάμενον τῆς κιβωτοῦ ἀναξίως,
καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα θανόντα.*

Ἐν τῇ κιβωτῶ τοῦ Θεοῦ τόσον σέβας,
Ὡς καὶ τὸν Ὀζάν ἐξ ἀφῆς θαναῖν μόνης.
Τῶ τῆς κιβωτοῦ Δεσπότη πάσον σέβας;
Φρίξω † μὲν οἱ προσίμεν οὐ πρὸς ἀξίαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μή ποτ' ἐπ' εὐαγέσσιν ἐναγέα δάκτυλα βάψῃς.
Τῆμος γὰρ θανάτου ὀλοὴν περιδείδιθι κῆρα,
Ἥμος ἀφῆν κατάσεις, καὶ ἄψαι· ὦδε καὶ Ὀζάν
Ἦλετο, θειοτέρην ἐπὶ κλισίῃ δάκτυλα τείνας.

Εἰς τὸν Δαβίδ προυρχούμενον τῆς κιβωτοῦ.

Εἰ τις βροτοῖς ὀρχησίς ἐστιν ἀμύμων,

In idem.

Nunquam somniculosam intra mentis penitissimas fores ostiarium colloces. Ah! enim miser, evestigio dæmon, quem illa nescit, te mentis acie privabit; locuples mihi testis Ioboseth, charis obtruncatus cervicibus.

In Davidis regnum.

Qui heri dimidia tantum regni parte rex Israelis erat, nunc integra ejus hæreditate positum contemplare; universus quippe Israel spontaneis sententiis ad eum se confert, idque post Saulis obitum.

In idem.

Dum junior esses, in regem te inunxit Samuel, o David, sed tricesimum agens annum ad totius imperii gubernacula proventus es; figuram enim Christi præferebas, qui triceno solis confecto circulo mirificas suæ potestatis vires edidit.

De Ozan, qui indignè arcam fœderis attrectans exemplo extinctus est.

Tanta est arcæ Dei majestas, ac veneratio, ut vel ex solo contactu Ozan occidat; quantus porro ipsius arcæ Domino exhibendus est cultus? horrebo deinceps ad eum citra dignitatem accedere.

In idem.

In sacra nunquam profanas manus audenter injicias, tunc enim funestissimæ mortis calamitatem formida, cum extenta manu ea continges; sic Ozan misere disperiit, in divinam arcam manum pro-tendens.

In Davidem coram arca Dei præstantem.

Si qua mortalibus saltatio laudabilis est, Davidis

A Ἡ τοῦ Δαβίδ ὀρχησίς ἐστιν ἀμύμων·

Ὀρχούμενος γὰρ τῆς κιβωτοῦ προτρέχει,

Ἀνατρεχούσης εἰς τὸν ἀρχαῖον τόπον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μελχὸλ ἀριστοπόσεια, τί μέμφαι ὧ παρακοίτη;
Οὔνεχ' ὑπὲρ κλισίης ἱερῆς περὶ κόρδακα παίζει;
Οὔτι κακὸν τόδε βέζει, οὐδ' ἀπρεπὲς βασιλῆϊ·
Χαρᾶς θειοτέρης δὲ τρανὲς σάφα δείκνυσι σῆμα.

Εἰς Μεμφιβοσέθ υἱὸν Ἰωνάθαν, ὃν χωλὸν ὄντα ἐμόσικεν ἑαυτοῦ ἐποίησεν ὁ Δαβίδ διὰ τὸν θυτέρα αὐτοῦ.

Δαβίδ τὸν ὄρκον καὶ θανὼν, Ἰωνάθαν,

Ἰδοῦ δι' ἔργων τερματούμενον βλέπε·

Μεμφιδαὰλ γὰρ παῖδα σὸν τὸν κυλλόπουον

Ὀμοτράπεζον ἐν βασιλείαις ἔχει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μεμφιδαὰλ τρισάλαστε, ταλάντατε, κυλλοπόδιον,

Ἐσθλοῦ εἵνεκα πατρὸς ἐμόθρονος αὐτῶ ἀνακτι

Ἰζεο, καὶ σύσσιτος ἐπὶ ξυνὸν ἔρχεο δειπνον·

Ὀρκος γὰρ Δαβίδ καὶ Ἰωνάθαν ἔλλαβε τέρμα.

Εἰς τὴν εἰς Βηρσαβὲ μοιχείαν Δαβίδ, καὶ τὸν φόνον Οὐρίου.

ὦ; ἀπόλοιτο † πῆς γάμος καὶ πᾶν λέγος!

Κακὴν γαμεῖς; ποίνιμον εὐρήσεις βλον.

Καλὴν γαμεῖς, θάνατον ἀντικερδάνης

Τὸν Οὐρίου θάνατον, εἰ βούλει, σκόπει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Θηλυλῶρη ποτ' ἐθχρους πλύνετο ἀμφὶ λοστρῶ.

certe, nullius debet reprehensionis aculeo perstringi: lætissimis enim tripudlis exsilit, arcam præcedens in sedes olim sibi destinatas regredientem.

In idem.

O Michol, optimum nacta maritum, quid eum subsannas, quod coram arca, comica saltatione petulantius exsiliat? nihil contra mores, aut regis dignitati alienum admittit, sed luculentam gaudii significationem propalam ostendit.

In Miphiboseth Jonathæ filium, eumque claudum, quem David mensa regis secum vesci, ob memoriam parentis indulxit.

Vel post exsequias tuas, o Jonatha, Davidem sacramentum nunc opere præstantem, intueri; filium enim tuum distortis claudicantem pedibus regis epulis, in mensa sua, liberaliter accipit.

In idem.

O ter, et pluries infelix Miphiboseth, miserime loripes optimi causa parentis, in eodem solio, regi asside, et cum eo vescere in communes epulas admissus; nunc enim Davidis et Jonathæ fœdus effectum sortitur.

In Davidis adulterium cum Bersabea, et Uriæ cædem.

O utinam omnis nuptiarum consuetudo obsolesceret! Malignam accipis? toto vite decursu te pœnitebit. Formosam ducis? Lethi mercedem forte reportabis. Uriæ perempti exemplum, si vis, attentius excute.

In idem.

Decenti colore mulier in balneo lavabat, quam

Ὅμμασι κρυφαίσι † δὲ Δαβὶδ μὲν εἶδε προκύψας,
Καὶ βάλεν ἐς κραδίην, ἀνά δὲ ξυνὰ δέμνια κλίνθη.

Τὸν δ' ἄρα οἱ λεχέων ἐπιθήμενον Οὐρίαν ἔκτα.

Εἰς τὴν γέννησιν Σαλομών.

Θέλεις ἰδεῖν γέροντα νήπιον βρέφος;

Τὸν Σαλομών, ἀνθρώπι, τεχθέντα βλέπε.

Γηρῆ γὰρ εἰς φρόνησιν αὐτῷ τῷ τόκῳ,

Ὡς τὴν σοφίαν ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βηρσαβεε, χθὲς ἔκλαες ἐφ' οὐρὴν πρεσβυγενέθλῳ,

Οὐνεκά οἱ θανάτου σκοτόεν νέφος ὄσσε κάλυψε.

Σήμερον αὐτε χόρευσον ἐφ' οὐρὴν λοιθογενέθλῳ,

Τὸν Σαλομών ἐκάλεσσας, ἀτὰρ βασιλεύτατος ἔσται.

Εἰς Ἀμὼν γήμαντα τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν, καὶ ὑπ' Ἀβεσσαλώμ ἀποκτανθέντα.

Καλῶς σοφίζῃ τὸν μεμαλαχισμένον,

Ἀμὼν πονηρὸν, καὶ νοσεῖν † ὑποκρίνη.

Νοσεῖς γὰρ ἕντως τὴν ἐρωτικὴν νόσον,

Ἡ καὶ καταστρέψει σε πολλῶν τῷ τάχει.

Εἰς τὸ αὐτό.

Συγγενέων λεχέων ἐπιθαίνεις, ἄθλιε Ἀμὼν,

Οὐδὲ φύσιν τρομέων, οὐδ' ἄλκιμα δάκτυλ' ἀδελφοῦ

Ἀβεσσαλώμ· ὁ δὲ σοὶ ἐπιχώσεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς,

Ἀμφὶ πότῳ μεσάτῳ δὲ χέρας τεφ' αἵματι δεύσει.

Εἰς τὸ πλάσμα Ἰωάβ, ὃ ἐπλάσατο ἐπὶ τῷ συμπαθηθῆναι Ἀβεσσαλώμ ὑπὸ Δαβίδ.

Καίροις, Ἰωάβ, τοῦ σοφίσματος χάριν.

furtivis oculis, et obliquato capite prospexit David
Illius amorem in cor immissum concipiens, quæ in C
communi lecto decubuit, ejus thalami consortia
Uxia de medio sublato.

In Salomonis natalitia.

In animo habes infantulum jam prudentia senem
intueri, o homo? Salomonem in lucem editum con-
sidera; ab ipso enim parto, intelligendi facultate
maturescit, ut qui sapientiam largiente Numine,
accepit.

In idem.

Hæc doloris sensu confecta eras, Bersabea, su-
per majore natu filio, quod ejus oculos tenebricosa
mortis nubes obduxisset; hodie vero recens nati
filii causa lætanter exsili cui Salomoni nomen in-
didisti, qui rex omnium potentissimus erit.

*In Ammonem incesta cum sorore libidine contami-
natum, et ob Absalone ferro sublato.*

Quam belle te invalidum comminisceris, Ammon
sceleratissime, teque ægritudine confectum vafre
simulas: revera doles, sed amatorio morbo, qui te
quamprimum, nisi caveas, oppressurus est.

In idem.

Consanguineum thalamum conscendis, infelix
Ammon, naturam nihil veritus, nec præpoñentes
manus fratris Absalonis, qui implacabili in te odio
efferatus, medias inter epulas tuo sanguine manus
irrigabit.

*In simulationem Joab, quam, quo David cum Absa-
lone mitius ageret, ementitus est.*

Bene tibi sit, a Joab, commentitii tui consilii

PATROL. GR. CXXXIII.

A Δι' οὐ λέλυκας Ἀβεσσαλώμ τῆς πλάνης,

Κὰν τὴν πατρικὴν ἰδέαν οὐπω βλέπη,

Μὴ τοῦ θυμοῦ σθεσθέντος ἀκμὴν εἰς τέλος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀβεσσαλώμ ποτ' ἐπεφνεν ἐν κάσιν, ἐκ δ' ἄρα γ

[=ορ:]

Ἐκφυγε χωμένου, τὸν δ' ἄρ' ἐλήθρεν Ἰωάβ.

Κελεσι δ' ἀλλοτρίοισιν εὐς ἐσποφίσσατο μύθους,

Καὶ πάλιν ἐς γενέτασ τὸν οὐρα κάτθετο κόλπον,

Εἰς τὸ εἶδος Ἀβεσσαλώμ,

Ἀβεσσαλώμ κάλλιστε τῶν μεираκίων,

Καλὰ πρόσωπα, καὶ καλάς ἀρχαί; τρ' ἄρας,

Ἄλλ' οὐχὶ καλὴν εὐτυχεῖς καὶ κερδῖαν.

Εἰ τοῦτο γὰρ ἦν, παντελῶς ἂν εὐτυχοῖς,

Εἰς τὸ αὐτό.

B Δεῦρό μοι ἐγγὺς ἰὼν Ἀβεσσαλώμ δέρκεο, μῶμε,

Εἰ τί που ἠλικίην μωμήσεται, ἢ δέμας ἔπαν,

Ἡὲ χέραι βριαράς, ἢ χρυσοῦς πλοκαμίσκους,

Οὐ μιν ἐγὼ μωμήσομ', ἐπεὶ καλὸς ἔστιν ἰδέσθαι,

Εἰς τὴν ἀποστασίαν Ἀβεσσαλώμ,

Ὅν ἔδιδες πρὶν, νῦν ἐγέννησας φθόνον,

Ἀβεσσαλώμ ἄδικε, καὶ θήγεις ξίφος,

Φεῦ! κατὰ πατρὸς, οὐδὲ γιγνώσκεις † τόκα

Ὡς ἡ Θεοῦ χεὶρ ἰσχύει τῆς σῆς πλέον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καινότατος πολέμοιο ὅδε τρόπος· υἱὸς ἀποστάς

Χεῖρα κινεῖ κατὰ πατρὸς, ὃ δὲ τρομέων ἀλείνει

causa, quo Absalonem, ultro citroque vagantem,
exsilio exenisti; tametsi nundum ei integrum sit
patris aspectu frui, ira acerbitate non omnino per
tempus extincta.

In idem.

Fratri suo aliquando mortem intulit Absalon,
qui patrem iratum declinavit, donec eum Joab ad
misericordiam flexit, sermonibus suis in mulieris
ore astute compositis; quæ rursum arte in paren-
tis sinum reduxit filium.

In Absalonis formam.

O Absalo, decensissima omnium juvenum forma
prædite, ob castigatissimam faciem, et aurei capil-
litii pulchritudinem gloriaris; sed non una etiam
pulchra tibi mens prælegata est, quam si nactus
esses, perbeatus eras futurus.

In idem.

Ades dum Mome subsannio, proxime accedens Ab-
salonem contemplare, sicubi vel staturam, vel cor-
poris lineamenta omnia reprehendas; vel manus
valentissimas, vel aureos capillorum cincinnos: ni-
hil in eo castigandum habeo, quod omnia sit visus
pulcherrimus.

In defectionem Absalonis.

Quam parturiebas antea, nunc invidiam paris, In-
ique Absalo, jamque mucronem exacuis, vix tibi,
adversus parentem; nec interca persentiscis divi-
nas manus tuis longe præpollere,

In idem.

Inauditum belli genus; perduellis filius, ac prodi-
tor manus adversus patrem conserit, qui constar-

Οὐρεος ἐν βήσσαι, τὴν δὲ πτόλιν ἔλλαθε κείνος·
 Αὐτὰρ ὑπερθε Θεοῦ τὸν ἀλάστορα ἐξενορίζει.

Εἰς τὴν κατάραν Σεμεί.

Εἰς τὴν κεφαλὴν ἢ κατάρα σου πέσοι,
 Ἄφρων Σεμεί, καὶ κεκατηραμένε·
 Τί γὰρ καταρᾶς, τί δὲ καὶ βάλλεις λίθοις
 Τὸν εὐλογητὸν τῷ Θεῷ Δαβίδ; λέγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Λοιμὸς ἀνὴρ Σεμεί Δαβίδ τὸν ἀνακτα πέτροισι
 Κακκεφαλῆς ποτ' ἐκαιοεν, ἀρὰς δ' ἐπέχευε βραχίας·
 Τῷ δ' ἐπίδλωτο Ἄθεσσα κατκτανέειν μενεαίνων.
 Ἄλλὰ ἐ Δαβίδ ὁμῶς κατερύκακεν ἐσσύμενόν περ.

*Εἰς Ἄβεσσαλὼμ μγγύμενον ταῖς παλλακαῖς
 τοῦ πατρὸς ἐξ ὑποβολῆς Ἀχιτόφελ.*

Ἄβεσσαλὼμ δελαιε, τί δρᾶς; εἰπέ μοι·
 Τὰ τοῦ τεκόντο, φεῦ! καθυδρίζεις λέχη,
 Πεισθεὶς ἀβούλω τοῖς λόγοις Ἀχιτόφελ;
 Ὅντως τὸ θεῖον κατὰ σοῦ θήγεις ξίφος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀχιτόφελ μέγ' ἀπίστε, σοφὸς μὲν ἄρ' ἐπλεο εἰπεῖν,
 Καὶ πιθανῶς πραπίδεςσιν, ἀτὰρ ἀθεώτατος ἄλλων,
 Εἴπερ † ἂν ἐκ γενέτου λεχέων ἀποέργαθες υἱόν,
 Οὐδέ ἐ τοῖσδ' ἐπέτελλες ἐνυδρίσαι, αἴσουλα βέζων.

*Εἰς Ἄβεσσαλὼμ προτιμῶντα τὴν βουλήν Χουσί
 τῆς βουλῆς Ἀχιτόφελ, ὅτε αὐτὸς Ἀχιτόφελ
 ἀπήγγεατο.*

Θεοῦ τὸ τυφλοῦν, καὶ βλέπειν ποιεῖν μόνου·
 Ἄβεσσαλὼμ εἰς δεῖγμα κείσθω † τῷ λόγῳ,

nato animo fugit in montium cavitates, interea dum
 ille civitatem occupat; sed Deus exitiali filio su-
 perne mortem inflixit.

De Semei imprecatione.

In tuas refundantur cervices imprecationes tuæ,
 o-stulte Semei, ac diris devote car enim convitiis
 insectaris, et saxa intorques in Davidem Dei mu-
 neribus affluenter ornatum? loquere.

In idem.

Infestus Semei Davidem regem lapidibus in cer-
 vices aliquando petiit, diras in eum preces evo-
 mens; in quem efferatus Abisai, gestiebat interfici-
 cere: sed eum David quamvis ire properantem co-
 ercuit.

*In Absalonem, persuadente Achitophel, ad patris
 concubinas ingressum.*

Quid rerum agis, miser Absalo? mihi loquere;
 parentis tui lectum dehonestas, malum! Achitophe-
 lis consilio temere persuasus? Omnino divina vin-
 dictæ gladium in te exacuis.

In idem.

O perquam infidelis Achitophel, sapiens vocari
 dignus fuisses et disertus ad persuadendum, tanetsi
 omnium flagitiosissimus, si illum ex paterno lecto
 retraxisses, neque per scelus ingens auctor fuisses,
 ut illum contaminaret.

*De Absalone, consilium Chusi consilio Achitophelis
 pluris faciente, unde et ipse Achitophel laqueo vi-
 tam finivit.*

Dei solius est obcæcare mentes, et illuminare;
 Absalon tibi in exemplum esto, dictis fidem actu-

Α Ἐξουθενώσας τοὺς λόγους Ἀχιτόφελ,
 Δεξάμενος δὲ Χουσί τὴν συμβουλίαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦτά σοι ἐστ' ἐπίχειρα φιλοπτολέμων ἐφετμάων,
 Ἀχιτόφελ κακόμενι, λυγρὸς μύρος· ὡς γὰρ ἀκουσας
 Χουσί σέθεν πραπίδεςσιν κεκρυμμένον ἔμμεν' ἀρείω,
 Τῆμος ὁμοῦ μὲν ἀκουσας, ὁμοῦ δέ τ' ἀπήγγεαο, τάλαν.
 Εἰς Ἄβεσσαλὼμ αἰωρηθέντα ἐκ τριχῶν ἐπὶ δέν-
 δρου, καὶ φονευθέντα.

Θέλω φαλάκραν, ἢ καλὰς ἔχειν τρίχας,
 Εἴ μοι θάνατον προξενούσιν αἱ τρίχες.
 Ἄβεσσαλὼμ γὰρ μὴ καλὰς ἔχων τρίχας
 Οὐκ ἂν ἐάλω, καὶ φονευθεὶς ἐφθάρη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίς ποθ' ὁ ἐκ πλοκάμων τετανυσμένος; οὐκ Ἄβε-
 [σαλὼμ

Κεῖνος; Ὁ δ' ὡς ἐπάρατος ἐπὶ ξύλου ἐστὶ τανυσθεὶς,
 Οὐνεχ' ἐφ' γενέτη φανοέσσας ἔμβαλε χεῖρας.

Ἄλλ' ὁ μὲν αὐτε σέσωττο, ὁ δ' ἄθλιον οἶτον ἐπέσπεν.

*Εἰς Δαβίδ ἀριθμήσαντα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παρ-
 οξύνοτα ἐπὶ τούτῳ τὸν Θεόν, ὡς τοῦ λαοῦ
 μέρος ἀποκτεῖναι πολὺ.*

Ἄνθ' ὧν τὸν ἀμέτρητον Ἰσραηλίτην
 Δαβίδ ἀριθμεῖς, καὶ περικλείεις μέτρον
 Ἰδοῦ Θεοῦ χεῖρ κατὰ τῶν μετρούμενων,
 Εἰς Ὀρνά τὴν ἄλωνα τὸ ξίφος βλέπε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τρισσοῖς ἀμφὶ κακοῖσι μέσος περὶ Δαβίδ ἐερχθεὶς,
 Ἦε τρισσοῖς λυκάθασι βίῃ λιμοῖο παλαῖσαι,

rus, Achitophelis enim rationes floccifaciens, sub-
 dola Chusai consilia probavit.

In idem.

Hoc tui consilii in bellum propensi operæ pretium
 est, dolose Achitophel; miserabiliter interis: ubi
 enim inaudivisti Chusai dissimulantis sententiam
 tuæ præponderare, hoc intellectu, laqueo scæde suf-
 focatus es.

*In Absalonem capillis ex arbore suspensum, et lan-
 cea confixum.*

Malim calvus esse, quam crines alere, siquidem
 fatale mihi exitium arcescant; nisi enim Absalon
 aureos habuisset capillorum cincinnos, nunquam
 cirris involutus, et occisus contabuisset.

In idem.

Quis ille cæsarie suspensus? nunquid est Absalo?
 ille ipse execrandus est, qui sic e ligno dependet,
 quod parricidas in patrem manibus injecerit: ac pa-
 ter quidem rursus incolumis evasit, morte filium
 invadente.

*De Davide populum Israel recensente, quo ita Deum
 exstimulavit, ut maximam partem populus interie-
 rit.*

Quamobrem numerosissimam Israelis multitudi-
 nem numeras, o David, et censu habito conscribis?
 ecce Dei manus contra recensitam turbam exerta
 est, angeli gladium juxta Arcunæ aream conspice.

In idem.

Tria circa mala perplexus hærebat David, mallet-
 ne trium amorum inedia conflictari an totos tres

Ἡ μηνεσι τρισοῖσιν ἀλυσκάσειν ξίφος ἐχθρῶν,

A Ἡ τρισὶν ἡμασι λαὸν δλυσθαι ἄρ' εἴλετο τοῦτο.

menses, imminentes hostium gladios fugere, au triduo plebem lue contabescere; id quod quidem prætulit.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

LIBER TERTIUS REGUM.

Εἰς Δαβὶδ ψυχρωθέντα τῷ γήρῳ, καὶ μετὰ παρθένου καθυψόοντα διὰ τὸ θερμαίνεσθαι.

Ἡ συγγενῆς σοὶ καὶ φυσικῆ θερμότης
Μαρασμὸν ἔσχε τῷ μακρῷ Δαβὶδ χρόνῳ·
Νόθη σε λοιπὸν θερμότης θερμαίνεται,
Οὐκ ἐκ σικέρας, ἐκ δὲ καλῆς παρθένου.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κουριδίη τριγέροντι ἀνά ξυνὰ δέμνια βαίνει,
Θαῦμά, καὶ ἀμφὶ νέοισι γούσι γυὰ ρυσσὰ συνάπτει·
Οὐδέ οἱ ὡσπερ ἀκοίτις ἐπ' ἐπιμίλαγεται ἀνδρὶ,
Ψυχρότερον δὲ θέρρησι παλαιδίου ἀνέρος † ὀλίγν.

Εἰς Ὀρνίαν τὸν Δαβὶδ υἱὸν, ὃς σφτεριζόμενος
ἐαυτῷ τὴν βασιλείαν ἔθηκε, καὶ ἐπιτερνίσθη
ὀπὸ Σαλομών.

Ὁ βουθυτῶν σὺ, καὶ γεγηθῶς, Ὀρνία,
Σὺ μὲν σεαυτὸν εἰς βασιλεῖα χρίεις,
Τὸν Σαλομών δὲ Κύριος, Δαβὶδ, Νάθαν·
Πάντω; δὲ τι δράσουσιν οἱ τρεῖς σου κλέον.

Εἰς τὸ αὐτό,

Βερσαβεὲ κροτάλιζε, χεροῖν δ' ἐπὶ κύμβαλα παίζε·
Παῖδα τεδν γὰρ εἶδες ἐφ' ἡμίνοιο βεθῶτα
Βασιλικῆς, ἧς καὶ ποτ' ἀναξ ἐπεθήσατο Δαβὶδ,
Πατρικὸν πρὸ θόωκον ἰδρυμένον οἶον ἀπ' ἄλλων,

In Davidem præ senectute calore naturali defectum
et quo calefieret, virgini addormientem.

Congenitus calor, et natura insitus, præ senectutis vitio, in te elanguit, o David; sed extraneus, et adventitius calor te foveat, non is quidem ex sicera, sed formosa virgine.

In idem.

In decrepiti senis communem lectum puella con-
scendit, res inaudita, et juvenilibus membris rugosa
membra copulat; nec ut uxor marito suo, sic ei
commiscetur, sed frigidius effæti viri corpus calore
vegetat.

In Adoniam, qui regnum sibi vindicans sacrificavit,
et a Salomone supplantatus est.

O Adonia, qui lætus, et animi fidens boves sacri-
ficas, te ipsum quidem in regem inungis; sed Sa-
lomonem Deus, Nathan, David regno destinat;
omnino, credo, tres illi plusculum quam tu præsti-
turi sunt.

In idem.

Sistro perstrepe Bersabea, cymbala manibus pu-
sato, tuum quippe filium intueris mula insidentem
regia, cui quondam rex David insederat, qui unus
in paternum solium præ aliis evectus est.

Εἰς τὴν τελευταίην Δαβὶδ, ὅτε καὶ τῷ Σαλομών
ἐνετείλατο ἀποκτεῖναι Σεμεί.

Ὁ πραότατος νῦν ἐπ' αὐτῷ θανάτῳ
Τῆς πραότητος ὡσπερὶ λήθην τρέφεις,
B Παρεγγυᾶ; δὲ Σαλομών τῷ παιδί σου
Κτανεῖν Σεμεί; Θανατῶντος οἱ λόγοι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ἐκεῖνος ἐνερθεν ὀπὸ χθόνα κάππεσε † Δαβὶδ,
Ὅς βιόων πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσε,
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔργα τέλεσσε θεουδέα, πολλὰ δ' ἕπέστη
Ἄλγεα ᾧ ἐνὶ θυμῷ· ἀτὰρ θεῷ ἐκλεθ' ἑταῖρος.

Εἰς Ὀρνίαν ἀπαρτῶντα Βερσαβεὲ, καὶ διὰ μέσης
αὐτῆς δρόμενον τοῦ Σαλομών λαθεῖν εἰς
γυναῖκα τὸ συγκαθευδῆσαν ἐν γήρῳ τῷ Δαβὶδ
κόριον.

Αἰτεῖς γυναῖκα τὴν Ἀβισάκ, Ὀρνία,
Θάνατον αἰτεῖς, καὶ θάνατον ἀθρόον.
Τοῦ Σαλομών γὰρ τὴν φρόνησιν οὐ λάθη;
αἰτῶν δι' αὐτῆς τὴν βασιλείαν ὅλην.

C Δειπομένων τινῶν στίχων, τούσδε ὀκτώ προσέ
θηκεν ἄλλοις δ Γούντιος.

Ὀρνίας κόριον καλὸν αἰτεῖ, τὴν ποτ' Ἀβισάκ,
Ἐς ῥα γυναῖκα λαθεῖν, ἀλλ' οὐ τότε πρᾶγμα τε-
[λεῖται·

In Davidis obitum, quo instante, Salomoni filio in
mandatis dedit, ut Semei interficeret.

Qui clementissimus eras, sub ipsam mortem, pe-
rinde quasi clementiæ oblivionem foveas, Salomoni
filio tuo præcipis Semei occidat; quæ sunt in mor-
tis præcinctu constituti regis mandata.

In idem.

Ille ipse ad limbos e mundo delapsus est David,
qui inter vivendum generosas fudit hostium copias,
multisque piis operibus præstitis, exantlatisque
apud se animi doloribus, Dei amicissimus evasit.

De Adonia se ad Bersabeam conferente, et ejus inter-
ventu Salomonem interpellante, quo in uxorem
acciperet puellam Abisag, quæ Davidis ætate con-
fecti thalamum fuerat ingressa.

Dum Abisag in uxorem efflagitas, o Adoni-
am, mortem efflagitas in uxorem, eamque non multo
post irrogandam; nec enim Salomonis oculatissi-
mam latere sapientiam potest, eo universum te re-
gnum affectare.

Desideratis aliquibus epigrammatis hæc octo ante
gressis atlexuit Cuntius.

Formosissimam puellam postulat Adonias, vide-
licet Abisag, quo eam in uxorem accipiat, sed ne-
gotii non succedit eventus, ei enim magis in optatis

Μᾶλλον ὁ γὰρ προθυμῆ βασιλείας γ' ἀντιλαβέσθαι. **A** Πλὴν καὶ προαχθεὶς οὐκ ἔκοψε τὸ βρέφος,
 Ὡ δολοῦν, κακὸμητι ἄνερ, πῶς ταῦτα σὺ βέξεις ; Τῶν μητέρων δ' οὖν ἐξέκοψε τὴν μάχην.

Εἰς θάνατον Ἰωᾶθ, ὅτε αὐτὸν ὁ Σαλομῶν ἐνέτελλε φονευθῆναι.

Τὴν ἀμπλακοῦντα γοῦν † Ἰωᾶθ τιννύει
 Ὁ Σαλομῶν, ἐφετμᾶς συντελῶν πατρός.
 Παρεγγυᾷ μὲν οὕτω πάντας δὴ κτανεῖν
 Ὅσοι γ' ἀδίκησάν τιν' ἀνθρωπον πάλαι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμπλακες ἐς γενέτην κακὰ βέξεις, ὅτε Ἰωᾶθ,
 Ἀμπλακες ἐς γενέτην, καὶ υἱὸς ἐμπεςες ὀργῆ·
 Ὑβριν γὰρ πατέρος μετατίννυσαι, καὶ σε φονεύει,
 Διχιδὸς οὐρατίνην ἐνὶ κεύθων φρεσσὶν ἐφετμῆν.

Εἰς τὸ ἐνύπνιον Σαλομῶν, ὅς, † ὅτι καὶ βούλοιο λαβεῖν ἐρωτήσατος τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἀπεκρίνατο.

Τί, Σαλομῶν, ἐνὶ βίῳ λαβεῖν θέλεις ;
 Φρόνησιν. Οὐχὶ πλοῦτον, οὐ πλάτος βίου ;
 Φρόνησιν. Οὐχὶ τρόπαια ; Δικαίαν κρίσιν.
 Καὶ ταῦτά μοι, κάκεινα συλλαβῶν ἔχε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἵπνος ἐνὶ βλεφάροισι γλυκὺς χύτο τοῖς Σαλομῶντος.
 Αὐτὰρ οἱ Ὑψιμέδων ἰθὺς κίεν, ἤρετο δ' αὐτὸν,
 Ἄσσα λαβεῖν ἐθέλησ' δι' αἰθέρος· ὅς ἐξ σοφίην
 ἤτεεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τέλος δέ οἱ ἔσχεν ἐέλδωρ.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῷ ἀμφιθόλῳ βρέφει κρίσιν Σαλομῶν.

Μέσου τεθίντος ἀμφιμητρίου † βρέφους,
 Πρίων προήχθη τῇ Σαλομῶντος κρίσει·

est regnum sibi vindicare ; o versute, malique **C** consilii artifex, quomodo id facere sustines ?

In Joabi obitum, quem Salomon confodi jussit.

Joabum utique male merentem male multat Salomon, exsecutus patris mandata, qui eum in modum præceperat, omnibus vitam adimeret qui pridem alicui mortalium fuissent injurii.

In idem.

In Davidem patrem sceleribus admissis peccaveras, generose Joab ; et ab offenso patre in insensum filium incurristi, qui paternas tandem injurias ulciscitur, teque cæde afficit, suprema David mandata, quæ animo recondiderat, observans.

In somnium Salomonis, cum quid vellet divinitus interrogatus, respondit : sapientiam.

Quid in animo habes accipere, dum vivis, o Salomon ? sapientiam : num divitias, aut vitæ diuturnitatem ? sapientiam volo : num victorias ? minime, sed in judicando perspicacitatem : et hanc, et illa omnia largiter tradita tibi habeto.

In idem.

Salomonis palpebris suavissimus irrepsit somnus ad quem Deus recta veniens ex eo quæsiit, quid cœlitus accipere gestiret ; qui sapientiam respondens, desiderio non est frustratus, sed potitus.

In Salomonis, de incerto infante, judicium.

Posito in medium infante, de ejus matre controversum erat, judicio Salomonis productus est carnifex, qui tamen ingressus infantem non dissecuit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡελίοιο φῶς ἀετιδέσιν ἔπλετ' ἔλεγχος,
 Ὅς τε νόθος τελέθει, ὅς τ' ἴδιος αἵετοῦ υἱός.
 Καὶ Κελτῶν βρεφέεσσι καλὸν Ῥήνοιο βέσθρον.
 Μητράσι δ' αὐτε νόθησι, καὶ οὐχὶ νόθοις, ὅδε † πα-
 [τήρ.

Εἰς τὸν ναόν, ὃν ἔδειματο Σαλομῶν.

Εἰ χρὴ κατοικεῖν τὸν Θεὸν πρὸς τοῖς κάτω,
 Πρὸς τῇ Σαλομῶν χρὴ κατοικεῖν † ἐστία·
 Πανεμφερῆ γὰρ οὐρανοῦ φέρει τύπον,
 Καὶ κάλλος ἀρχεῖ τῇ Θεοῦ δόξῃ πρέπον.

Εἰς τὸ αὐτό.

B Σεῖνε, θέλεις σοφίης ὅσον κράτος ἐστὶν ἰδέσθαι ;
 Τῷ Σαλομῶν ἀτένισσον· ὁ γὰρ Θεῷ οὐρανὸν ἄλλον
 Πήγνυσιν ἐν Σαλούμοισι, νεῶν τὸν ἀριστον ἀπάντων.
 Ἡ βα Θεῷ τι χρῆμα ὁμοιὸν ἐστὶ σοφίη.

Εἰς τὴν εἰδωλολατρειαν Σαλομῶν.

Ὡ τὴν φρόνησιν Σαλομῶν, † ὡ τὴν κρίσιν Ἰ
 Νῦν ἀφρόνω, εἰδῶλον Ἀστάρτης κέθει,
 Καὶ τοῦ Χαμῶς βδέλυγμα τοῦ Μωαβίτου.
 Ἄνθ οὐ Θεὸς ῥήγνυσιν αὐτοῦ τὸ κράτος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐρρέτ' ἐμῶν λεχέων ἀπόπροθι, φῦλα γυναικῶν,
 Ἐρρέτε· ἦ γὰρ ἐγὼ μάλα δεῖδια, τοῦ Σαλομῶντος·
 Ἐξ ὁμέων θείοιο κότου μέσον ἐμδεβαῶτος.

sed matrum de puero contentionem scidit, ac dis-
 solvit.

In idem.

Productos aquilarum pullos probat solis jubar, quinam spurii sint, aut genuini foetus ; et Celtarum liberis probator est limpidus Rheni fluvius : sed hic patriæ parens non adulterinæ prolis, sed falsarum matrum explorator est.

In templum a Salomone exstructum.

Si in terrenis locis Deum decet inhabitare, in templi a Salomone constructi sede commorari debet, quæ cœli consimilem nobis ideam præ se fert, necnon et pulchritudinem jactat divinæ gloriæ convenientissimam.

In idem.

D Vis intelligere, o hospes, quantum in sapientia situm sit ? Salomonem considera, qui Deo, cœlum alterum, omnium præcellentissimum Solymis templum figit : omnino Deo similis quæpiam res est sapientia.

De Salomone idolis immolante.

O ! ubi sapientia Salomonis, ubi judicii solertia ? nunc inconsulte Astartem Sidoniorum deam colit, et Chamos Dei Moabitarum abominandum idolum : quo factum, ut Deus ejus imperium rescindat.

In idem.

Procul a meis thalamis facessite, mulierum greges, hinc vos auferte ; certe enim magnopere formido, cum Salomon ex vestro congressu in mediam

Οὐνεκ κακῶσι θεοῖς σέβεις ὡπασε θεῖον.

Εἰς τὴν διαίρεσιν κράτους Σαλομῶν, ὅτε καὶ ὁ
μὲν δούλος αὐτοῦ τῶν δέκα ἤρξεν φυλῶν, ὁ δὲ
υἱὸς τῶν δύο.

Βλέψον, Σαλομῶν, εἴ τι καὶ θανῶν βλέπεις,
Διαίρεσιν σου καὶ μερισμὸν τοῦ κράτους,
Καὶ πῶς ὁ παῖς σου σκηπετρα κληροῦται δύο,
Ὁ δ' οἰκέτης κύριός ἐστι τῶν δέκα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Διοὶ ἐν Ἰσραὴλ μετέσαν Σαλομῶν βασιλῆες,
Ὅς μὲν ἀνακτορέης ἐξ ὁσφύος εἰς βίον ἦκων,
Ὅς δὲ δμῶδες ἀνακτος· ἀτὰρ πλεον ἄρξεν ὁ δούλος·
Δώδεκα γὰρ φυλῶν ἀποσίλετο τὰς δέκα πάσας.

Εἰς τὴν δυσσέβειαν Ἀχαάβ, δι' ἣν καὶ τοὺς
οὐρανοὺς, Ἡλίας ἀπέκλεισεν.

Καὶ πατρόθεν μὲν δυσσεβεῖς, καὶ πάπποθεν,

Ἄναξ Ἀχαάβ τῆς Σαμαρείας ὕλης·

Ἡ σὴ δὲ δυσσέβεια νικᾷ τὰς πάλας·

Ἄνθ' ὧν κέκλειεν οὐρανοὺς ὁ Θεοδίτης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τρισσοῖς ἐν λυκάθασι καὶ ἕξ ἐνὶ μήνεσι πᾶσι
Γαίαν ἐπ' αὐαλέην οὐρανόθεν οὐ πέσεν δμβρος,
Ἡλιοῦ γὰρ ἀνωγεν· ὁ δ' ἔκλυε φαίδιμος αἰθήρ,
Ἐκλυεν, οὐδ' ἀπίθησε, κακόφροσιν ἄλγε' ἐγείρων.

Εἰς Ἡλίαν ὑπὸ κοράκων τρεφόμενον.

Σὺ μὲν σπαταλᾷς, καὶ γέγηθας, Ἡλία,

Καὶ δαιμναγωγοῖς τοῖς κόραξιν ἐκτρέφῃ·

Ὁ πᾶς δὲ λαὸς τῆς Σαμαρείας φθίνει.

Κῦσον τὰ δεσφά τῶν νεφῶν, βροχὴν δίδου.

Nuwinis iram impegerit, quod profana nuwinis di- C
vino cultu cohonestaverit.

In divisum Salomonis imperium, dum ejus servus
Jeroboam denis tribubus, filius duabus tantum
praefuit.

Si quid post mortem vides, o Salomon, vide
regnum tuum in diversas distractum partes et qui
duae tantum filio tribus obtigerint, tuus autem verna
in decem dominium traductus sit.

In idem.

Duo, defuncto Salomone, praesuerunt reges Israel,
alter quidem ex regali prosapia oriundus, alter re-
gis famulus, qui ditionem filio ampliorem indeptus
est; ex duodecim quippe tribubus, decem integras
in se transtulit.

De Achabi impietate, ob quam Elias caelos oclusit. D

Et parentis, et avi more nefario vivis, o universae
Samaritae rex Achab; sed impietas tua veteres longo
intervallo superat, qua de causa Thesbites, ne pluat,
caelum praeclosit.

In idem.

Totos tres annos, et sex menses integros in
arentes terras e caelo pluvia non decidit; injunxit
enim Elias, cujus edictum serenus aether andivit,
et obedivit, quo sceleratos incommodis afficeret.

In Eliam a corvis pastum.

Tu quidem laute vivis, ac genialiter, o Elia, a
corvis cibum ferentibus innutritus; sed universus
Samaritae populus praee inedia deficit: nunc ergo
solutis nubium vinculis, pluvias caelo devoca.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅρνιθεςσι φάγοισι κοράκεις θαῦμα ἰδεῖσθαι,
Ἡλιοῦ ὥστε δμῶσει δαιμνοφόροισιν ὑπτουργῇ·
Πᾶσα δὲ τοι Σαμάρεια ἀπάγχεται· αἰθέρα γὰρ σὺ
Κλείσας τοῖς χεῖλεσσιν, ὁ δ' οὐ χθόνα ὕδατι δεῦσεν.

Εἰς τὴν Σαραφθίαν τρέφουσαν τὸν Ἡλίαν.

Ἄνθ' ὧν σεαυτῆς ἀμελεῖς καὶ τῶν τέκνων,

Τὸν δὲ προφήτην ἐκτρέφεις, Σαραφθία,

Ἐλαιον ἀκένωτον εἰς τὸν καμψάκην,

Ἄλευρον ἀπλήρωτον εἰς σὴν ὕδριαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πειναλίον τὸν θέσθηθεν γεγαῶτα προφήτην
Ἡλιοῦ ἀμφὶ τὴν καλύθην ὑποδέχγυσο, χήρη,
Καὶ οἱ ἄλευρα πάλυνον ἐλαίωφι, ὅς δὲ φαγέσθαι,
B Ὅφρα σοι ἐστ' ἀτέλεστα μετ' ἄγγεσι ταῦτ' ἐνὶ λιμῶ.
Εἰς Ἡλίαν ἀνιστώντα τὸν υἱὸν τῆς Σαραφθίας.

Ἐχουσα συγκάτοικον αὐτὸν Ἡλίαν

Φοβῆ θάνατον, εἰπέ μοι, Σαραφθία;

Φοβῆ θάνατον; ἀγνοεῖς τὸν Ἡλίαν;

Πιστὸν τὸ ῥῆμα· ζῆ πάλιν τὸ πατρίον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μηκέτ' ἀπὸ βλεφάρων θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶδε,

Χήρη, μηδ' ὀλόλυξε τὸν υἱέα νεκρὸν ἄοντα·

Οὐκέτι γὰρ νεκύεσσιν ὁμοίων ὕπνον ἀφύπνοϊ,

Ἐγρετο δ' ἐξ Αἰδαο, τὸ Ἡλιοῦ ὄνομα δείσας.

Εἰς τὴν θυσίαν Ἡλιοῦ, καθ' ἣν καὶ τοὺς ἱερεῖς
τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν.

Τὴν τῶν προφητῶν τοῦ Βάαλ πανσπερμίαν

In idem.

A corvis voracissimis alitibus (visu miserabile)
tibi, ceu a dapiferis servis, ministratur, Elis. Uni-
versa porro Samaria malorum extrema patitur,
aethera enim tuis obturasti labiis, qui terras aqua
non perfudit.

De muliere Sarephtha, cujus opera pastus est Elias.

Eo quod tui, liberorumque deposuisti curam, quo
prophetam cibares, o Sarephtha mulier, Oleum in
lecytho non imminuetur, nec exhaurietur farina in
hydria.

In idem.

Esurientem Thesbitem, qui propheta est, in tuo
tugurio Eliam recipe, o vidua; et ei mistam oleo
farinam edendam porrige; ut haec per famis dies
in dolio sit inexhausta.

De Elia filium mulieris Sarephthae in vitam revocante.

Cum domi tuae inhabitantem habeas Eliam, ne
moriatur filius extimescis, mihi dicitis, Sarephtha,
vereris? et quis sit Elias te praeterit? Vera omnino
praedicavit; reviviscit enim filius.

In idem.

Non ultra humentes ex oculis effunde lacrymas,
o vidua, nec exanimum filium lamentare; nec enim
amplius somnum morti simillimum dormit, sed
Eliae nomen veritus ex inferis emersit.

De Eliae sacrificio, quo Baalis sacerdotes exstinxit.

Universam prophetarum Baal multitudinem unus
Dei propheta, citra cujusquam auxilium, everit;

Θεοῦ προφῆτης εἰς τροποῦται καὶ μόνος·
Τὸ πῦρ γὰρ ἐξήλεγξεν αὐτῶν τὴν πλάνην
Εἰς τὴν θυσίαν ἐμπεσῶν τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῦρ ποτ' ἀπ' οὐρανόθεν χαμάδις πέσε, φλέξε δὲ θῦμα
'Ηλιοῦ σχιδάκεσσι, καὶ ὕδατι, καὶ χοῖ αὐτῷ.
Πῦρ καὶ ἀπ' Ἡλίου ζηλωτάο δάϊον ἤφθη,
Καὶ πάντας κατέκαυσε Βάαλ μιαρῶς ἱερῆας.

Εἰς τὴν ἀπὸ προσώπου 'Ιεζάβελ φυγὴν 'Ηλιοῦ.

'Ο τὰς ἀπάσας οὐρανοῦ κλείων θύρας,
Νεκροὺς δ' ἀνιστῶν, θαυματοργῶν δὲ ξένα,
Νῦν ἐκδιδράσκει, τὴν 'Ιεζάβελ τρέμων·
Ζηλώμεν αὐτοῦ τὴν φυγὴν καὶ τὸν φόβον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Θηλυτέρη βασιλεία 'Ιεζάβελ 'Ηλιοῦ αὐτῷ
Χώσατο, λυγροτάτην δὲ φόβου ἐνετεινάτ' ἀπειλήν.
Ταρβήσας δ' ὄδ' εἶπε πρὸς δὲν μεγαλήτορα θυμόν·
Φύξις ἀρειωτέρη, καὶ ἐκφυγεν ἤματα μακρά.

*Εἰς τὴν ἐν Χωρήθ τῷ ὄρει ἐντυχίαν Θεοῦ καὶ
'Ηλιοῦ.*

Δέξαι τὸ Χωρήθ 'Ηλιοῦ τὸν Θεσβίτην,
eorum enim veteratorias artes convicit ignis, qui in
Eliæ Thesbitæ victimas illapsus est.

In idem.

Ignis e cælo in terram devolutus exussit sa-
crificium Eliæ, assulis et ipso aggere lapidum aqua
conspersis : ignis item rapidus ab Elia divini ho-
noris assertore accensus est, et omnes scelestissimos
Baalis sacerdotes incendio concremavit.

In Eliam a facie Jezabelis se amolientem.

Qui omnes cæli januas obseravit, suscitavit mor-
tuos, et portento similia edidit, nunc Jezabelem
præmouens fuga vitæ consulit ; hunc æmulemur,
cui antiquius est iniquitatem fugere, quam patrare
miracula.

In idem.

Regina femina, Jezabel in ipsum Eliam exacerbata,
ferales in eum fati minas intentavit ; quibus conster-
natus, maturo apud se iudicio recogitans : Fugere
conducibilis est, inquit, et complures dies latuit.

De Dei, et Eliæ colloquio apud montem Horeb.

Mons Horeb, Eliam Thesbitem excipe ; et quadra-

A Ἐξ ἄσπιτις τεσσαρακονθημέρου,
Φυγῆς τε μακρᾶς καὶ πλάνης κεκμηκότα,
Καὶ θρέψον αὐτὸν τῇ Θεοῦ συνουσίᾳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πνεῦμα μέγα κρατερὸν προελήλυθεν, οὔρεα λῦον,
λὺν δὲ πέτρους κλονέον, σεισμὸς καὶ πῦρ μετὰ τοῦτο·
Καὶ σφιν ἔτ' οὐχὶ Θεὸς μεταφαίνεται, αὔρα δὲ λεπτή,
Καὶ οἱ ἐφ' Ὑψιμέδων Θεσβίταιο ἀντίος ἔστη.

*Εἰς τὸν ἔρον 'Αχαάθ, δὲν ἐρασθεὶς τοῦ ἀμπελῶνος
Ναβουσθαί, αὐτὸν μὲν ἀπέκτεινε, τὸν δὲ ἀμ-
πελῶνα ἐκκληρονόμησεν.*

Μικρὸν τὸ κράτος τῆς Σαμαρείας ὄλης,
'Αναξ 'Αχαάθ, μικρὸν ἦ † κήπευμά σοι,
'Ὡς καὶ τὸν ἀμπελῶνα Ναβουσθαί θέλειν.
'Ὡς ἄρα θνητῶν ἀκόριστος ἡ φύσις !

Εἰς τὸ αὐτό.

B Ὀφελος, ὦ Ναβουσθαί, ἀπόκληρος φῦναι υἱὸς
Φυτλαμένοιο πατρὸς, μηδὲ βραχὺ πλῆθρον ἀρού-
[ρης

Εὔρεο κλῆρον κτῆμα πατρώϊον· οὐ γὰρ ἂν ὦλου,
Ε' κεν ἀκληρος ἔης, κλῆρος δὲ σοὶ ὦπασε κῆρα.

genorum dierum jejunio, longaque fuga, et errore
defessum divino tandem colloquio refice, ac vegeta.

In idem.

Ventus etiam atque etiam vehemens egressus est,
subvertens montes, et saxa quatens ; simul et terræ
motus, et subinde ignis erupit ; inter quæ nondum
Deus apparuit ; post sibilus auræ tenuis auditus, quo
spirante, Deus Eliæ obviam venit.

C *De Achabi cupiditate, qua vineam Naboth efflictim
cupiens, eo occiso vineam possedit.*

Samarixæ universæ regnum nimis angustum est,
rex Achab, minor est tuus hortus scilicet, ita ut
vel ipsam vineam Naboth possidere appetas : o
quam mortalium animi natura sunt inexplebiles.

In idem.

Præclare tecum actum esset, o Naboth, si natus
esses ex hæres ejus, qui te genuit patris, nec exigua
terræ jugera fuisses in patrimonium sortitus ; nec
interiisses si quidem hæreditatem, quæ tibi fraudi
fuit, non esses assecutus.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

LIBER QUARTUS REGUM.

Εἰς Ὀχοζία τὸν βασιλέα, δὲ νοσῶν ἐπεμψε D Ζητεῖς δὲ μαθεῖν ἐκ Βάαλ εἰ ζῆς ἐτι,
πρὸς Βάαλ ἐρωτῆσαι εἰ ζήσεται, καὶ ὅπως ὑπαν-
τήσας τοῖς ἀπεσταλμένοις 'Ηλιοῦ προεῖπεν
ὡς οὐ ζήσεται.

'Ανθ' οὗ Θεὸν μὲν ἀγνοεῖς, Ὀχοζία,
*De Ochozia rege, qui languidus ad Baal sciscitatum
misit, utrum viciturus esset, et quemadmodum le-
gatis occurrens Elias moriturum prædixit.*

Pro eo quod Deum ignoras, Ochozia, et ex Baa-
l doceri studeas, utrum adhuc sis vita fruiturus, ab

Ζητεῖς δὲ μαθεῖν ἐκ Βάαλ εἰ ζῆς ἐτι,
'Εξ Ἡλιοῦ μάνθανε πικρὸν μὲν λόγον,
Πλὴν ἀλλὰ πιστόν· οὐκ ἀναστῆς τῆς κλίνης.
Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε, κάρα τρισάθλιον, Ὀχοζία, ἀίσχος ἀνάκτων,
Elia nunc acerbum quidem sermonem discito, sed
non fallacem : e strato non exsurges.

In idem.

Quorsum o ter infelix caput, Ochozia, regum

Νούσῳ ἐν ἀργαλέῃ κακκείμενος ἦσεν Βάαλ
 Ἐξ κεν ἐτι ζωοῖσι μετέσσαι, ἢ φθιμένοισι.
 Πύθεο τοῦ. Θεσθῆθεν ὁ γὰρ πρὸ μόνον τοι ἐνίστη.
Εἰς τὴν ἀνάληψιν Ἡλιοῦ.

Ὡς ἀνελήφθης εὖ γινώσκω, θεσθίτα,
 Ποῦ δ' ἀνελήφθης εὖ γινώσκω οὐκ ἔχω.
 Ὅταν δ' ἀνέλθης καὶ σὺ πρὸς πυρὸς διφρον,
 Καὶ πλησιάσῃς τοῖς ἀνωτέρω, μάθης.
Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰς ποθ' ἰδ' ἐν νεφέλῃσι μετήροσ ἀρμάτι βαίνει,
 Ἄρματι αἰθαλόεντι, καὶ ἀτρέμασ ἠνωχεύει;
 Οὐδὲ πυρὸς τρομέησι μένος μέγα, μὴ μιν ὀλέσῃς;
 Ἥλιος ὄδ', ἔταίρε, μετ' αἰθέρος ἀρετ' ἐς ὕψος.
Εἰς τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ τέμνονσαν τὸν Ἰορδάνην.

Τῆσ ἰσχύος σου ἰμανδῦσα τοῦ θεσθίτου.
 Διχῆ διαίρεισ τὸν μέγαν Ἰορδάνην,
 Βροταῖσ δὲ βατὸν τὸν τέως πλωτὸν τίθης,
 Ἀπὸ προφήτου πρὸς προφήτην † ἰγμένη.
Εἰς τὸ αὐτό.

Βυσσὸν Ἐρυθραῖον μὲν εἶδετο ἥλιος ἄπαξ,
 Αὐτὰρ Ἰορδάνην καὶ πολλάκι βλέψε δι' ἄλλων,
 Καὶ δ' Ἐλισσαίου δὲ θεήσατο ἄρτι † μετ' αὐόν.
 Μηλωτῆσ τότε ἔργον, ἢ Ἡλιοῦ ἔσκαπεν ὤμους.
Εἰς τὰ παιδάρια τὰ διὰ τὸ ἐνυβρίσαι τῆσ σαλιῶρα Ἐλισσαίου βρωθέντα ἀρκτοῖσ.

Μωκῆσθε, παῖδες, τὴν Ἐλισσαίου κάραν
 Φαλακρὰν οὔσαν καὶ κατεψλωμένην,
 Ὑμᾶσ † δὲ πάντως αὐτὸσ οὐ μωκῆσεται,

propudium, in gravi decumbens valetudine, Baalem C non deridebit, hirsutis enim ursis devorandos dabit.

interrogasti utrum deinceps viventibus, an mortuis annumerandus esses: Eliam scitare potius; te enim certo moriturum praedicet.
De Eliae raptu in caelum.
 Quod sursum raptus sis probe teneo, Elia, sed ubi receptus fueris, quo sciam non habeo. Cum et tu, meo exemplo, ascenderis igneo curru devectus, et ad superna loca proxime accesseris, tunc disces.
In idem.

Quis ille sublimis inter nebulas gradiatur, ardenti curru subvectus, et habenas placide flectit, nec vehementissimam flammam vim, ne se exstinguat, omnino metuit? ipse est Elias, o amice, qui per aethera in caelum tollitur.

De pallio Eliae ex ovina pelle contexto, quo Jordanem divisit.
 Quantum in te potestatis situm est! o Eliae pallium, in duas discernis partes patentissimum Jordanem; et quod antea navigiis, jam gressui pervium facis, ad Elysaeum prophetam ab Elia tractum.
In idem.

Semel Erythraei maris profundum illuminavit sol; sed Jordanem vidit ab aliis saepenumero prophetis, et nunc ab Elysaeo tandem exsiccatum videt: idque pallii opus est, quod Eliae texit humeros.

In pueros, quod Elisaei calvitio illuderent ab ursis cruenta laceratione haustos.
 Elysaei caput deridiculo habetis, pueri, quod calvitie horridum pilis enudetur, sed vos omnino

A Ἄρκτοῖσ δὲ ζωοῖσι βρωῖμα ταῖσ δασυαίχοισ.
Εἰς τὸ αὐτό.

Διπλῆ τοι, Ἐλισαῖε, ἢ Ἡλιοῦ ἦντετο χάρις;
 Διπλῆ, ἀτὰρ διπλοῦν καὶ τοι † ἰταμώτερον ἦθος·
 Παισὶ γὰρ ἀφρονέουσι φάγους ἐπιώρινας ἀρκτους,
 Οὐνεκα σὴν φαλάκρην κακῶσ ἔφαν ἀφρονι θυμῶ.
Εἰς τὸν τῆσ Σωμαντίδος υἱὸν ἀπὸ Ἐλισσαίου ζωοποιούμενον.

Ἄντι ξενίας εὐταλοῦσ Σωμαντίσ
 Κατηγγυήθης † ἐξ Ἐλισσαίου βρέφος.
 Ὅ καὶ τεθνηκόσ ἐξανέστη σοι πάλιν,
 Διπλῆν διδόντοσ τοῦ προφήτου τὴν χάριν.
Εἰς τὸ αὐτό.

Ἦτί Σωμαντίδοσ ἀπὸ πνοίην ὀλέσαντι
 Ἀγγέθι κί' Ἐλισαῖοσ, ἀτὰρ στόματι στόμ. ἔρρισε,
 Β καὶ τε κόρησ κόρας, καὶ παλάμασ παλάμησ,
 Καὶ οἱ ὄδ' ἐξ Ἀἰδοῦ ἀναδέδρομεν ἠέλοόδε.

Εἰς Γιεζῆ τὸ παιδάριον Ἐλισσαίου, ἔπως ἐκ Νεαμᾶν τοῦ λαθέντοσ τὴν λέπρασ, ἀργυροσ λιβῶν, αὐτὸσ ἀντελεπρώθη.

Πωλεῖσ τὸ πνεῦμα, καὶ πιπράσκεισ τὴν χάριν,
 Ἄφρον Γιεζῆ, πρὸς Νεαμᾶν τὸν Σύρον.
 Θάρρει· λάθης γὰρ οὐ τὸν ἀργυροσ μόμον,
 Ἄλλὰ ξὺν αὐτῶ καὶ Νεαμᾶν τὴν λέπρασ.
Εἰς τὸ αὐτό.

Δυσὶν ἐπ' ἀμπλακίησ, κλαπῆ τε ψευδοσύνη τε,
 ἐν τότε τοι ἐπίχειρον ἐπ' ἀξιὸν ἦλθε, Γιεζῆ.
 Λέπρα βροταῖσ μέγα πῆμα, νόσων ὀλωτάτη ἄλλων,
 Ἦ καὶ ὄβριζόμενοσ μιμνήσκεισ ἀμπλακιάων.

In idem
 Duplex in te supervenit Eliae gratia, et Elysae, sed duplo severior etiam tibi est indoles; in imprudentes enim pueros, voraces concitasti ursas, quod petulantioribus verbis calvae tuae inconsideranter illusissent.

In Sun amitidis filium ab Elisaeo vita donatum.
 Prolixae quidem hospitalitatis merito tibi ab Elisaeo filius adpromissus fuerat, qui fato ereptus, denuo tibi in vitam revocatus est, propheta duplicem beneficiis gratiam rependente.
In idem.

Ad Sunamitidis filium, qui animam exhalaverat, prope accedens Elisaeus, os ori incumbendo admovit, et oculos oculis applicuit, manus manibus; cui statim puer ex inferis in lucem iterato prosiliit.

De Giesi Elisaei puero, quemadmodum a Naaman lepra sanato pecuniis acceptis, et ipse vicissim lepra perfusus est.
 Spiritum vendis, nundinariae gratiam Syrio Naamae, o inconsulte Giesi; confide sis, nec enim solam pecuniam accipies, sed una cum ea, Naamae lepra reportabis.
In idem.

In duplicis placuli vindictam, fraudis et mendacii, haec una tibi condigna merces obvenit, Giesi, lepra, perniciosum malum, nocentissimus omnium morbus; cujus infamia dehonore status, noxae tibi in mentem veniat.

Εἰς Ἰησοῦν τὸν ἀποκτείναντα τὸ πᾶν Ἀχαάβ Α
γένος καὶ αὐτὴν Ἰεζάβελ.

Χαίρεις, Ἰησοῦ καρτερόστομο σπάθη,
Ἦτις τὸ σύμπαν Ἀχαάβ φθείρεις γένος,
Καὶ συγκαθαίρεις τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ,
Καὶ τὴν μιὰν κτιννύεις Ἰεζάβελ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἦλιός ἦν ποτ' ἔδειξεν Ἰεζάβελ, ἦν ποτ' ἀπέδρα
Θηλυτέρην πικρόθυμον, ἀπηνέα, τέκνιον ἐχίδνης,
Ἵψόθεν ἐκκυλίσας χαμάδις βάλε, πέφνε δ' Ἰησοῦς,
Σῶμα δέ οἱ κύνεσσι καὶ σίωνοις πόρε δειπνον.

Εἰς τὸν πλησιάζοντα τοῖς ὄστοις Ἐλισσαίου
νεκρὸν, καὶ ἀναστάντα.

Νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θανῶν Ἐλισσαῖος ·
Πῶς οὖν ἐκυτὸν οὐκ ἀνιστᾷ τοῦ τάφου ;
Οὐ γὰρ ἐκαίνο, τοῦ Θεοῦ δὲ τὸ δρᾶμα,
Τιμῶντος, εἶμαι, καὶ προφητῶν ὄστρα.

*In Jehu in omne Achabi genus, una cum
Jezabele, occisione occidentem.*

Fortunalissimus esto, miicro Jehu acutissime, qui
universam Achabi cognationem vastas; et una
strage prophetis Baal extinctis, Jezabeli vitam ad-
mis, sceletatissimæ mulier!

In idem.

Quam pertimuit Ellas Jezabelem, et a cujus ali-
quando facie declinavit, mulierem morum acerbitate
crudelem, genimen viperæ, de superiore loco de-
turbatam humi prostravit Jehu, cujus interfectæ
corpus canibus, et volucris in prædam dedit.

*De cadavere, quod Elisæi ossibus proxime positum
a morte revocatum est.* C

Mortuos vel ipse mortuus Elisæus ad vitam re-
vocat; quid igitur causæ est cur se in deperditæ
vitæ statum non assèrat? non hoc illius, sed Dei
solius opus est, qui prophetarum ossa, credo, mi-
raculis honestat.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἦς ποτ' Σωμανίτιδος ἀπὸ χθονὸς ἤγαγεν υἷον,
Εἰς χθόνα νῦν ζοφερὴν καταπέμπεται. Ἄλλα καὶ
Ἰέμπης

Νεκρὸν ἐνερθεν ἄγῃσι παρ' ὄστρα τοῦδε ταφέντα.
Θαῦμα μέγα! φθίμενος ζωαῖσιν ἐκώσατο νεκρὸν.
Εἰς τὸν θρηῆνον Ἐζεκιου, καὶ τὴν πρόσθεσιν τῆς
αὐτοῦ ζωῆς.

Ἦς χαρμόσυνα † δακρύεις, Ἐζεκία!
Τὸ ζῆν γὰρ ἅπαν ἔσχες ἐκ τῶν δακρύων.
Ὅφθαλμέ μου, στάλαζε ρεῖθρα δακρύων,
Ἐν τῇ τελευτῇ καὶ τάχα ζωῆς τύχῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐζεκιάν ποτ' ἄγῃσις ἐπήλυθε πότμος ἀνακτα ·
Αὐτὰρ ὁ καὶ θανάτου πυλεῶνεσιν ἔχνια βάντων
Δίσσετο δακρυχέων · καὶ οἱ Θεὸς ἐκλυεν αὐδῆς,
Πρόσθετο δ' οἱ βιάτου λυκάθαντες σὺν δέκα πέντε.

In idem

Qui Sunamitæ filium ex inferis aliquando red-
xerat, in tenebricosas nunc terras immittitur;
sed tamen cadaver consepultum ejus ossibus e ter-
ris educit: grande miraculum! exanimum mortuus
viventium societati restituit.

*De luctu Ezechiae, et accessione ad ejus
vitam facta.*

Quam felleiter, et auspiciato lacrymaris, totum
enim, quod vixisti deinceps, lacrymando promer-
tus es: o mei oculi, in lacrymarum fluvios inun-
date, quo sorte in procinctu mortis vitam consequar.

In idem.

Feralis aliquando fati necessitas Ezechiam inva-
sit; cumque jam mortis vestibulo pedes illaturus
esset, Deum fuis lacrymis comprecatus est, ejusque
vocem Deus exaudivit, et comploratæ vitæ quinque,
supra decem adjecit annos.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

TETRASTICHA IAMBICA KAI HEROICA

ΕΙΣ

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΕΣ ΡΗΘΕΝΤΑ ΕΝ Τῷ ΤΕΤΡΑΕΥΑΓΓΕΛΙῳ.

EJUSDEM

TETRASTICHA IAMBICA ET HEROICA,

QUIBUS

SUMMATIM PROSEQUITUR EA QUÆ DICTA SUNT IN QUATUOR EVANGELISTIS.

Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

καὶ, λυχνία, πρόκεισο, καὶ παστάς, πλέκου,

In Deiparæ Natalitia.

ita sane arriuantur candelabra; adornetur tha-
lammus; vas efforwetur; aureus procrebitur rubus:

D Ναί, στάμνε, πλάττου, καὶ φύου, χρυσῇ βάτε ·
Τὸ φῶς πάρεστιν, εὐπρεπῆς ὁ νομφίος,
Ἐγγὺς τὸ μάννα, καὶ τὸ πῦρ ἤδη φθάνει.

nam in propinquo est lumen; speciosus forma
sponsus præsto est, prope est manna, jamque prælu-
cet ignis.